DENISE ROBINS

ALCRIS

Am iubit de două ori

Capitolul 1

- Ce vei face acum, Etta?

La început, nu vru să răspundă întrebării si Marian Collins, aşezată comod pe canapea, fumându-si ţigara, o privi un pic îngrijorată.

In sfârşit, veni şi răspunsul:

- Nu ştiu, spuse Etta şi vru să adauge acele cuvinte faimoase „nici nu-mi pasă“ dar nu este aşa! Imi pasă teribil de mult, de munca mea, de dragostea, de viaţa mea şi nimic nu merge bine!

- Nu fi aşa de pesimistă, zise Marian.

- Dar aşa simt. Ştiu că greşesc, dar nu mă pot abţine, aşa sunt eu.

Răspunsul Ettei era disperat şi pasionat în acelaşi timp.

Evită privirea insistentă a Marianei, îşi vârî degetele în buzunarele pantalonilor şi începu să-şi plimbe privirea prin încăpere. Cândva, îi plăcuse. Se simţise bine decorând-o alături de Marian şi a treia colegă de apartament. Fusese chiar

mândră de felul în care decoraseră apartamentul lor, aflat într-o casă veche; n-ar fi trebuit să mai vină aici. Casa aceasta avea prea multe amintiri. în fiecare dintre încăperile ei, ea si Rod se întâlniseră, în fiecare seară. Aici petrecuse alături de ele ore de neuitat.

Acum, Rod nu mai era aici, se terminase totul.

Ce va face? Era atât de confuză, fără vlagă si nu stia răspunsul.

Ea si Marian terminaseră ultimul trimestru la colegiul Alice Anderson Domestic, unde studiaseră doi ani.

Etta îsi luase diploma. Era acum o bucătăreasă talentată. Nu-i plăcuse niciodată munca de secretară, sau cea de vânzătoare, asa cum era Christine Johnson, cea de a treia colegă de apartament. Oricare dintre elevele care studiase la renumitul colegiu Alice Anderson, putea fi sigură că va obţine o angajare, unde va fi bine plătită, căci un bucătar bun era greu de găsit.

Acum, celelalte două colege erau gata să-şi înceapă cariera. Dar, spre deosebire de Marian, Etta nu mai era interesată de asta. Nu suporta să-si imagineze un viitor din care nu făcea parte si Rod. O viaţă care fusese nu de mult plină de fericirea de a fi iubită, de a iubi. Toate astea se sfârsiseră.

Ce se întâmplase, de fapt? De ce îi mersese totul pe dos? Fusese atât de sigură de el, dar acum nu mai avea pic de încredere, nici măcar de sine. Cu toate acestea, avea si multe motive de mulţumire. Niciodată nu-i lipsiseră prietenii. Dansa destul de bine, avea umor, era

apreciată de colegi, era o bună ascultătoare si cam toată lumea părea s-o îndrăgească.

Cu excepţia anului pierderii dragei sale mame, Etta fusese veselă şi fericită, înainte ca Rodney Stone să intre în viaţa ei. Vorbele Sheilei, mama ei vitregă, îi reveniră în minte şi o făcură să se gândească de două ori la sine.

- Etta, eşti o fată ciudată. Tatăl tău îmi spunea că şi mama ta era la fel. Eşti sociabilă, este adevărat, dar nu ca mine. Eu te consider introvertită. Nu crezi că asta ar putea fi cauza rupturii dintre tine şi iubitul tău? Nu poţi fi mai relaxată?

Vorbele acestea îi fuseseră spuse după ce-l pierduse pe Rod. Petrecuse atunci o noapte sau două cu tatăl ei şi soţia acestuia, la Devon. Etta nu respinsese vorbele Sheilei, ci îi spusese doar:

- Ce te face să afirmi că sunt o introvertită?

- Te porţi frumos cu toată lumea, noi toţi te adorăm, dar când şi când parcă ţi se aprinde un bec roşu. Acesta spune mai mult opreşte-te decât mergi înainte, nu ştiu dacă mă înţelegi.

Dar Etta înţelesese şi se gândise mult la vorbele Sheilei. Da, mama ei fusese o femeie profundă şi rezervată, iar ea îi semăna. Oamenii puteau ajunge la ea până la un anumit nivel, dar nu puteau trece dincolo de acesta. Poate chiar acest lucru îl alungase pe Rod.

Dar chiar în timp ce conştientiza afirmaţiile Sheilei - şi pe ale Marianei-, Etta se închise şi mai mult în sine.

Nu putea lăsa să transpară nimic din ce simţea. O reţinea ceva întotdeauna. Ştiind acestea găsea înţelegere şi pentru Rod.

Se gândea la toate acele sentimente cărora de obicei oamenii le spun dragoste. Fiinţele omeneşti sunt ca hipnotizate la începutul unei relaţii.

Rod o vrăjise de la primele vorbe. Apoi rupsese această vrajă, iar ea nu mai putuse face faţă realităţii. Dar acum trebuia s-o facă. Faptul că Rod o trădase si se dusese direct în braţele Claudiei, fusese greu de suportat.

îsi aminti o noapte când singuri în acest apartament el îi ceruse să facă dragoste. Şi ea îsi dorea asta, dar nu putea s-o facă. însemna foarte mult pentru ea si voia să ofere acest privilegiu doar celui care-i va deveni soţ. Auzind aceasta, el pufnise în râs numind-o „virgină demodată“.

A doua zi, lucrurile intraseră însă pe făgas normal. Atunci el o cunoscuse pe Claudia si aceasta câstigase. Era genul care spunea foarte repede „da“.

Trebuie să scap de aceste gânduri, se gândi Etta. Trebuie să încerc să mă schimb, dacă pot.

- Rod nu este singurul bărbat din lume, îi aminti Marian. Dar pentru ea asa era. Clipi de câteva ori si imaginea lui îi reveni în faţa ochilor; era un bărbat atrăgător, cu ochii albastri, gura cu buze pline, senzuale, un râs molipsitor.

Era angajat la BBC, făcea emisiuni de divertisment si iubea muzica pop. Avea o colecţie impresionantă de discuri. Nu era genul ei preferat, dar îl accepta pentru că-l iubea.

Claudia, cea cu care se însurase Rod, avea un magazin în King’s Road, era elegantă si modernă ca si hainele pe care le vindea. Nu era de mirare că alcătuiau o pereche frumoasă, se gândi Etta.

- Rod ar fi putut să-ţi spună cel puţin că relaţia voastră nu mergea; înţelegi că s-a purtat oribil?

- Nu este aşa. Cred că s-a temut să-mi spună, a amânat până în ultimul moment. Claudia i se potrivea; eu, nu. Las lucrurile aşa cum sunt, Marian. Poate dacă aş fi cunoscut un alt bărbat mai interesant, ar fi trebuit să-i spun şi l-aş fi rănit.

- Nu puteai să-l răneşti pe Rod, i-o reteză Marian, nu este un tip sensibil. Este un egoist şi un vanitos.

- Dar ai văzut cât de afectat a fost când mi-a spus de Claudia.

- Imi pare rău, zise Marian. Il urăsc şi pe el şi pe soţia lui. Dar să vorbim despre viitoarea ta slujbă. M-am săturat de Rodney Stone! Ii doresc noroc cu fascinanta lui nevastă, dar va realiza curând că n-a făcut alegerea corectă.

Etta încercă un zâmbet.

- Eşti drăguţă, Marian, dar nu-l urî pe bietul Rod!

- Bine zis, bietul Rod!

Etta îi zâmbi prietenei şi-şi aprinse o ţigară. Era o prietenă atât de devotată această Marian, mică de statură, lipsită de umor dar amabilă şi prietenoasă. Nu ducea niciodată lipsă de prieteni.

Marian stătea în fotoliu, fumând. O iubea din toată inima pe Etta. Deseori se întreba de ce prietena ei, al cărei nume era Henrietta, nu alesese ceva mai interesant în viaţă decât gătitul şi gospodăria. Era atât de frumoasă!

Acum era trasă la faţă, slăbită, îşi pierduse strălucirea, dar era tot graţioasă, zveltă, cu ochi frumoşi, inteligenţi, gură delicată; ar fi putut deveni model cu uşurinţă. Dar Etta nu era asa. Avea o piele ca petala de camelie, iar părul negru ondulat îi ajungea la umeri. Purta ochelari doar la citit si avea cele mai lungi gene din lume.

Avea mâini expresive.

- Când începi să lucrezi, să porţi mereu mănusi, draga mea. Nu vreau să-ţi strici mâinile astea frumoase.

- Ce ofertă ţi-a făcut Alice? o întrebă Etta.

Marian zâmbi.

- Să gătesc pentru niste indivizi bogaţi din Mansion House; mi se oferă un salariu destul de bun.

- Mă bucur pentru tine, zise Etta. Trebuie s-o sun si eu să văd pentru mine ce are? După ce stinse ţigara, se duse la telefon, de unde reveni foarte amuzată. Alice m-a trimis mâine la un interviu într-un loc grozav, la

Bourne End, la doamna si domnul Trender. El este broker si-i merge foarte bine; are Mercedes Benz. Au o menajeră si un grădinar. Eu nu voi găti, ci voi face doar cumpărăturile. Plătesc douăzeci si două de lire pe săptămână.

-O! exclamă Marian. Dar este cam departe, nu te poţi întoarce în fiecare seară de acolo.

- Dacă mă vor accepta, voi locui acolo, voi primi o cameră spaţioasă, cu televizor si baie. Am liber două zile pe săptămână si duminica după- amiaza.

- Asta înseamnă că te voi pierde! zise Marian, dezamăgită.

- Va fi o slujbă temporară. Acum au un cuplu din Filipine, de fapt. Mai au nevoie de personal, asa spunea Alice, pentru că doamna Trender a suferit un accident si are nevoie de ajutor. Alice susţine că sunt singura care poate găti pe placul lor. Au cerut o persoană cu aspect plăcut, crezi că sunt potrivită?

Marian pufni în râs, poate doar pentru că râdea şi Etta, prima oară de la plecarea lui Rod.

- Cât timp vei sta departe?

- Două luni, mai şi iunie. Mă întreb cum arată aceşti soţi Trender. Mă duc mâine la interviu.

- Mult noroc, draga mea.

- Va fi o experienţă, zise Etta gânditoare. Era o provocare pentru ea să lucreze pentru nişte oameni care apreciau mâncarea bună.

Simţindu-se mai bine, se duse în camera ei. Primul lucru pe care-l văzu, îl simţi ca pe un pumnal în inimă; fotografia lui Rod! Uitase s-o ia de pe noptieră. Işi puse ochelarii şi începu să-l studieze. Era un bărbat foarte frumos, se gândi ea cuprinsă de disperare. Avea douăzeci şi cinci de ani, dar părea mai tânăr. Avea nişte ochi minunaţi, albaştri.

- La naiba! La naiba! De ce ai stricat totul, Rod?

La naiba cu Claudia, care i-l furase!

Izbi fotografia de dulap cu violenţă; aceasta se sparse în mii de bucăţi; nici nu se aplecă să le ridice.

***

Prima întâlnire a Ettei cu cea care urma să-i fie stăpână, se desfăşură în condiţii dramatice.

Etta ajunse devreme acasă la familia Trender, în Green Alders, nu departe de Bourne End, într-o frumoasă dimineaţă de mai. Cris Johnson îi împrumutase Mini-ul ei.

Etta intră cu masina până în grădina din spatele casei, care
o impresionă prin opulenţa sa; era o clădire stil georgian, cu două coloane la intrare acoperite de iederă.

Etta, care avea un dezvoltat simţ al frumosului, oftă extaziată văzând pajistea cu zeci de margarete care unduiau în adierea brizei.

Dacă familia Trender era la fel de plăcută ca această locuinţă a lor, se va simţi teribil de bine aici, în casa lor,

în lunile care urmau.

Tocmai voia să apese pe butonul soneriei de la intrare, când o tânără, pe care Etta ar fi considerat-o o copilă se năpusti afară din casă. Părul lung, blond, îi umbrea chipul, dar văzu că avea faţa înroşită de plâns, lacrimi pe obraji. Avea unul din braţe prins într-un suport metalic, apoi legat cu o fasă. O, aceasta trebuia să fie doamna Trender, se gândi Etta, era accidentată.

Femeia nu păru să observe masina Ettei. Era o femeie foarte atrăgătoare; îmbrăcată în blugi albi, bluză bleu, cu multe brăţări, sandale cu toc înalt. Continua să ţipe:

- Dă-mi drumul, brută! Nu veni după mine. Dacă vii, mă arunc în râu!

Etta se opri în drum, speriată.

După tânăra cea frumoasă apăru tot în fugă un bărbat tânăr, brunet, cu trăsături plăcute, armonioase. Figura lui nu exprima altceva decât îngrijorare si regret.

Etta continua să-i privească. Ce se întâmpla? Niciodată nu fusese atât de jenată, de încurcată de situaţia în care se afla, ca acum.Tânărul o ajunse din urmă pe blondă.

- Flair, zise el, iubita mea Flair, lăsă-mă să te duc în casă. Draga mea, nu te comporta ca o primitivă!

Dumnezeule, îşi spuse Etta, aceştia erau cei doi Trender. Alice îi spusese că numele doamnei era Flair.

Dar ce se întâmpla?Şi ce jenant era pentru ea să nimerească în mijlocul unei certe conjugale! Şi una de

proporţii!

Etta asistă la o împotrivire a lui Flair, apoi aceasta cedă.

Tânărul o ridică în braţe şi o duse spre casă.

Abia atunci el observă că în faţa lui se afla o maşină străină şi o fiinţă la fel de străină îl privea cu ochii mari. Ii aruncă o privire stânjenită.

- Imi pare rău! zise el, fără altă introducere. Nu ştiu cine eşti, dar te rog să aştepţi un moment, soţia mea nu se simte bine.

Tânăra numită Flair gemu încet în braţele soţului, începând să-l lovească cu pumnii.

- Mă simt foarte bine! ripostă ea. Dă-mi drumul! Te urăsc! Lasă-mă jos, Mark!

Mark Trender o duse în hol.

Etta strigă după ei:

- Este mai bine dacă plec?

Spre uimirea ei, doamna Trender, cea care făcuse criza de nervi, ridică încet capul, apoi îşi şterse faţa de lacrimi şi i se adresă pe un ton aproape normal Ettei:

- Te rog să nu pleci. Cred că eşti noua noastră bucătăreasă.

Etta nu ştia dacă să zâmbească, sau să fie serioasă; era destul de confuză.

Spuse:

- Mă numesc Etta, Henrietta Hughes. Am venit pentru interviu, dar aş putea reveni mai târziu.

Mark Trender încercă nişte scuze. Sigur că nu voia

ca ea să plece. Acum înţelesese şi el cine era Etta. O aşteptau.

Jumătate din necazurile lui Flair se datorau faptului că încercase să facă totul în casă, să gătească, să meargă la cumpărături, dar eşuase. Nu se simţea deloc bine, era pradă unei crize de nervi.

- Te rog să ne scuzi, miss Hughes, i se adresă el Ettei, forţându-se să zâmbească. Ne-ai prins într-un moment prost. Nu ni se întâmplă prea des.

- Este vina lui, nu a mea, chicoti Flair.

Această trecere prea rapidă de la lacrimi, ură, strigăte, la zâmbete şi chicoteli era prea mult pentru Etta. Cu toate acestea recunoscu faptul că atunci când tânăra din faţa ei zâmbea, tot farmecul lumii se regăsea pe chipul şi în vocea ei. Era deosebit de frumoasă, avea ochi minunaţi. Plânsul n-o urâţea. Avea ochi de culoarea turcoazului, cu cele mai lungi gene văzute vreodată. Trebuie să fi fost naturale, îşi spuse Etta pentru că doamna Trender îşi freca amândoi ochii cu sârg.

- Iar acum, draga mea, zise Mark Trender, trebuie să ne liniştim. Ştii prea bine că nu mă urăşti şi că nu te vei arunca în râu. Ai fost foarte obosită, te-a durut braţul, iubita mea. Te înţeleg foarte bine.

Flair începu să bată în retragere. îl prinse cu ambele braţe după gât, se topi la pieptul lui, îi zâmbi Ettei.

- Este un drăguţ, nu-i asa?

Etta nu spuse nimic. Era prea uimită de ceea ce vedea. Urmă perechea în casă si închise usa după ea.

I se ceru să astepte într-un salon foarte elegant, în

timp ce Mark îsi duse soţia în dormitor. Flair o anunţase că va lipsi câteva clipe.

Etta ajunse la concluzia că nu-i prea plăcea această doamnă Trender. Era o tânără răzgâiată, si puţin cam dezechilibrată. Nu putea fi chiar atât de epuizată, cum spunea soţului ei, care îi găsea scuze.

Iar acum Etta începu să se întrebe câte bucătărese schimbaseră oare din cauza isteriilor doamnei Trender.

Oricum, Etta voia să continue cu interviul. Lucrurile se puteau dovedi interesante până la urmă. Mark Trender era un bărbat teribil de drăguţ. Un altul n-ar fi tolerat astfel de manifestări ale soţiei sale.

îsi concentră atenţia asupra salonului în care se afla. Era una dintre cele mai frumoase încăperi pe care le văzuse. Pe fereastră vedea clar cerul, în această zi însorită.

Pajistea era bine îngrijită, iar pe malul râului se vedea chiar si o barcă elegantă cu motor.

Salonul era de formă ovală, iar la ferestre cresteau flori foarte vesele, evident, îngrijite de un specialist.

în salon, se aflau două măsuţe din fier forjat si două sofale bleu, de pe care puteai vedea cerul.

Salonul avea un tapet superb în nuanţe de bleu şi roz, cu tablouri minunate. Pe podea se aflau minunate covoare chinezeşti.

Era o încăpere plină de distincţie, cu mobilă orientală, veche.

Mai apoi avea să afle că acea Flair avea înclinaţii artistice. Tatăl ei era italian şi multe din acele obiecte minunate din casă proveneau din vila acestuia din Roma.

Când se deschise uşa, o pisică siameză, un specimen superb, dădu buzna în încăpere. O femeie înaltă, brunetă, frumoasă, într-o salopetă roz veni după ea.

- Sirikit, obraznico, vino aici numaidecât!

Tânăra luă siameza care protesta mieunând. Atunci o văzu pe Etta.

- Imi cer scuze, n-am ştiut că este cineva aici. Sirikit este pisica mea. Mi-a fost dăruită. Ai mai auzit numele acesta? Se spune că a fost al unei prinţese egiptene, care avea aceiaşi ochi verzi. Eu sunt doamna Box, menajera.

- Bună ziua, spuse Etta. Eu sunt miss Hughes, am venit pentru slujba de bucătăreasă.

Doamna Box îi zâmbi tinerei elegante şi drăguţe care nu arăta nicidecum a bucătăreasă.

- Ce surpriză plăcută! exclamă ea. Mă bucur să te cunosc. Pisica mea, Sirikit, vine întotdeuna după mine, cu toate că nu are voie în camera asta. Cu toate acestea, vom sta aici de vorbă câteva minute.

- Este un exemplar foarte frumos.

Doamna Box, mângâindu-şi siameza, veni mai aproape de Etta.

- Au fost niste mici incidente în dimineaţa asta,

poate i-aţi auzit certându-se. Nu este el de vină, ci doamna. Se spune că având sânge italienesc este mai impulsivă. Domnul Trender este un bărbat foarte amabil si civilizat...

Etta o întrerupse.

- înţeleg.

Deodată apăru chiar cel despre care se discuta.

- Bună dimineaţa, doamnă Box, o salută el pe menajeră cu un zâmbet.

- Bună dimineaţa, domnule, răspunse doamna Box, iesind din încăpere cu pisica ei.

Mark luă o scrumieră pe care i-o întinse Ettei.

- Fumezi?

- Da, dar nu si atunci când gătesc.

- O sun pe doamna Box, să-ţi facă imediat o cafea.

- Nu trebuie să vă deranjaţi, începu Etta.

- Vreau si eu o cafea. Trebuia să fiu deja în oras, dar cred c-o să iau trenul următor, este o zi atât de frumoasă.

Etta intui că întârzierea lui se datora impulsivităţii nevestei. Se întrebă doar dacă îi făcea frecvent astfel de scene.

Privindu-l de aproape, Etta decise că nu era un bărbat care să-i placă; era prea tras la faţă, cu pometii prea proeminenţi. Dar avea ochii negri, foarte frumosi. Remarcă imediat suferinţă în ochii lui. Avea gura cu contururi generoase, dar ferme. Era un bărbat care denota forţă, putere, o figură interesantă, pe care n-o

uitai cu usurinţă. Probabil se apropia de treizeci de ani, dar putea să aibă si mai mult.

El o invită să ia loc pe una din sofale.

- Te rog, ia loc şi vorbeşte-mi despre tine.

Etta începu să-i vorbească despre studiile la colegiul Alice Anderson, apoi despre interviul la care fusese trimisă de aceasta.

Mark o întrerupse:

- Miss Anderson i-a spus soţiei că ai fost cea mai bună elevă.

-O, nu ştiu dacă este chiar aşa! exclamă Etta roşind.

- Dacă vei veni să lucrezi la noi, ne vom simţi onoraţi. Am avut prea multe eşecuri cu cele dinaintea dumitale. Unora li s-a părut munca de aici prea grea, altele au plecat la solicitarea noastră, una nu suporta nici un strop de alcool în casă... Dorim pe cineva stabil. Flair, soţia mea, urăşte să gătească. Ii place călăria, şofează, schiază...

Etta înţelegea foarte bine ce voia să spună. Era o tânără din înalta societate, o răsfăţată de viaţă.

- Eu ador să gătesc, aşa că pentru mine nu este o problemă, zise ea. Mai ales să organizez petreceri.

- Nu va fi cazul. Soţia mea aduce pe cineva din localitate să ajute, dacă dăm petreceri

Etta îi zâmbi, lucru care făcu să-i strălucească ochii, care altfel ar fi fost trişti. El se simţi încurajat. Miss Hughes era încântătoare. Avea şi simţul umorului; poate că pe ea o aşteptaseră.

La prima vedere, Etta îi păruse distantă, dar acum după ce discutaseră, înţelese că se înşelase. Era o tânără cu ochi frumoşi şi o blândeţe aparte. Se întrebă de ce alesese această meserie care s-o ţină în bucătărie.

De parcă i-ar fi citit nedumerirea din priviri, ea îi spuse:

- Am ales această slujbă pentru că mi-a plăcut dintotdeauna să gătesc. Mama era sef bucătar si mă lua întotdeauna cu ea când gătea ceva special. De fapt, eram destul de bine pregătită când m-am dus la colegiu.

- Flair va fi încântată să audă toate astea, mumură Mark. Te rog să mă scuzi, miss Hughes mă voi duce chiar acum să văd dacă soţia mea coboară.

Fără să vrea, Etta îsi aminti spusele doamnei Box:

- Ea creează probleme, nu el.

Gândurile îi zburară fără să vrea la Rod, cel mai important bărbat din viaţa ei, cel pe care-l purta în minte si în inimă. Cum ar fi reacţionat dacă ea s-ar fi purtat ca Flair? Nu se imagina iesind în fugă din casă ţipând, amenințând că se aruncă în râu.

Dar Rod ar fi admis o soţie ca Flair?

Oricum, el n-ar fi adus-o cu blândeţe înapoi în casă si nu i-ar fi găsit scuze. Ce diferiţi sunt bărbaţii! se gândi.

Rod era un tip dur, în timp ce Mark Trender era un bărbat special, înţelegător. Rod era un bărbat foarte

masculin, foarte puternic, dur, posesiv.

După câteva momente, Mark se întoarse cu Flair.

Etta se ridică. Privi intrigată perechea din faţa ei. Flair trecea atât de usor de la isterie la farmec si manifestări de prietenie. Se îmbrăcase într-un costum foarte sic, de culoarea garoafei, iar părul ei blond era strâns la spate cu o fundă mare, neagră. Era încântătoare, cu acele gropiţe din obraji, asa cum se sprijinea cu afecţiune de braţul soţului ei, de parcă niciodată n-ar fi ţipat la el.

- Imi cer scuze că te-am făcut să aştepţi, miss...

- Henrietta Hughes, Etta pe scurt.

- Foarte bine, miss Hughes sau Etta, te rog să iei loc. I-am cerut doamnei Box să ne pregătească o cafea. Având acest braţ imobilizat, a durat cam mult să-mi aranjez părul.

Mark îşi cuprinse imediat soţia după umeri, şi-i spuse:

- Draga mea, trebuie să prind trenul de ora douăsprezece, am o masă de afaceri în City. Te superi că plec?

Ea îi zâmbi încântător, cu ochii ei minunaţi de culoarea turcoazului.

- Du-te liniştit, dragul meu, voi sta de vorbă cu Etta, iar doamna Box ne va face o salată de carne, eventual. Se pricepe la asta.

Etta se uită la Mark şi văzu că acesta se detensionase imediat.

Mark Trender era de fapt, mai mult decât fericit că

apăruse Etta, care detensionase situaţia. Era atât de sigură de sine, de controlată. Spera din tot sufletul ca Flair s-o angajeze.

Cei doi erau căsătoriţi de doi ani. Primul an trecuse destul de bine, dar după aceea, Mark nu mai înţelesese de ce se schimbase soţia lui. Cu toate că-şi adora soţia, Mark simţea că nu-i va putea îndura aceste porniri la infinit. Din acea tânără dulce, docilă, pe care o cunoscuse, se transformase într-o pisică sălbatică.

La început, pe când erau doar logodiţi, Mark aflase de la ea că tatăl ei, veneţianul, avea astfel de izbucniri necontrolate, dar că-şi revenea foarte repede.

Flair îi moştenise caracterul. Dar Mark era decis să rămână un bărbat hotărât şi mândru. Când se văzuse confruntat cu manifestările furtunoase ale soţiei sale, fusese afectat, dar o iertase. Era atât de frumoasă, o iubea atât de mult. Era doar o copilă răsfăţată, care avea nevoie de foarte multă grijă.

Dar curând Flair reusise performanţa de a ucide dragostea oarbă pe care o avea pentru ea. El era un om pasnic si nu suporta certurile, mai ales cele în public, scenele de gelozie si altele de acest fel.

Ce se întâmplase? Cine era de vină? Flair îsi pierdea controlul tot mai frecvent.

Chiar tatăl ei în ziua căsătoriei lor, la Veneţia, îi spusese:

- Te rog ai răbdare cu ea, fiule. Seamănă cu draga ei mamă.

Adevărat, Flair se dovedi un temperament

necontrolat, intempestiv, ba chiar începuse să cam bea.

Mark se temea să dea petreceri pentru că la ele exista prea multă băutură, iar Flair se manifesta si mai urât după sampanie.

Sperase să aibă o viaţă frumoasă de familie, copii. Dar ea refuzase sistematic să aibă copii. Privind retrospectiv, Mark, era nefericit pentru că soţia lui nu-si dorea decât distracţie si nimic altceva.

El trebuia să fie acelasi sclav supus si iubitor.

Dar Mark nu mai putea îndura situaţia astfel creată. Cu toate acestea încercase să rămână tolerant faţă de ea.

Fizic, îl mai atrăgea, încă. Dar devenea tot mai dificilă, imposibilă. Trecerea de la tristeţe la veselie exagerată îl făcuse să-si piardă răbdarea.

Pe drumul spre gară, în ziua aceea, el încerca de fapt să scape de aceste gânduri urâte care nu-i dădeau pace.

Această tânără care venise pentru o slujbă, Henrietta Hughes, era atât de diferită, de caldă, de calmă, de bună!

Capitolul 2

Rămasă singură cu Flair, Etta începu cel de al doilea interviu al zilei, de data asta cu cineva care intra mai adânc în problemele ei, faţă de cum făcuse Mark Trender.

In timp ce-i bea cafeaua pe terasă, Flair părea foarte bine dispusă şi o trata pe Etta ca şi cum ar fi fost o nouă prietenă nicidecum angajatoarea ei.

- Este minunat să am pe cineva care nu numai că-mi va găti, ci îmi va fi parteneră de discuţii. Mă plictisesc când nu este Mark aici. Nu suport bursa; el este nebun după ea, pentru că acolo face bani, nu? chicoti ea ca un copil.

Etta murmură ceva ce i se păru adecvat. O privea destul de uimită pe tânăra cu părul de culoarea mierii, cu fantastici ochi albaştri, cu trăsături perfecte, mirându-se cât de diferită era acum de creatura care dăduse buzna din casă strigând ca o disperată, cu ochii ieşiţi din orbite.

Referindu-se la acest incident, Flair îl categorisi drept glumă.

- Probabil m-ai considerat nebună; stiu că uneori îmi pierd minţile. Cred că te-ai speriat.

- Nu chiar, murmură Etta. Nu găsise altceva mai interesant de spus.

- Tu nu cred că-ţi iesi niciodată din minţi; nu pari genul exploziv.

Etta simţi că roseste. îsi aminti că Marian o acuza de instabilitate emoţională.

- Fiecare îsi pierde controlul câteodată, spuse ea cu jumătate de glas.

- Dar nu si tu. Cu mine se întâmplă ceva ciudat când mă supăr si-mi pierd imediat raţiunea.

- Esti ceea ce se numeste o extrovertită, zâmbi Etta si adăugă; as fi dorit să fiu si eu la fel. Eu sunt prea introvertită; ţin totul în mine, mă supăr, dar nu recunosc nimic.

Imediat îi veni în minte ziua în care Rod îi spusese că între ei se terminase totul, că nu se vor căsători, că o iubea pe Claudia. Atunci simţise nevoia să strige, să ţipe de durere, să dea frâu liber nervilor. Dar nu făcuse nimic din toate astea, nu scosese o vorbă, ci rămăsese încremenită să-i asculte scuzele.

Era genul care prefera să sufere în tăcere. Poate că Flair era norocoasă că se manifesta astfel, descătusându-se nervos.

Flair continua să vorbească; nu se oprea niciodată, după cum avea să descopere Etta, astfel că bietul Mark nu prea avea cum să mai scoată vreo vorbă.

- Dacă vei fi mulţumită aici si o să-ţi placă la noi, ce-ai zice, nu vrei să ai o slujbă permanentă? o întrebă Flair deodată. Am nevoie de o bucătăreasc permanentă, iar tu îmi placi, Etta.

Etta ezită. Nu era convinsă că se va simţi bine în casa aceasta, cu atmosfera supraîncărcată. Nu ştia cum

să-i răspundă fără s-o jignească.

Flair convinsă de ceea ce dorea, o privea rugător cu ochii ei mari. O voia pe Etta. Era ultimul ei capriciu.

- Cel puţin spune-mi că vei rămâne, o rugă ea. Va fi „super“.

- Dar am înţeles că aţi angajat deja un cuplu de filipinezi, încercă Etta.

- Nu mai este valabil. Am uitat să-i spun doamnei Anderson, când am discutat. Etta, tu nu va trebui decât să găteşti. Nici măcar vasele nu le vei spăla. Voi angaja pe altcineva pentru restul treburilor.

Etta nu se mai abţinu; chiar avea o fetiţă răzgâiată în faţa ochilor şi trebuia s-o trateze ca atare.

- Staţi puţin să vedeţi dacă vă place cum gătesc, sau cum mă descurc în general, şi mai discutăm după aceea, zise ea, poate veţi descoperi că nu sunt persoana potrivită.

Flair se posomorî.

- Nu cumva vrei să te măriţi? Eşti logodită?

Chiar şi Flair care era atât de aiurită, observă cum se schimbase Etta.

- Nu, nu mă mărit.

Dar Flair nu se lăsa cu una cu două.

- Dar eşti foarte frumoasă, cred că ai mulţi admiratori.

Etta tăcu. Vechea tristeţe o cuprinsese din nou. Incercă
să-i zâmbească.

- Am fost logodită, dar acum...

- Eşti fericită să fii liberă. Căsătoria nu este ce ne dorim noi, femeile.

- Dar tu ai un soţ drăguţ.

- A, da, Mark este un tip drăguţ, uneori prea drăguţ, dacă înţelegi ce vreau să spun.

Etta tăcu din nou, simţindu-se foarte stânjenită. Avea să descopere curând că sub acel chip angelic se ascundea o femeie care nu dădea niciodată înapoi, obisnuită să organizeze viaţa fiecăruia cu care venea în contact.

Etta se considera si ea o minte organizată, care putea să-i organizeze pe alţii, dar ceea ce auzi de la Flair o puse pe gânduri.

Apoi, după ce află că Etta nu era nici logodită, si nici nu urma să se mărite, o expedie la bucătărie.

Etta se trezi astfel într-o bucătărie ultramodernă, de oameni cu mulţi bani, cu tot ce era necesar. Putea găsi acolo orice ustensilă de bucătărie pe care si-o putea dori.

- Este o bucătărie extraordinară! exclamă ea.

- Găsesti aici absolut orice, zise Flair veselă. Am auzit că esti pricepută!

- Da, voi încerca tot ce am învăţat la scoală.

- Ce bine, draga mea! Markie va fi fericit că va scăpa de conserve.

Flair o duse apoi să vadă restul casei. Era o casă mare, cu spaţii generoase si mobilier elveţian. în prima încăpere care avea un covor verde închis, superb,

perdele verde si alb, se mai afla un birou si o bibliotecă, dând spre o amplă grădină de meri si un râu care serpuia printre ei.

Era o încăpere superbă, se gândi Etta când îi povestea Marianei. Dacă rămânea la familia Trender, avea o baie doar a ei, cu totul roz.

- Vei accepta o slujă permanentă, nu? o întrebă doamna Trender.

- Dacă ne vom adapta reciproc, o voi accepta, doamnă Trender.

- In acest caz, nu te mai duce acasă, rămâi aici, te rog.

Etta clipi, stânjenită.

- Nu pot... toate lucrurile mele...

- Voi trimite maşina după ele, insistă Flair, avem un şofer pe care îl pot chema oricând.

Ce noroc au unii! se gândi Etta, dar rămase fermă pe poziţie că trebuia să se întoarcă la Londra. Trebuia să-şi împacheteze lucrurile, să lase ordine în urmă. De aceea, împrumutase maşina unei prietene. Trebuia s-o returneze bunei ei prietene, şi să-şi ia rămas- bun de la Marian.

Flair se arătă dezamăgită, dar în final cedă, cu condiţia ca Etta să se întoarcă a doua zi dis- de-dimineaţă. Etta fu de acord.

- Vezi, oftă Flair, ştiu că eşti persoana potrivită pentru această slujbă şi nu mă pot descurca fără cineva ca tine, Etta. Poţi să-ţi spun pe nume? Criza de isterie

pe care ai văzut-o dimineaţă s-a datorat faptului că nu mai pot face faţă treburilor casei. Sunt atât de multe lucruri frumoase pe care aş dori să le fac, iar prezenţa ta aici îmi va da timpul liber atât de necesar. Avem o barcă grozavă, cu motor, şi-mi place să plec pe râu cu amicii, când este vreme bună desigur. Am refuzat zeci de invitaţii numai pentru că sunt ocupată aici, în casă.

Etta se întrebă ce avea de făcut această doamnă Trender, care de fapt nu făcea nimic, o lăsa pe doamna Box să rezolve totul.

Plecă destul de confuză.

- Această Flair este un amestec ciudat de bunătate, dulceaţă, tandreţe si egoism fără seamăn, nervi nestăpâniţi.

Marian o asculta în tăcere, fără a pierde nimic.

- Ar putea fi bine pentru tine, dar crezi ce te-ai putea înţelege cu ea? Mi se pare cam ciudată.

Etta îsi aminti figura chinuită a lui Mark, bărbatul care era prizonierul propriei suferinţe, pe care o citise în ochii lui. Mark o fascinase.

- De soţul ei îmi este milă; cred că am acceptat acest post mai mult pentru a-l ajuta pe el. Soţia lui îl răneste, îl dezamăgeste, iar el are un motiv pentru care o lasă să continue asa. Dar sunt sigură că are nevoie de mine, de o mână fermă.

- în acest caz, ce să-ţi spun, draga mea, îţi urez mult noroc, zise Marian, poate te vei acomoda acolo.

- Locul si casa sunt superbe. Mai ales decorul din salonul chinezesc.

- De ce crezi că au plecat celelalte bucătărese?

- Poate n-au suportat toanele doamnei Trender.

- Iar tu?

- Cred că mă voi descurca, zise Etta, îmi voi vedea de lucru si nu voi lua parte la certurile dintre ei.

- Eu sunt sigură că au avut noroc să te găsească, Etta!

Etta se întrebă însă cât de norocoasă fusese să găsească
familia Trender.

Dar a doua zi, fiind o dimineaţă de mai, fără un nor, pleca în masina trimisă de Flair.

Prima seară a fost mai dificilă. Flair s-a comportat bine, a fost bucuroasă de venirea ei şi chiar i-a pus nişte lalele minunate în cameră.

Incăperea destinată ei era de mult bun- gust, cu reproduceri după Van Gogh, deasupra şemineului.

Doamna Box îi spuse:

- Ea a luat tabloul care era aici. L-a pus pe ăsta, spunând că ţi-ar plăcea mai mult.

Etta ridică din spâncene. Această Flair era ciudată, fără îndoială.

După ce plecă doamna Box, Etta începu să despacheteze. Işi scoase cărţile preferate, fotografia mamei; mama fusese o femeie frumoasă, iar ea îi semăna. Tatăl Ettei o caracteriza pe fosta lui soţie ca pe

o creatură blândă, profundă, uşor de rănit. Şi în acest sens Etta îi semăna. Fără să vrea, gândurile îi zburară spre copilărie. Ce mult îşi iubise părinţii!

Tata, un medic devotat, care muncea din greu; casa lor era mică dar confortabilă, în Sussex.

Fusese o lume atât de plăcută, se simţise atât de fericită! Nu avusese fraţi.

Işi aminti zilele de şcoală, excursiile în Franţa. Fiecare Crăciun era un eveniment în sine; niciodată nu uitau aniversările. Apoi venise tragedia care pusese capăt vieţii fericite, bucuriilor, şi-i întunecase orizontul.

Inaintea celei de a treisprezecea aniversări a Ettei, mama căzuse pradă unei boli necruţătoare, care-i curmase viaţa. Cu toată dragostea şi îngrijirea soţului, murise.

Etta rămăsese cu inima frântă.

Doctorul Hughes o jelise alături de fiica sa, dar cum viaţa trebuie să continue...

La scurt timp, apăru în casa lor Peggy Hughes, o verisoară necăsătorită a doctorului. Era o femeie foarte capabilă si îngrijea foarte bine casa.

Verisoara Peg făcea toate treburile neplăcute din casă, dar era o femeie insipidă, cam prostuţă de care nu fusese niciodată interesat vreun bărbat.

Etta nu avea nimic în comun cu ea.

După vreo doi ani doctorul Hughes decise că fiicei sale îi va merge mai bine într-un internat, alături de tinere de seama ei. De aceea o trimise la o scoală de muzică, unde Etta învăţă să cânte destul de bine.

Cu toate acestea, înainte de a termina scoala, ea realiză că nu-si putea face o profesie din muzică.

Apoi tatăl ei se recăsătorise. De data asta, cu o fostă actriţă, încă atrăgătoare si amuzantă. Etta nu suferi. Era prea matură si prea sensibilă si nici un pic geloasă. Ştia că tata avea nevoie de o femeie, de o companioană, care nu putea fi verisoara Peg.

Dar Etta nu prevăzu că sub influenţa mamei vitrege, Sheila, tatăl ei va cumpăra un nou cabinet în West Country.

Etta putea merge cu ei dacă voia, dar ea voia cu totul altceva de la viaţă. Abia atunci simţi că adevărata ei chemare ar fi bucătăria si se înscrise la colegiul Anderson. Se mută în apartament cu Marian, care-i deveni cea mai bună prietenă.

Dar tot atunci, prima dragoste îi tăie tot elanul si pofta de viaţă. îl cunoscu pe Rodney Stone, si-i oferi dragostea ei sinceră. îi oferi, după cum avea să descopere, mai mult decât merita.

Uneori, Etta privea îndelung fotografiile mamei ei, o femeie foarte frumoasă, dar care suferise mult în viaţă. Ea îi moştenise această capacitate.

Aflată acum în minunata casă a soţilor Trender, suferinţa renăscu, poate cu mai multa intensitate.

Rod trăia acum cu Claudia, cea pe care o preferase.

Etta îşi simţi dintr-o dată ochii plini de lacrimi. Le şterse repede şi-şi spuse că trebuia să-l dea uitării definitiv pe Rod, să se concentreze asupra noii sale slujbe.

Flair ieşise cu prietenele, iar ea avea de pregătit cina pentru ea şi soţul ei.

- M-am gândit că astfel ai ocazia să te obişnuieşti cu casa, dar să ne şi pregăteşti cina, zise Flair. Poţi face ce doreşti , m-am săturat să mă gândesc la mâncare.

Etta se duse la băcănia domnului Bench pe jos, deşi putea telefona să-i fie trimis tot ce-i trebuia.

- Dar te rog să nu pui unt sau vin la mâncare, adăugă Flair.

La ora şase, apăru Mark Trender, care introduse capul pe
uşa bucătăriei şi-i zâmbi.

- Sper că mâncarea mea vă va tenta, domnule, zise Etta.

- Sunt bucuros că te-am găsit gata instalată aici, zise el politicos.

Etta privi în jur prin bucătăria atât de elegantă şi bine dotată.

- Este ceva ce n-am mai văzut până acum, admise ea. Doriţi să vă pregătesc un cocteil cu gheaţă?

- Imi iau singur gheaţa, dacă eşti ocupată... începu el.

- Nu, face parte din munca mea.

- Dar un pahar de sherry? insistă el.

- Poate mai târziu.

- Sper că vei cina cu noi! zise Mark.

- îmi pare rău, dar eu nu mănânc seara...

Mark descoperi dintr-o dată că era foarte dezamăgit

că Etta nu lua masa cu ei. Era atât de agreabilă, inteligentă si atât de plăcută în uniforma aceea albă.

După ce Etta îi dădu gheaţa si aduse feliile de lămâie pe o farfurie de cristal, el o întrebă dacă are idee când se va întoarce doamna Trender.

- Nu mi-a spus decât că nu vine la masa de prânz, zise Etta.

- Atunci ne vedem mai târziu, spuse Mark.

Etta se întoarse la un sos special la care lucra. Era sase si un sfert. Familia Trender cina la ora opt. Avea timp destul să pregătească mâncarea.

Pregătise desertul ei preferat, din piersici roz, cu coajă de portocală si zahăr ars, în lichior. Desertul era gata, se afla deja la frigider.

La sapte si jumătate, făcu o omletă si bău o ceascâ de cafea, dar din nefericire îsi aminti că Rod îi făcea mereu complimente pentru felul în care pregătea cafeaua.

Nu te mai gândi la el, îsi spuse.

La ora nouă apăru Mark din nou la bucătărie, întrebând-o dacă nu sosise soţia lui.

Etta era îngrijorată pentru sufleul pe care-l pregătise, care se putea lăsa dacă nu era servit imediat ce-l scotea din cuptor; nu voia ca prima ei masă în casa Trender să fie un esec.

Dar de ce nu sosea doamna Trender?

***

Flair întârzie o oră şi un sfert. La ora aceea, Etta, cu

toată bunăvoinţa, era cam depăşită de situaţie; ţinuse mâncarea caldă, dar aceasta îşi pierdea savoarea cu fiecare minut care trecea. Mark deschisese de multe ori uşa bucătăriei şi se scuzase. Observând că Etta nu exploda, el încercă să-i explice că era de fapt foarte îngrijorat, neştiind ce se întâmplase cu soţia sa.

- Se întâmplă atâtea accidente, zise el pentru a-şi explica îngrijorarea.

Etta încercă să-l îmbărbăteze.

- Şi circulaţia poate fi de vină. Flair va veni dintr-o clipă în alta.

Mark îi zâmbi.

- Nu este nevoie să mă îmbărbătezi, ştiu că eşti nemulţumită şi poate îţi vei prezenta chiar în seara asta demisia.

- Poate n-o voi face, zâmbi ea.

- Te rog, serveşte o ţigară, îi oferi Mark.

Ea scutură din cap. Nu fuma niciodată în bucătărie.

- Imi este foarte foame, zise Mark privind la ceasul de pe perete.

- Ce-aţi zice de un sandviş?

- Nu, asta ar face doar să-mi strice apetitul.

Apoi auzi roţile maşinii şi o frână pusă brusc pe pietrişul de pe alee. Etta se grăbi să reîncălzească felul principal. Mark se grăbi spre intrare.

Flair, care, ca de obicei, uitase să-şi ia cheia de la intrare apăru pe uşa din spate, dar nu singură. O însoţea un tânăr blond, cu părul ondulat şi chip de efeb.

Când îl văzu în prima clipă, Etta avu impresia că este femeie, dar auzindu-i vocea, realiză că era totuşi bărbat.

- Flair, am întârziat al naibii de mult, zise el.

Ea chicoti, aşa cum făcea de obicei:

- Cui îi pasă? Nimic în viaţă nu trebuie măsurat, dragul meu. Nu te uita niciodată la ceas, nu suport aceste lucruri impuse. Apoi dădu cu ochii de Etta. Flair era ciufulită, îmbujorată, ochii îi străluceau. Avea un buchet imens de flori în braţe şi zâmbea prosteşte la Etta.

- Ia te uită! Este miss Henrietta Hughes! Tony, ţi-o prezint pe frumoasa noastră, căreia sunt sigură c-o să-i spui Henry. Etta, el este cel mai bun prieten al meu, Tony, sir Anthony Durrance. Cântă la chitară mai bine ca oricine.

Etta îl privi. Flair se cam clătina pe picioare. Etta o privi rece, înfuriindu-se dintr-o dată pe această capricioasă doamnă Trender, care era cam needucată.

- Imi pare rău, dar nu am timp de discuţii şi prezentări, eram ocupată cu masa şi...

- O, draga mea Henry, începu Flair pe un ton dramatic, scuturând buchetul de flori până când petalele începură să se risipească pe podea. Pune astea în apă când ai timp, apoi adăugă: ar trebui să ne uităm puţin în oglindă, Tony. Cunoşti casa; du-te să te speli pe faţă, fii băiat bun.

Inima Ettei începu să bată tare; era îmbujorată de furie, supărată şi n-o impresionase defel încercarea lui Flair de a fi prietenoasă. Era evident că băuse cam

multă şampanie.

Mark apăru în usa bucătăriei aruncând o privire uimită spre frumoasa dar răvăsita lui soţie, apoi spre însoţitorul acesteia.

Numai a doua zi Etta avu ocazia să menţioneze numele bărbatului în faţa doamnei Box care clătină atotstiutoare din cap, spunând că sir Anthony era prietenul doamnei. Etta află că era baronet, fiu unic, si că urma să mostenească foarte mulţi bani, dar că avea talentul de a intra mereu în probleme, din cauza drogurilor.

Etta avu ocazia să-l privească mai atent; era un pusti pe care prea mulţi bani îl stricaseră si care fiind fără bun simţ era nebun după blonda doamnă Trender.

Mark, se gândi Etta, trata problema destul de elegant; după un scurt salut adresat acestui băiat de bani gata, o luă de mână pe soţia sa, observând că nu se afla într-o stare prea bună, spunându-le amândurora să se grăbească pentru că erau asteptaţi de mult cu masa, după care o întrebă pe Etta dacă era destulă mâncare pentru o a treia persoană.

Flair, care scăpă din mâna soţului ei începu să râdă.

- Eu si Tony am fost la Arabella, la o petrecere fantastică, de aceea am întârziat. N-am putut scăpa mai devreme. Arabella ne-a tot invitat să bem, apoi pe drumul spre casă Tony a depăsit o masină de poliţie, care bineînţeles ne-a oprit si i-au luat actele. Va trebui

să-l duci acasă mai târziu, Mark, pentru că nu mai are permis.

Ettei îi era clar acum că Mark era foarte nervos, desi reusea să se controleze. în cele din urmă, zise:

- Nu mai ies în noaptea asta. Tony poate chema un taxi. Te rog să te grăbeşti acum pentru că suntem de mult aşteptaţi cu cina, şi este prima seară a Ettei aici. Abia aştepta să gustăm din preparatele ei ...

-Te rog, nu fi obositor, dragul meu, îl întrerupse Flair, nu ne certa. Sper că nu eşti supărată pe mine, Henry? i se adresă Ettei.

Etta era chiar iritată de familiaritatea lui Flair, care i se adresa într-un mod neplăcut, dar se controlă şi răspunse:

- Foarte bine, doamnă Trender, voi servi masa în cinci minute.

Dar lucrurile la bucătărie nu mai erau aşa cum le dorea ea. Sufleul ei minunat se cam întărise, legumele se sfărâmaseră şi nu se putea mândri decât cu desertul de piersici.

In timpul cinei se scuză pentru felul în care arăta mâncarea, dar Mark o asigură imediat că totul era impecabil.

Flair nici nu se uită la ea, era prea ocupată, vorbea mereu fără a mai da cuiva şansa să scoată vreo vorbă.

Salonul în care luau masa era ceva de vis pentru Etta: goblenuri veneţiene, candelabre înalte, perdele de şifon, picturi minunate reprezentând canalele Veneţiei,

un şemineu placat cu marmură.

Ce avere trebuie să fi cheltuit familia Trender pe asemenea casă, se gândi ea. Păcat că această tânără Flair, care avea toate astea era atât de detaşată de totul, de egoistă, de nepăsătoare faţă de soţul ei.

Unii oameni se nasc fără noroc, îi scrise Etta chiar a doua zi Marianei. Cred că ar fi trebuit să mă supăr, dar n-am făcut-o pentru ca să nu adaug la supărarea lui Mark. Ce nerusinată este această doamnă Flair! Nu stiu ce găseste la baronet. A cântat la chitară după masă, bine ce-i drept, dar în rest...

Nu stiu ce seară au petrecut după ce am degajat masa si m-am dus la culcare. Mark a venit după mine si si-a cerut scuze. Desigur, i-am spus să nu-si facă probleme.

Dar când m-am trezit, după câteva ore, i-am auzit certându-se pe hol, Mark spunându-i că a chemat taxiul pentru Tony, iar ea susţinând că Mark trebuie să-l ducă acasă.

Dacă Mark nu s-ar fi purtat atât de atent cu mine as fi plecat chiar a doua zi, dar am simţit că trebuie să mai stau doar pentru a-l ajuta. Ea s-a trezit pe la zece, proaspătă ca un trandafir si nici măcar nu si-a imaginat că seara trecută a băut cam mult. Desigur, si-a cerut scuze, m-a lăudat, a adăugat că si Tony a afirmat că sunt cea mai talentată bucătăreasă pe care a cunoscut-o. Insistă să-mi spună Henry! Probabil va trebui să mă obisniesc cu asta, nu vreau să par conservatoare.

Mă aflu asadar încă la Green Alders, unde se pare că voi rămâne pentru perioada stabilită. Există si o parte amuzantă a lucrurilor. Mark si-a luat rămas-bun de la mine, înainte de plecare, a doua zi, si mi-a mărturisit că Flair face tot posibilul să aducă o altă angajată, care să facă tot ce nu-i place doamnei Box. Spune-mi ce crezi de astea.....

Răspunsul lui Marian veni imediat.

- Poate că noua ta misiune în viaţă, draga mea, este să-l ajuţi pe Mark să suporte această alcoolică. Dacă nu te deranjează prea mult să stai acolo, rămâi.

Cu timpul, Etta începu să simtă că le era de folos ambilor stăpâni. Nu ştia ce se petrece cu adevărat între ei, dar sigur era că Mark era defavorizat.

In lunile care urmară, a fost atât de ocupată încât n-a mai avut timp să se gândească la Rod. Nu se mai trezea cu lacrimi pe obraji şi nici nu mai simţea acea durere în suflet datorată despărţirii lor. După o zi de muncă la Green Alders, dormea buştean şi se trezea odihnită pentru o nouă zi, la fel de solicitantă.

Descoperi că se integrase fără nici o problemă în familia Trender. Curând, nici nu mai vru să-şi caute altă slujbă.

Mai primi un ajutor pe Marie Clairen, o elveţiancă de la Marlow, care ajuta mai ales când se organizau petreceri.

Nici petrecerile nu-i creau probleme; uneori, când

prietenii lui Flair apăreau pe neaşteptate, le pregătea specialitatea ei de friptură.

Marie Claire era o tânără rămasă văduvă imediat după căsătorie. Locuia aproape de Green Alders şi venea la puţin timp după plecarea doamnei Box. Era un temperament nervos, dar Etta nu-i dădea altceva de făcut decât să spele vasele.

Marian era bucuroasă că Etta începuse să se simtă bine în casa familiei Trender.

Flair continua s-o înfurie dar şi s-o încânte. Era întotdeauna veselă şi amuzantă, antrenantă, când avea musafiri. Ieşea foarte des cu prietenii.

Etta ştia de acum la ce să se aştepte de la ea.

Uneori, Flair era încântătoare şi generoasă.

O punea în situaţii stânjenitoare pe Etta, dăruindu-i lucruri scumpe, pe care ea nu si le putea permite; parfumuri, cosmetice, esarfe de mătase. Chiar dacă Etta protesta, stia s-o facă să le accepte.

- Henry! asa continua să i se adreseze, să nu îndrăznesti să mă refuzi! Tu mă îngrijesti, de ce nu m-as purta frumos cu tine? Apoi nu mai trecea câteva zile pe la bucătărie.

Petrecerile organizate de Flair îi dădeau mult de lucru, dar muzica, veselia, bufetul rece, grătarele întreţineau atmosfera pentru care Etta fusese educată si în care excela. Nu pregeta niciodată. Oaspeţii veneu adesea la ea în bucătărie să-i facă un compliment, să-i spună ce grozavă fusese mâncarea...

Când era liberă se întâlnea cu Marian, care remarcase că Etta nu mai vorbea de Rodney, sau dacă o făcea, nu se mai implica emoţional.

- Mă întreb cum îi merge lui Rod cu Claudia lui, zise Etta o dată.

- Cred că se căieste că s-a comportat atât de stupid, a fost răspunsul lui Marian.

Etta începuse să râdă.

- Nu mi-l imaginez pe Rodney lăsându-se sâcâit de o femeie. Probabil Claudia îl face fericit.

- Cui îi pasă? Mie nu, si sper că nici ţie!

- Asa este! Abia acum înţeleg că relaţia noastră n-ar fi mers. Dar să-l dăm uitării pe Rod. Nu cred că ne vom mai întâlni vreodată.

- Ai cunoscut vreun bărbat interesant la Green Alders?

Etta zâmbi.

- Nu am nevoie de nimeni deocamdată, mă concentrez asupra slujbei. Apoi, adăugă: mi-ar plăcea un bărbat ca Mark Trender, dacă ar mai exista vreunul. Este cel mai bun bărbat, sau mai bine zis cel mai bun şi mai tolerant soţ.

Marian zâmbi.

- Etta, să nu te îndrăgosteşti de un bărbat însurat!

- Am spus că aş dori un bărbat ca el. Este prea îndrăgostit de soţia lui, cu toate certurile lor, şi oricum nu s-ar uita la mine dacă n-ar fi însurat.

Marian începu să râdă.

- Ştii, Etta, aş dori să-mi spui că ai un prieten nou!

- Draga mea, nu te încăpăţâna, nu vreau un alt bărbat în viaţa mea acum. Am primit invitaţii de la un prieten al lui Mark dar nu mă gândesc să ies cu el, nu mi se pare corect. Ştii, încă mai simt cum spune poetul:

„Când se termină petrecerea şi se sting luminile
Apare din nou acea umbră, de care nu pot să scap...“

Dar curând, Etta avea să scape de amintirea lui Rod pentru totdeauna.

Capitolul 3

Tatăl lui Flair muri pe neasteptate la Roma, în urma unui atac de cord, la scurt timp după stabilirea Ettei în casa soţilor Trender.

Vestea le sosi prin intermediul telefonului, urmată de o scenă teribilă de-a lui Flair. Era foarte apropiată de tatăl ei cu care stabiliseră de fapt să vină la sfârsitul verii, să stea cu ei câteva zile.

înainte de sosirea Ettei la Green Alders si accidentul lui Flair, ea si Mark fuseseră la Roma la tatăl ei. Atunci bărbatul părea sănătos. Avea multe afaceri si ducea o viaţă interesantă la Roma. Dar Mark remarcase cu această ocazie că avea un temperament foarte asemănător celui mostenit de fiica sa; era preocupat de problemele materiale, egoist. Se apropia de saizeci de ani, dar nu renunţase la mâncărurile copioase, la băutură, la femeile frumoase.

Pentru Mark sfârsitul lui păru neasteptat, dar Flair a fost foarte socată si si-a pierdut si bruma de control.

Când primiră vestea, Etta rămase toată noaptea alături de Flair încercând s-o calmeze.

Mark, cu ochii roşii de nesomn, renunţase să mai încerce a o consola. Flair îl ignora.

Etta considera că oricât şi-ar fi iubit tatăl şi ar fi suferit pentru el, Flair făcea o melodramă din moartea lui.

- Acum am rămas orfană de mamă şi de tată, nu-l

mai am decât pe Mark! suspina ea. O, nimeni nu ştie cât sufăr!

Etta îi şterse lacrimile lui Flair. A doua zi, familia Trender plecă la Roma cu avionul. Etta rămase să aibă grijă de casă. La despărţire, Mark îi spusese Ettei:

- Avem deplină încredere în tine, Etta, ai grijă de casă până ne vom întoarce, desigur după înmormântare. Cred că va fi peste o săptămână.

Ettei îi fu milă de el. Viaţa alături de Flair era epuizantă şi oricum se aflau într-un punct mort al căsătoriei lor.

Ii era mai puţin milă de Flair, cu toate lacrimile pe care le vărsa. Era o bună actriţă.

Cât vorbi Etta cu Mark, ea avu o preocupare foarte importantă: să-şi caute rochia cea mai indicată pentru înmormântare, care s-o avantajeze. Alese o rochie neagră cu un văl mic, pentru că italiencele purtau văl la astfel de ocazii.

- Ti-am lăsat numărul de telefon şi adresa dacă este nevoie.

- Da, dar sunt sigură că nu vă voi deranja, doamnă Trender.

- A, era să uit! Te rog să-i telefonezi lui sir Anthony, să-i spui de moartea subită a tatălui meu şi că îl voi căuta când mă întorc.

Etta zâmbi. Ce tipic era pentru Flair ca si într-o astfel de situaţie să se gândească la prietenul ei!

Soţii Trender plecară.

în săptămâna în care au lipsit, Mark i-a telefonat de două ori Ettei, să vadă dacă avea nevoie de ceva.

Mark vorbi cu ea chiar după înmormântatea socrului său. Fusese o ceremonie foarte sobră, dar opulentă, în timpul căreia se scosese în evidenţă că tatăl lui Flair fusese un pasionat de cai.

- Vor fi probleme cu testamentul socrului meu, continuă Mark; sunt probleme cu mobila stil, tablourile de valoare, cărţi care trebuie trimise în Anglia foarte repede.

Când Etta îl întrebă politicos dacă putea să-i adreseze câteva cuvinte de consolare doamnei Trender, Mark îi spuse:

- Nu este aici, a iesit cu niste prieteni din copilărie; de fapt, eu am încurajat-o să iasă, să mai uite de durere.

Etta întrevedea si alte necazuri. Şi temerile ei au fost justificate. O dată ce Flair s-a întors la Green Alders a uitat cu totul de moartea tatălui ei si a devenit o copilă îmbufnată. începu să i se destăinuie Ettei:

- Henry, crede-mă nu poţi avea încredere în nici un bărbat. Nici măcar în propriul tată. Mark mi-a spus că avea o amantă la Roma, căreia i-a lăsat cea mai mare parte din bani. Ce zici?

Etta o privi cu neîncredere.

- Dar nu era destul de bogat? Nu v-au rămas destui bani?

- Nu, tata cheltuia mai mult decât îsi putea permite,

era un extravagant.

Etta îşi ascunse un zâmbet. Acea iubită a tatălui ei avea prin testament dreptul la unele dintre tablourile sale de valoare; Etta avea convingerea că tatăl lui Flair se simţise neglijat de fiica sa.

- Bănuiesc că aş putea ataca testamentul, dar Mark spune că nu merită pentru că este prea costisior; procesul s-ar desfăşura în Italia şi trebuie să angajăm avocaţi cu practică internaţională. Am putea vinde mare parte din ce a rămas la Roma, Mark se va ocupa de asta. Păcat că nu avem o casă mai mare, să le aducem aici; ar fi bună casa lui Tony.

Etta nu făcu nici un comentariu şi atenţia lui Flair fu imediat atrasă de un telefon de la una din prietene, după care o informă pe Etta cu dezinvoltură că vor da o petrecere sâmbătă.

- Din partea mea, nici o problemă, zise Etta, care nu putea să nu se întrebe de ce nu respectau perioada de doliu.

Dar de ce tânjea Flair după casa lui Tony?Aceste vorbe o chinuiră mult pe Etta, care se gândea la situaţia lui Mark.

El îşi făcuse un obicei să intre în fiecare seară în bucătărie, să-i spună noapte bună, să întrebe dacă totul era în ordine. Ettei îi făceau plăcere vizitele lui.

In timpul unei astfel de vizite el îi spuse:

- Când am fost la Roma, am meditat la schimbarea

în bine pe care ai adus-o în vieţile noastre. Totul se desfăşoară acum în ordine, aşa cum trebuie să fie într-o familie. Iţi suntem recunoscători, Etta.

- Mulţumesc, zise ea rosind.

Mark privi în jur, observând că totul era pregătit pentru petrecere. îi plăcea Etta. Era o femeie calmă, stăpână pe sine, controlată si de ce nu, frumoasă. Şi era de vârsta lui Flair, dar ce diferenţă era între cele două femei!

Mark începuse să obosească din cauza temperamentului necontrolat al soţiei sale. Dar acum i se părea că Etta îi este de ajutor că datorită ei parcă suportă mai usor aceasta povară.

Mark era îngrijorat de faptul că mariajul lui se deteriora cu fiecare zi. Uneori, purtarea lui Flair îl afecta atât de mult încât nu se mai putea concentra la slujba sa. Uneori insista să dea petrecere după petrecere iar el nu se mai putea ţine pe picioare de oboseală.

Cu toate astea, Flair putea fi uneori încântătoare, dacă voia. Nici acum nu-i putea rezista când i se cuibărea în braţe, cu lacrimi în ochi, cu buclele blonde acoperindu-i faţa, cerându-i s-o iubească în continuare, s-o ierte dacă-l supărase.

- Ştii cât te iubesc! îi repeta ea cu aceste ocazii. Te iubesc cu adevărat, Markie!

Atunci, el încă dorind să creadă că Flair era acea femeie minunată cu care se căsătorise, îi săruta buzele pline pe care i le oferea si încerca să uite toate

nebuniile pe care le făcuse, inclusiv acei bărbaţi detestabili pe care-i aducea acasă, în special Tony Durrance. Dar la scurt timp, toate mizeriile reîncepeau si Mark trebuia să recunoască, a nu stiu câta oară, că se înselase.

într-o seară, când veni acasă si află că Flair iesise, se aseză ca un scolar pe un scaun din bucătăria Ettei. îi plăcea să discute cu ea. Ea părea extrem de interesată de ceea ce şi lui îi plăcea; pictura, antichităţile, politica, finanţele, lucruri care pe Flair o plictiseau de moarte. Etta citea cărţi serioase, era absorbită de ce se întâmpla în lume. Inevitabil, discuţia se concentră asupra lui Flair.

- Sper că în seara asta soţia mea n-a mai invitat pe nimeni, zise el, în speranţa că Etta îi va confirma.

Ea ezită. Pregătea o supă teribil de gustoasă, de homar, care lui Flair nu-i plăcea, dar o pregătea pentru el, din toată inima. Nimeni în această casă nu făcea ceva special pentru Mark.

In cele din urmă îi răspunse la întrebare.

- Nu sunt sigură. Doamna Trender a plecat pe râu cu sir Anthony. De cele mai multe ori el rămâne şi la cină. Sunt oricum, pregătită.

Pe figura lui Mark nu se citi nici îngrijorare, dar nici surprindere.

- Bine, încuviinţă el, dar Etta ştiu că nu era deloc încântat.

Afară ploua şi Etta se întrebă, privind tufele de rododendron, care se vedeau de la fereastra bucătăriei,

ce fel de bucurie avea nevasta lui pe ploaie, pe râu.

- Nu mi-ai vorbit niciodată despre tine, Etta, zise Mark, sau poate n-am vorbit îndeajuns, povesteşte-mi viaţa ta! o rugă Mark.

- Sunt puţin cam ocupată acum, domnule Trender, roşi ea, dar nu putu să nu se simtă mulţumită de interesul pe care i-l arăta.

El se uită la ceas.

- Este doar sase si jumătate. Dacă as sti că Flair nu se întoarce înfometată curând, am putea merge să stăm de vorbă, la o cafea, în salon.

Etta, desi ceea ce urma să facă era împotriva principiilor sale, nu refuză un pahar de sherry, mai ales pentru că stia că pe Flair n-o interesa ce se întâmpla cu soţul si cu casa ei. Asa că în jumătatea de oră care urmă cei doi stătură de vorbă în salonul chinezesc si aflară mai multe unul despre celălalt.

Mark auzi felul în care Etta pornise în viaţă. Aprecie sensibilitatea si sinceritatea ei , înţelese că viaţa ei de adolescentă fusese marcată de pierderea mamei si de cea de a doua căsătorie a tatălui ei.

- Mi-a fost greu, este adevărat, dar am învăţat să stau pe propriile mele picioare. Iar pentru tata mă bucur că are pe cineva alături.

- Dar cu bărbaţii?

- Am fost logodită, dar n-a mers.

- îmi pare rău, spuse Mark, fără a-si disimula admiraţia ascunsă care-i sclipea în ochi.

- Şi mie mi-a părut la început, dar acum am depăsit acea stare. Logodnicul meu a găsit o femeie care i-a plăcut cu adevărat, probabil mai frumoasă.

- Dar si tu esti o femeie foarte frumoasă, Etta, îl auzi spunând. Sper că nu te deranjează complimentul meu.

- Nu, nu mă deranjează este chiar flatant.

îsi zâmbiră si nu se mai simţiră ca doi străini, ci ca doi prieteni, care-si făceau confidenţe.

Apoi, Mark începu să-si prezinte viaţa.

- Pe când studiam la Oxford, am avut tot felul de idei, am încercat chiar să şi scriu. Am făcut sport. Unchiul meu mă vedea în parlament, ceea ce eu nu-mi doream

- Aşa că, te-ai decis asupra speculaţiilor financiare?

Mark zâmbi.

- Aşa este, şi se pare că am făcut o alegere bună. Cu toate astea, sunt încă pasionat de înot, canotaj , iar râul mă fascinează. După ce am terminat universitatea, am făcut mult sport, dar acum numai am răgazul necesar.

Etta observă că nu-i oferea detalii asupra căsătoriei cu Flair. Se întrebă cum un asemenea bărbat puternic, având o astfel de educaţie, dovedea atâta slăbiciune faţă de Flair. O iubea încă?

Cu cât îl cunoştea mai bine, cu atât îl respecta şi admira mai mult. Discuţia lor se termină pe la şapte şi jumătate când, privind la ceas, realizară că trecuse timpul şi Flair tot nu se întorsese.

Etta observă că Mark era îngrijorat, şi de aceea îi

spuse:

- Sunt sigură că doamna Trender se va întoarce dintr-o clipă în alta. Mă duc să termin cina; de fapt, o bucătăreasă nu are ce căuta la discuţii cu stăpânul casei.

El începu să râdă, urmărind cum Etta se ridică încet de pe fotoliu şi-şi spuse că avea glezne foarte fine.

Apoi se duse la fereastră să privească din nou râul pe care-l iubea atât. O ambarcaţiune rapidă cu doi vâslaşi trecea tocmai atunci. Erau doi bărbaţi puternici, viguroşi, tineri, aşa cum fusese şi el cândva. I se păru că acele vremuri în care fusese campion universitar la canotaj, trecuseră de mult.

Pentru prima oară, deveni constient de greseala pe care o făcuse căsătorindu-se cu Flair. Nu mai exista nimic între ei acum, decât poate atracţia fizică. Dar el îsi dorea o tovarăsă de viaţă.

începu să străbată încăperea cu pasi mari ascultând dacă se auzea cumva vocea soţiei sale.

Se opri în dreptul semineului si luă portretul mamei sale, o femeie frumoasă în rochie albă de seară. Mostenise de la ea acei ochi negri frumosi.

Mama avea o figură frumoasă, dar foarte tristă. îi plăcea să se uite la portretul ei mai ales când era si el la fel de trist. Ştia cât de mult suferise mama.

Tatăl lui Mark, un ofiţer chipes, terminase războiul si rămăsese cu un singur braţ. Mama îl adora, dar el se uita mereu după alte femei si căsătoria lor deveni una

foarte nefericită.

Jack Trender fusese un minunat soldat, dar un soţ foarte rău. Terminase prin a-si părăsi soţia si fiul de zece ani. Angela Trender si fiul ei Mark îl idolatrizaseră. Timp de cinci ani, Mark fu plimbat între două case, în timpul vacanţelor. Apoi mama murise, iar tata se recăsătorise în Noua Zeelandă.

La cincisprezece ani, Mark locuia la fratele mamei sale, un om foarte bun, care-l iubea, si de aceea lui Mark nu-i lipsi nimic. Dar durerea provocată de lipsa tatălui, de destrămarea căminului, de pierderea mamei, lăsară cicatrice în mintea băiatului foarte sensibil. Jurase că nu va face greselile tatălui său dacă se va căsători vreodată. Când va veni vremea, îsi va iubi si proteja soţia si nimic nu-i va putea despărţi.

Astfel ajunsese să se căsătorească, luînd-o de soţie pe frumoasa dar imatura şi sălbatica Flair, şi-i fusese sclav devotat până în acest moment. Şi din cauza copilăriei sale nefericite nu era acum capabil să rupă această căsnicie care nu-i oferea nici o satisfacţie. Nu se putea hotărî să-şi părăsească această soţie nepotrivită.

Dar în această seară aşteptând-o pe Flair se gândi mult la tânăra din bucătărie, la necazurile ei, la logodna ruptă şi la existenţa ei total neinteresantă. Bărbatul de care se îndrăgostise Etta probabil nu avusese prea multă minte dacă o schimbase cu alta. Etta era o femeie demnă de toată dragostea!

Deodată, auzi uşa de la intrare trântindu-se, apoi

glasul lui Flair.

Abia reuşi să se ridice că liniştea şi pacea acelui frumos salon fu tulburată de intrarea intempestivă a patru persoane. Flair, care mai avea încă braţul în atele, dar care arăta extraordinar de bine cu şapca albă de iahting, cu părul blond ridicat în vârful capului, avea un aer ştrengăresc. Işi scoase şapca şi-i zâmbi lui Mark, urmată bineînţeles de faimosul Tony Durrance. Ceilalţi doi îi erau necunoscuţi lui Mark, un bărbat înalt, blond, frumos şi o tânără cam de vârsta lui Flair, roşcată, care îl studie cu multă atenţie, dar apreciativ pe Mark.

- Bună, tu trebuie să fii Mark. Am auzit atâtea despre tine, zise tânăra. Eu sunt Claudia.

Era o femeie frumoasă, se gândi Mark fără pic de reţinere.

Tony Durrance abia mormăi un „salut“ apoi anunţă că trebuia să se aranjeze puţin pentru masă. Mark nu avea nici cea mai vagă idee cine erau aceşti musafiri, dar întrucât bărbaţii dispăruseră să se aranjeze, rămase să-i ţină companie. Femeia pretexta că-i este frig.

- O să aprindem focul în şemineu, zise Flair, chiar dacă suntem în iunie, deoarece şi mie mi-e rece. Mark, continuă ea, pune-ne ceva de băut, dragă.

Mark nu răspunse, dar simţi o strângere de inimă. Incepea o altă partidă cu băutură, ceea ce-i displăcea teribil.

- Unde este Marie Claire? întrebă Flair, trebuia să

aducă băuturile de acum. Ce naiba face? Cheam-o pe Henry, ea se mişcă mai repede.

- Etta pregăteşte cina, iar Marie Claire trebuie să vină. Nu avea de unde să ştie când vei sosi. Am întârziat deja cu masa. N-o putem face pe Etta să ne aştepte la infinit.

Flair făcu o grimasă.

- Ai o mentalitate de babă, Mark.

- Anunţ-o pe Etta c-ai venit, îi spuse el pe un ton mai dur de data asta.

Flair o prinse pe Claudia după umeri.

- Am un bărbat prea serios, Claudia dragă. Henry ne este folositoare şi găteşte grozav, cred că-l divinizează pe Mark.

Mark strânse din dinţi ca să nu spună nimic. Vru să-i spună lui Flair ce gândea despre ea, dar n-o putea face în faţa străinilor.

- Doream doar s-o informezi la ce oră vom cina.

-O, nu-ţi mai face atâtea probleme, dragule; mâncăm imediat. Haide, draga mea, să ieşim de aici, zise ea luând-o pe Claudia de braţ.

Mark o auzi vorbind.

- Henry este noua noastră bucătăreasă. O cheamă Henrietta, de fapt, este divină. Şi soţului meu îi place, de asta îsi face probleme si nu vrea s-o solicite prea mult.

Mark simţi că roseste de indignare. Iesi din salon si dădu chiar peste Etta.

- îmi pare rău, dar doamna Trender a adus trei musafiri.

Etta îi zâmbi.

- Deci, sunt cinci persoane la masă? Noroc că am făcut o paella, mai pot adăuga niste pui. Cred că voi fi gata la nouă si jumătate.

Mark se întoarse spre Marie Claire care nu arăta prea bine, părea foarte obosită. Se uită din nou la Etta. Numai ea nu era obosită, numai ea nu se dădea bătută! Ce femeie minunată! Nu-si pierde firea niciodată.

începu să se întrebe ce anume ar putea s-o facă pe Etta să-si piardă capul, apoi îsi aminti remarca făcută de Flair: „soţul meu o place foarte mult“. începu să se întrebe dacă nu cumva era ceva adevăr în remarca lui Flair.

în sfârsit, Marie Claire, aranjase masa, aduse si bolurile cu frezii pe care Mark i le aducea de trei ori pe săptămână soţiei sale.

Etta care se schimbase cu o uniformă nouă, începu să servească primul fel. Era un cocteil din fructe de mare, preferatul lui.

Etta puse tava pe un colţ al mesei apoi se întoarse si îl văzu pe bărbatul înalt care stătea la dreapta lui Flair. Simţi cum tot sângele i se urcă în obraji. De obicei putea să-si ascundă sentimentele dar de data asta era depăşită de situaţie. Incepu să tremure violent, cu privirea fixând acea figură foarte familiară.

Rodney Stone. Pentru numele lui Dumnezeu... nu putea fi adevărat! Era şi soţia lui, desigur. Probabil aceea era celebra Claudia, aflată lângă el. O femeie tânără, foarte frumoasă cu părul lung, roşcat, ochii verzi, gura cu buze răsfrânte generoase.

Privirea Ettei reveni asupra lui Rod. Ochii lui albaştri, atât de dragi, o priveau de sub genele lungi şi grele. Era şi el la fel de surprins.

Flair a fost cea care, fără să ştie, a salvat situaţia:

- Vreau să v-o prezint tuturor pe Henry, Henrietta Hughes. Este bucătăreasa noastră şi o adorăm, nu-i aşa Markie?

Musafirii îi zâmbiră politicos Ettei. Ea se forţă să le întoarcă zâmbetul.

Incepu să le servească pâinea prăjită cu mâinile tremurând, mai ales când îi întinse coşul lui Rod. Sperase că sentimentele pentru el muriseră, pentru ca să descopere acum că nu era aşa.

Rod era un bărbat temperamental. Işi reveni imediat după uimirea de a da peste Etta acolo unde se aşteptase mai puţin şi-i şopti numele când ea veni în dreapta lui să-l servească.

Ea îl ignoră. Palidă, tremurând, trecu în dreptul lui sir Anthony. Refuza să-l privească pe Rod şi zăbovi mai mult în dreptul dragului ei prieten Mark.

Era singurul care-i observase agitaţia. O privi lung şi o întrebă foarte încet dacă se simţea bine.

- Mă simt perfect, răspunse ea.

Mark se încruntă.

Flair aducea prea multă lume în casă, iar Etta era prea solicitată.

Etta se duse la bucătărie. Marie Claire aranja paella pe o farfurie rotundă mare pe care s-o pună în mijlocul mesei.

- Miroase foarte bine, miss Hughes, îi spuse ea.

Etta nu-i zâmbi, asa cum făcea de obicei. Se aseză pe cel mai apropiat scaun pentru că-i tremurau picioarele.

- Am o durere cumplită de cap, se scuză ea. Poţi să servesti singură felul următor? Te rog!

Marie Claire dădu ochii peste cap ca de obicei si arătă uniforma.

- Este cam murdară, te rog, nu mă trimite să servesc, miss Hughes.

- Nu te prosti, Marie Claire! N-o să se întâmple nimic!

Femeia o privea cu încăpăţânare.

- Te rog, miss Hughes, ai spus că nu trebuie să servesc la masă. Sunt cam nervoasă.

- Şi eu, murmură Etta. Nu-i nimic, mă voi descurca.

Avea de ales:trebuia să înveţe să se controleze, mai ales
dacă Rod si soţia lui erau prietenii familiei Trender, sau să plece de la Green Alders.

Făcu un efort să-si revină, intră în salon să ridice farfuriile si veni înapoi cu paella.

Era acum calmă din nou. Culoarea îi revenise în obraji.

Mark observă că Etta era aceeasi tânără calmă si stăpână pe sine ca întotdeauna.

Rodney Stone observă acelasi lucru.

Şi el fusese la fel de afectat când îşi văzuse fosta logodnică. Dar el nu ştia de fapt cât de tare o rănise pe Etta. Ea nu-i făcuse nici o scenă. Il lăsase să plece, dorindu-i mult noroc. Iar el fusese atras de Claudia ca de un magnet irezistibil.

Dar şi pe Etta o iubise. O găsise însă prea rezervată, displăcându-i teribil faptul că nu-i cedase. Rod era un bărbat senzual, sigur de sine, mai ales că farmecul îi era mereu confirmat de succesele de la BBC. Acestea îl făcuseră egoist; se plictisise de Etta şi de dorinţa ei de a rămâne virgină până la căsătorie.

Etta îşi aminti cum i-o descrisese el pe Claudia: era şocantă. Căzuseră imediat unul în braţele celuilalt. Avuseseră altercaţii violente dar şi împăcări la fel de şocante. Claudia avea un temperament vulcanic, îl controla total pe Rod.

Rod era conştient că greşise faţă de Etta, părăsind-o aproape de data căsătoriei pentru altă femeie. Dar chiar şi după ce o părăsise şi era îndrăgostit de Claudia simţea lipsa Ettei. Femeia asta avea graţie, stăpânire de sine, un farmec aparte pe care un bărbat nu-l putea uita cu uşurinţă.

Căsătoria lui cu Claudia fusese un succes. Un succes din punct de vedere fizic, desigur. Numai când îi vedea părul acela roşcat, lung, răsfirat pe pernă, simţea că-şi pierde minţile.

Luna de miere petrecută în Bermude fusese o experienţă de neuitat. Reuşise atunci să şi-o scoată pe Etta din minte.

Dar la un moment dat privirea lui se încrucişă cu a Ettei, iar Claudia îi surprinse. Ea ştia cine era Etta, dar nu-i păsa de ea, doar i-l luase pe Rod!

Dar acum, Rod o privea lung pe bucătăreasă; nici el nu mai ştia ce simţea pentru ea.

Pentru Etta, acea cină a fost un şir lung de suferinţe.

Imediat după ce a terminat de servit, s-a retras în cameră. Pe scară l-a întâlnit însă pe Mark care a întrebat-o îngrijorat:

- Te simţi bine, Etta? Nu păreai în formă în salon!

Ea se forţă să zâmbească.

- A fost doar o migrenă, nimic mai mult.

- Nu cumva noi te-am solicitat prea mult cu invitaţii soţiei mele?

- Nu, îmi place să muncesc, dar de data asta nu m-am simţit prea bine.

- Esti un specimen rar, i-a spus Mark oferindu-i o ţigară. Ea o luă cu mâinile tremurând; era exact ce-i trebuia. Dar când vru s-o aprindă, cineva începu să cânte la pian. Era Rod, cine altul! Cum îndrăznea însă să cânte chiar melodia ei preferată?

Mark observă că asculta atentă si păstră linistea un moment.

Dar ca la un semn, Flair si Claudia începură să râdă, desi melodia lui Andy Williams, interpretată de Rod nu

invita la asta.
„Unde te-ai dus în lumea asta plină de durere? Tânjesc după buzele tale,
Noaptea este rece si mă simt atât de singur Unde ai dispărut, iubirea mea?“

Etta dispăru în camera ei. Ajunsă acolo se aruncă pe pat, dar fără lacrimi, nu avea de gând să plângă. Nu simţea decât mânie surdă împotriva lui Rod, împotriva a ceea ce-i făcuse, dar si pentru faptul că fusese atât de neputincioasă si cedase

durerii. Cât despre Claudia, ea era soţia lui, şi putea face orice, inclusiv să aibă reacţii vulgare la manifestările lui artistice. Dar poate că lui tocmai asta îi plăcea. Poate el chiar aşa era şi ea îl văzuse altfel. O bătaie în uşă, se auzi urmată de vocea lui Rod.

- Etta? Eşti acolo? Aş vrea să cobori să ascultăm muzică. Flair m-a trimis să te aduc. Faci într-un fel parte din familie, nu? Nu te mai ascunde, vino să cânţi cu noi. Vom încerca un duet cunoscut de tine.

Etta se ridică privind uşa închisă şi explodă:

- O, cum poţi...

- Nu fi supărată, te rog. Ştiu că am fost un ticălos cu tine, nu mă surprinde că nu vrei să-mi vorbeşti, dar n-am putea să ne purtăm ca doi oameni civilizaţi? Nu putem fi prieteni din nou?

- Nu, Rod nu putem, zise ea cu duritate accentuând fiecare cuvânt.

- Vrei să plec?

- Da.

- Nu este prea flatant pentru mine, Etta. Il auzi râzând. O, Doamne, ce bine cunoştea aceste reacţii ale lui! Simţi cum roşeşte şi mâinile începură să-i tremure.

- N-am putea îngropa trecutul?

- Poţi îngropa tot ce doreşti, numai că nu vreau să te mai văd vreodată, sau să-ţi vorbesc.

- Draga mea, nu erai atât de dură!

Dură, repetă ea, niciodată n-am fost atât de dură, am fost doar foarte vigilentă în privinţa virginităţii mele. Dar

am învăţat că o femeie care se comportă astfel nu are decât de pierdut în faţa unei femei cu comportament mai libertin, precum Flair sau Claudia, care astfel pun stăpânire pe bărbaţii ca el.

- Mă urăsti, Etta?

Etta, care îl cunostea atât de bine, stia că lui Rod nu-i plăcea să fie refuzat. Acum încerca să salveze situaţia.

- Te rog, Etta, să îngropăm trecutul, zise el din nou.

- Te rog să te întorci la soţia ta. Trebuie să recunosc, este frumoasă, genul care încântă orice bărbat.

- Etta, tu nu erai sarcastică.

Ea începu să râdă.

- Nu mai sunt ce am fost si nu vreau să reînvii trecutul, nici să fiu prietenă cu tine.

- îmi pare rău, zise el, afectat de data asta.

Etta continua să se uite la usa închisă. Nu voia să continue discuţia eu el. Dar faptul că era încă vulnerabilă în faţa lui o înfuria teribil. îi spuse cu duritate:

- Uite ce este, Rod. Aici sunt doar bucătăreasă si asta vreau să rămân. Nu mai avem ce ne spune. Esti căsătorit. Cu toate astea, îţi doresc să fii fericit.

- Chiar asta îmi doresti, Etta?

Deodată, ea se duse la usă si o deschise. Rod stătea dincolo de usa ei cu braţele încrucisate cu acea nelipsită ţigară în colţul gurii.

- Pentru numele lui Dumnezeu, te rog, coboară la ceilalţi si lasă-mă în pace, de ce îţi pierzi timpul aici si de ce mă faci la rându-mi să-mi pierd vremea cu tine?

Trebuie să repet că nu vreau să rămânem nici măcar prieteni? Te rog, respectă-mi dorinţa.

- Draga mea...

- Te rog să nu mi te mai adresezi astfel.

- Am crezut că vei fi fericită că vreau să rămânem prieteni.

- Nu, nu vreau, şi de la tine nu vreau chiar nimic, zise ea furioasă, îndepărtându-şi o şuviţă de pe frunte.

Rodney Stone îi privea părul lung, mătăsos. Il legase cu o panglică la spate, dar îşi aminti cum arăta părul ei liber. O considera o femeie frumoasă. Slăbise puţin, biata de ea, nu mai arăta la fel de bine ca altădată. Rod presupuse că ruperea relaţiilor lor fusese cauza. Ii părea rău că procedase astfel, dar simţise că trebuia s-o aibă pe Claudia.

Etta era o femeie frumoasă, dar puţin cam... nu putea spune clar cum anume. Prea plină de principii cu care el nu putea fi de acord. O dorise mult. In cele din urmă el începuse să creadă că Etta era prea bună pentru el. Şi acest fapt începuse să-l irite. Fusese vina ei că se despărţiseră. Dar el şi Claudia se potriveau atât de bine!

Etta fusese un amestec de eficienţă, inteligenţă pe de o parte dar şi de lipsă de experienţă şi poate mult prea introvertită. Desigur, lucrurile s-ar fi putut aranja dacă se căsătoreau, dar apăruse Claudia, o adevărată bombă sexuală, şi Etta pierduse.

Acum când Claudia era soţia lui, nu mai avea planuri

cu Etta, dar ar fi vrut să rămână într-o relaţie bună cu ea. Nu voia să-l urască.

Ii luă mâna în palmele sale mari.

- Imi pare bine că ai deschis uşa. Nu poţi purta o discuţie cu cineva prin panoul acesta de lemn.

- Rod, tot ce am simţit vreodată pentru tine este înmormântat, aparţine trecutului, nu stiu de ce vrei să mai deschizi acum acel mormânt.

El îi sărută mâna.

- Pentru că-mi plac nălucile care arată ca tine, draga mea. Dar să nu mai abordăm subiecte sumbre. Spune-mi cum este viaţa ta aici, în familia Trender? Flair este alcoolică, el pare om de treabă, dar cam dificil. Chiar îţi place slujba aici? Cu muzica, cu chitara si vechile noastre cântece?

- îmi place muzica în continuare dar acum sunt la slujbă, zise ea cu aceeasi răceală, retrăgându-si mâna.

- Dar esti fericită?

- Foarte.

- Vei lucra aici permanent?

- Dacă mă vor vrea, voi rămâne. Doresc să-i fiu de ajutor lui Mark, tocmai pentru că nu este un om dificil.

Rod făcu o grimasă.

- Nu se remarcă prin nimic.

Etta făcu o grimasă.

- Sunt bărbaţi care nu expun tot ceea ce au.

- O, ce înţeleaptă ai devenit! Oricum, nu m-am

asteptat să vin aici si să te găsesc gătind pentru ei. Claudia este bună prietenă cu Flair. Vom mai veni aici, asa că te rog, Etta nu te înconjura ca în seara asta de sârmă ghimpată, când mă vezi. Viaţa este prea scurtă.

Uneori, este mult prea lungă, se gândi ea, ca ziua în care ar fi trebuit să ne căsătorim, care mi-a părut o eternitate...

- Etta, draga mea, ştiu că m-am purtat oribil. Ti-am scris şi mi-am cerut iertare, dar nu mi-ai răspuns.

- Nu aveam nimic de spus.

- Atunci spune-mi măcar acum că mă ierţi. Să facem un târg; oriunde ne-am întâlni să ne purtăm ca nişte prieteni, ca şi cum între noi n-ar fi fost niciodată o poveste de dragoste.

Etta îl străfulgeră cu privirea.

- Ce uşor ţi se pare! Mă uimeşti!

- Ai fost întotdeauna minunată şi în felul meu te-am iubit. Numai că te-am dorit prea mult...

Asta era, îşi spuse Etta. Rod voia s-o facă pe ea răspunzătoare de despărţirea lor. Poate că avea dreptate. O iubise în felul lui, dar acesta nu coincisese cu felul în care voise ea să fie iubită.

- Bine, nu ne mai certăm, zise ea rece, să dăm totul uitării. Sunt sigură că eşti fericit cu Claudia.

- Aşa te vreau! exclamă el. Uite ce este, Etta, schimbă-te de uniformă şi vino în salon.

- Nu iau parte la petrecerile familiei Trender; sunt foarte drăguţi cu mine, dar îmi cunosc locul.

Cu aceste cuvinte Etta intră şi închise uşa, spunându-şi că-şi dorea să treacă foarte mult timp până când va mai veni la Green Alders şi-l va mai vedea.

Apoi îşi aminti ce spusese Rod despre Mark: îl calificase drept dificil. Nimic nu putea fi mai fals. Mark era un bărbat decent. Nu era un extrovertit, ca Rod şi prietenii lor.

Se simţi dintr-o dată mai bine. Făcu o baie, apoi se culcă mai liniştită şi spre uimirea ei adormi imediat.

Dimineaţa, se duse direct în dormitorul lui Flair, fiind informată de doamna Box că „madame“ se trezise si o chemase. Era cam devreme pentru Flair, era abia zece. După astfel de petreceri, Flair nu se trezea decât după ora două. Mark, bietul de el, plecase devreme la slujbă. Etta strâmbă din nas când intră în dormitorul lui Flair. Se simţea un miros foarte puternic de ţigară si parfum. Draperiile erau lăsate, dar si asa putea să vadă părul răvăsit pe pernă al stăpânei ei. Faţa ei frumoasă era îngropată în perne.

Etta se simţea acum în măsură să fie mai dură cu Flair, mai ales după aceste petreceri. O dezgusta faptul că o femeie tânără ca ea dormea cu ferestrele închise. în cameră plutea un aer imposibil; hainele îi erau aruncate în dezordine, era un haos total. De altfel, Flair nu se obosea niciodată să închidă flacoanele cu parfum, pudra era vărsată peste tot, serveţele folosite se puteau vedea pretutindeni, haine, lenjerie, ciorapi împrăstiaţi pe podea.

Flair era o lenesă. Probabil, bietul Mark dormise în

aerul acesta nesănătos din încăpere, chinuindu-se toată noaptea, se gândi cu o strângere de inimă.

Trase draperiile si soarele inundă încăperea, apoi deschise larg fereastra. Auzi un geamăt din pat.

-Henry! Numai tu puteai să-mi faci asta! Nu suport lumina, trage draperiile la loc.

-Trebuie să intre aerul curat aici, concediază-mă dacă nu-ţi convine ce fac.

Flair gemu si se ridică în capul oaselor. Pielea ei atât de frumoasă era cam umflată si buhăită de băutură. Ochii îi erau la fel de umflaţi. Făcu o grimasă:

- Te urăsc, Henry. Ar fi trebuit să mai dorm. Te-am sunat să-mi faci un ceai, atâta doar. N-am chef să mă scol să mă cert cu tine, Henry.

- Atunci, ar fi mai bine să-ţi aminteşti că i-ai promis cuiva o oră de călărie, îi aminti ea.

Flair îi aruncă perna în cap.

- La naiba! La Tony te referi? N-am chef să mă duc la călărie astăzi. Mă doare capul.

Etta o privi amuzată.

- Dar a meritat petrecerea de azi -noapte?

Flair pufni în râs. Etta privind-o îşi spuse că probabil acesta era motivul pentru care Mark îi ierta orice; era foarte copilăroasă. Desigur, şi frumoasă.

Mai apoi după ce bău un ceai negru concentrat, Flair îşi puse comprese cu gheaţă pe ochii umflaţi şi ceva din frumuseţea ei naturală reveni. Cât o va mai duce aşa? se întrebă Etta. Desigur, până la petrecerea următoare. Dacă o va duce astfel va sfârşi buhăită înainte de vreme, desigur dacă va apuca s-o mai ducă aşa. Flair îşi

nesocotea propria-i viaţă.

- Nu ştiu cum reuşeşti să te trezeşti atât de devreme, să faci atâta treabă şi să arăţi foarte bine, Henry, mormăi Flair. Te rog, sună-l pe Tony şi spune-i că nu mă simt bine.

- Ce să gătesc astăzi? o întrebă Etta după ce se întoarse de la telefon.

- Avem vreun musafir la prânz? întrebă Flair, căscând. Apoi îşi aprinse o ţigară.

- Nu ştiu să avem vreun invitat.

- Bine, în cazul acesta poţi găti ce vrei. Eu nu voi pleca nicăieri, nu mă simt bine. Mark n-are chef să iasă nicăieri, zice că e prea obosit. A ajuns ca un moş nesuferit.

- Cred că este foarte obosit, zise Etta. Am auzit că sunt probleme la bursă.

Flair pufni în râs.

- Dragă Henry, nu începe să-mi ţii vreo prelegere! Văd că esti avocata lui!

Etta simţi cum roseste, dar cealaltă nu observă.

- Nu, sunt doar realistă.

- Crezi că o petrecere este prea mult pentru nobilul meu soţ?

- Dacă se duce la slujbă mi se pare cam mult, zise Etta. Nici un om nu poate rezista la petreceri continue.

- Dar si eu muncesc la fel de greu, se bosumflă Flair. Muncesc din greu distrându-mă. Mark a început să mă cam plictisească. Tu nu-l cunosti prea bine. Este mult prea serios pentru mine. Când ne-am căsătorit, nu era chiar asa cu toate că n-a fost niciodată un bărbat

amuzant, ca Tony, de exemplu.

Etta nu mai spuse nimic. Nu avea intenţia să mai audă si alte confesiuni ale soţiei lui Mark. Ar fi vrut totusi s-o atenţioneze pe această creatură prostuţă să nu-si forţeze norocul; avea un soţ minunat dar nu era constientă de acest lucru. Risca să-l piardă. Sau era atât de naivă să creadă că-i va fi mai bine cu acel Tony Durrance?

în clipa aceasta, Etta realiză că Flair avea dreptate. Ea era într-un fel apărătoarea lui Mark. îl admira tot mai mult. De multe ori realizase că si-ar fi dorit un bărbat ca Mark, nicidecum unul ca Rod.

în timpul discuţiei, Etta realiză că Flair nu era deloc geloasă, părea chiar amuzată.

Deodată, Flair o readuse cu picioarele pe pământ pomenind numele lui Rod.

- Ce zici de tipul de aseară, grozav, nu? Are o situaţie grozavă la BBC, cântă la chitară şi la pian. L-ai auzit?

Etta roşi. Evită privirea lui Flair.

- Da, l-am auzit.

- Soţia lui, Claudia, îmi este prietenă. Mi se pare că Rod arată foarte bine, nu?

Etta murmură ceva neinteligibil.

- Claudia este teribil de îndrăgostită de el; mie nu-mi place prea tare.

- Nu este genul meu, se trezi Etta. După ce rosti aceste vorbe, realiză că exprimau adevărul, Rod nu era genul ei de bărbat, se înşelase în privinţa lui.

- Dar soţul meu este genul tău, Henry, nu-i aşa? Nu mă împotrivesc la nici o iniţiativă de a ta, draga mea, zise Flair zâmbind.

- Glumeşti, murmură Etta.

- Claudia mi-a spus că era logodit cu alta, dar a renunţat la ea, zise Flair, apoi începu să fredoneze o melodie.

Etta nu mai putea suporta discuţia.

- Trebuie să mă întorc la bucătărie, zise ea.

- Sper că dragul meu soţ vine mai bine dispus astăzi. Vreau să-l rog să-i invite pe Rod şi Claudia să stea aici o săptămână, mă plictisesc singură.

Etta ieşi din încăpere. Dacă Rod avea să mai petrecă multe zile la Green Alders ea trebuia să demisioneze. Nu suporta să mai fie umilită, să trebuiască să le răspundă stăpânilor la întrebări jenante. Se hotărî să-i scrie lui Marian că vrea să plece de la Green Alders.

Dar apoi se răzgândi.

Mark se întoarse mai devreme ca de obicei părând bolnav, plângându-se de durere de cap. Flair iesise, asa că Etta îi luă temperatura. îl trimise să stea în pat cu toate protestele lui. Era sigură că are gripă din cauza temperaturii ridicate. Apoi ceru numărul doctorului familiei si-l chemă.

Flair iesise în oras cu prietenii si urma să vină la cină.

Doctorul confirmă diagnosticul Ettei: Mark avea gripă.

- Etta, esti un înger pentru mine, îi spuse el, după ce

ea îi administră medicamentele si-l forţă să se culce.

- Nu vreau decât să te însănătosesti grabnic.

- Dar tu ai deja destulă muncă aici ca să mai îngrijesti si un bolnav ca mine, zise el aproape adormit.

- Nu mă deranjează să am grijă de dumneata, domnule Trender.

- Esti cea mai bună femeie; te-as ruga să n-o lasi pe soţia mea să intre aici dacă se întâmplă să ajungă acasă în seara asta, nu vreau să ia virusul de la mine.

Etta era sigură că Flair n-ar fi insistat să intre sau să-si îngrijească soţul.

- Mă duc la farmacia din localitate să iau medicamentele prescrise de medic, îl anunţă ea.

- îţi mulţumesc din suflet si ai grijă să nu te molipsesti si tu, Etta.

Capitolul 4

Mark se însănătoşi destul de repede. In zilele în care rămase imobilizat la pat, Etta îşi organiză munca în aşa fel încât să poată găti pentru Flair, dar să şi pregătească feluri speciale pentru a-l tenta pe bolnav.

Pe Mark nu-l îngrijise nimeni niciodată, când se îmbolnăvise. Abia acum realiză că avusese mare noroc cu Etta, care pe lângă faptul că era foarte frumoasă, îi era devotată. Deşi foarte tânără, era în unele privinţe foarte matură, sau poate îi plăcea să poarte de grijă celor din jur.

Flair, aşa cum anticipase, schimbă câteva vorbe cu el de dincolo de uşă, iar prin intermediul Ettei îi trimise şampanie şi flori.

- Eu am aranjat aceşti trandafiri în vază, dragul meu, îi spuse ea, nu ţi se par minunaţi?

El îi răspunse:

- Sunt extraordinari, iubito. Iţi mulţumesc pentru grijă. Imi pare rău că te-am supărat cu boala mea.

Ea îl asigură că nu fusese nici o supărare, apoi începu să vorbească imediat despre plimbările pe care le făcuse. Mark avu impresia că nu-i păsase deloc că el era bolnav şi nici nu-i simţise lipsa. Dăduse încă o petrecere în timpul acesta acasă, ieşise cu prietenii, iar acum când îi spuse că nişte prieteni din Oxford o invitaseră la o mare petrecere şi că va rămâne acolo peste noapte, nici lui nu-i păsă. Tocmai voise s-o anunţe

că se simţea mai bine, iar medicul îi îngăduise să iasă din camera în care se izolase. Se simţi totuşi cam slăbit când se ridică din pat, poate din cauza antibioticelor. Abia aştepta să se poată întoarce la slujbă şi să fie din nou alături de soţia sa. Dar curând avea să descopere cât de îndepărtată era această perspectivă.

Flair continua să sporovăie despre petrecerea la care se ducea, bineînţeles, cu Tony, că mai luau un cuplu cu ei. Ştia că Tony era nedespărţit de Flair; de obicei Mark nu era gelos dar acum i se păru că acest Tony exagerează cu prezenţa alături de soţia lui.

- Nu te superi că mă duc la petrecerea asta iubitule, nu? îl întrebă Flair.

El privi la uşa închisă dintre ei.

- Nu, dacă asta vrei să faci, nu mă supăr.

- O, eşti cel mai bun soţ! exclamă ea cu sinceritate, apoi plecă pentru că avea oră la coafor. Henry o să aibă grijă de tine, îi spuse ea la despărţise.

Henry, porecla pe care Flair i-o dăduse Ettei, îl irita. Etta era o femeie delicată, nu avea nimic masculin ca să merite această poreclă.

A doua zi, Mark află că Etta renunţase la ziua ei liberă pentru că Flair uitase să vină acasă. Se înfurie din cauza lipsei de consideraţie a soţiei sale faţă de Etta. Când se întoarse, Flair îi spuse foarte veselă:

- Dragul meu, Etta nu s-a supărat deloc, îsi va lua altă zi liberă.

- Nu este posibil, pentru că vineri vine familia

Ashton Wrights la masă.

- Nu-ţi face probleme, am anulat invitaţia; stiam că nu-ţi face plăcere, sunt cam plicitisitori.

Mark ar fi vrut să-i dea o replică dură soţiei sale. Flair depăsise orice limită. Dar nu mai apucă să se certe cu ea pentru că imediat se auzi motorul unei masini si realiză că Flair plecase.

Apoi se înfurie si mai tare, constient că nu conta în faţa lui Flair si oricât o iubea, n-o putea lăsa să continue cu această atitudine. Se simţea umilit. Ea nu avea dreptul să anuleze invitaţia pe care el le-o făcuse acestor prieteni , ai lui de data asta. John Ashton Wright fusese colegul lui de facultate.

Decise să revină cu invitaţia, chiar dacă lui Flair nu-i convenea. îi va spune că se însănătosise mai repede decât estimase ea.

Dar când Alicia, soţia lui, răspunse la telefon, îi spuse cu regret că după ce Flair anulase invitaţia, John plecase să-si vizitez mama pentru câteva zile.

Mark închise telefonul, fiind într-o dispoziţie cam proastă. încercă să fumeze, dar nici ţigara nu-i mai oferea nici o plăcere.

Când Etta veni să-i aducă mâncarea, observă că nu mai purta uniformă ca de obicei, că era foarte atrăgătoare, într-o rochie de culare lavandei . Nu realizase până acum că era atât de zveltă, că avea picioare atât de lungi. Ii zâmbi cu bucurie şi exclamă:

- Etta arăţi nemaipomenit!

- Mă întâlnesc cu cineva, îi explică ea, apoi adăugă: mă bucur că v-aţi ridicat din pat, domnule Trender.

- Te rog să-mi spui Mark!

- Dar, aşa...

- Toată lumea îmi spune Mark, tu de ce n-ai face la fel?

Etta roşi, stânjenită.

- Mulţumesc, domnule.

- Mark, Etta!

Ea observă că arăta mai bine cu toate că era la fel de tras la faţă şi palid. Observă că deşi părea mai vesel acum, ochii îi erau la fel de trişti.

- Flair a plecat, nu? o întrebă el.

- Da.

- Vrei să deschizi ferestrele, Etta? Nu mai vreau să mă simt ca un invalid. Aş vrea să am forţa necesară, să mă duc cu barca pe râu.

- Şi eu aş vrea să fac asta, glumi ea, deşi mi-ar fi cam greu să-mi păstrez echilibrul într-o canoe.

- Cred că şi pentru mine ar fi o problemă, nu mai sunt cum eram în studenţie, la Oxford.

- Dar nu sunteţi... nu eşti bătrân...

- Din păcate, aşa mă simt!

- Ar fi bine să mănânci acest file de salău mai repede până nu se răceste.

- Nimeni nu-l găteste mai bine ca tine!

Etta îi mulţumi pentru compliment si vru să iasă, dar Mark o opri.

- Dacă ai câteva minute libere, te rog să stai cu mine până mănânc.

Etta se aseză pe scaunul din faţa lui. Flair avea să întârzie ca de obicei.

în ultimele săptămâni, Etta urmărise egoismul lui Flair, care era complet dezinteresată de soţul ei. Iesea tot mai des cu prietenul ei Tony si începuse să lipsească si nopţile de acasă. De când se angajase aici, Etta observase că între cei doi soţi nu mai aveau loc scene de isterie, dar Flair era tot mai indiferentă faţă de Mark. Era convinsă că Flair făcea totul pentru a pune capăt căsniciei cu Mark, cea mai mare greseală posibilă. Mark ar fi fost foarte afectat dacă Flair ar fi luat o astfel de decizie.

- Abia astept să mă simt bine din nou, zise Mark, oferindu-i o ţigară si un pahar de sampanie.

- Gripa poate provoca uneori probleme mari. Ar fi bine să-i ceri doctorului Maxon un tonic.

- Esti foarte drăguţă că ai grijă de mine, Etta, zise Mark.

- Cred că si soţia ta este îngrijorată, răspunse ea.

Mă mir să fie asa! se gândi Mark.

începură să discute si curând descoperiră că aveau multe în comun.

Deodată, el îi spuse:

- Etta, apreciez mult felul în care îi priveşti pe cei din jur. Ce crezi de cuplul care a venit acum două zile? Stones, parcă. Sunt desigur prietenii lui Flair.

Imediat strălucirea din ochii Ettei dispăru. Strânse din buze, apoi rosti încet:

- Claudia mi s-a părut foarte frumoasă, cu părul acela roşcat!

- Dar el? Soţia mea îl consideră atrăgător.

Etta ezită să răspundă. Nu avea chef să discute despre Rod. Nici nu voia să mintă. Dar nici nu putea să-i mărturisească lui Mark că fusese la un pas de a se căsători cu el. Se ridică şi luă tava.

- N-am avut timp să-l observ pe domnul Stone; acum trebuie să plec. Mulţumesc pentru cuvintele frumoase şi paharul cu şampanie.

- De mâine voi coborî în salon la masă, îi reaminti Mark.

- Dar în seara asta tot aici voi aduce cina. Iar mâine, dacă este frumos, aţi putea lua masa împreună pe terasă.

***

Seara următoare, Mark intră în dormitorul soţiei sale în timp ce aceasta se machia. Abia schimbaseră câteva cuvinte de când ea se întorsese. Se dusese imediat să se odihnească.

Mark se apropie de ea şi o sărută.

- Arăţi superb! zise Mark zâmbindu-i. Intr-adevăr, Flair era minunată cu rochia albă, lungă, decoltată, care-i punea sânii în evidenţă. Părul blond îi cădea liber pe umeri. Când o sărută, ea întoarse capul şi îi murdări cămaşa cu ruj.

- Uite ce ţi-am făcut! exclamă ea.

- Nu-i nimic, oricum nu contează.

Flair îl privi lung si observă că Mark era mai tras la faţă ca de obicei, că abia se ridicase din pat, iar ea care venise foarte târziu, nu apucase să schimbe o vorbă cu el.

- îmi pare rău că te las singur din nou, Markie. Nu mi-am închipuit că te vei simţi mai bine când am acceptat invitaţia. Nu pot s-o contramandez în ultimul moment, mă asteaptă toată lumea. Dar mâine seară vom lua masa împreună în salon.

- Bine, Flair, vom sărbători mâine la cină însănătosirea mea.

Flair se mai privi o dată în oglindă, pentru că în seara aceasta
trebuia să arate superb. Tony dansa dumnezeieste si erau parteneri consacraţi. Păcat că Mark nu prea stia să danseze!

Serile petrecute acasă cu el erau tot mai plictisitoare. Cu Tony se simţea din ce în ce mai bine. Flair simţea mereu nevoia să se distreze. Cu Mark se plictisea.

Uneori se imagina lady Durrance, soţia lui Tony. De ce oare nu-l cunoscuse pe Tony înaintea lui Mark? Se întoarse spre soţul ei, zâmbindu-i.

- Tony va veni imediat, dragul meu. Te rog s-o chemi pe Henry aici, mi-a promis că-mi face manichiura, se pricepe foarte bine.

Mark rămase încremenit. Nici măcar nu-l întrebase cum se mai simte.

- Te rog, cheam-o pe Henry, ca să nu întârzii. Apoi te rog să-l suni pe Tony, vrea să stie la ce oră să vină să mă ia.

Mark strânse din pumni.

- Ai un telefon lângă pat, dragă Flair. Sună-l singură.

Ea se întoarse uimită.

- Eşti cam obraznic, Mark!

- Este momentul să afli că tu eşti obraznică, Flair, dacă preferi acest cuvânt. Cât îl priveşte pe Tony Durrance, aş vrea să-l vezi mai rar. Ştiu că mi-ai reproşat mereu că sunt plictisitor; defectele lui nu le vezi? Nu-mi întoarce niciodată ospitalitatea, nu-mi place cum arată şi cum se îmbracă. Mă calcă pe nervi.

Flair se întoarse din nou spre oglindă.

- Dacă ai venit aici doar ca să mă superi, ar fi mai bine să te duci imediat în camera ta.

Mark privi spre patul lor comun.

- Poate ai uitat că acesta este dormitorul nostru comun, că am dreptul să fiu împreună cu soţia mea mai des.

Flair se întoarse din nou spre el.

- Markie, gripa asta te-a cam afectat. Dacă mă acuzi că nu mă mai culc cu tine, te rog să-ţi aminteşti că nu sunt sclava ta.

Mark se ridică. Niciodată nu se supărase atât de tare pe ea. Trecuse vremea când era orbit de frumuseţea şi

farmecul ei şi era dispus să-i ierte orice. Nu avea intenţia însă să-şi piardă respectul de sine.

- Ce ai împotriva lui Tony?

- O să-ţi pun o întrebare. Ce este între voi? Te-ai săturat de căsnicia noastră? Vrei să-i punem capăt?

Vorbele lui, tonul pe care le rosti, o înspăimântară. Ea ştia prea bine că ar fi vrut să devină lady Durrance, stăpâna minunatei case a lui Tony. Realiza desigur că Mark era un soţ prea bun si decent pentru ea. Calităţile lui o atrăseseră la început la el. I se păruse interesant, o provocare să-l facă să se îndrăgostească de ea.

Nimeni nu stia că ea fusese implicată într-unul din acele scandaluri de la Roma legate de un playboy italian care se sinucisese la o petrecere.Tatăl ei se înfuriase si o trimisese la Londra să locuiască la o mătusă si să lucreze. Acolo o cunoscuse pe Claudia.

La scurt timp, apăruse Mark. La început, i se păruse că s-a îndrăgostit de el, de felul lui de a fi, calm, blând cu ea. Dar ea nu era genul de femeie care să se lase domesticită si curând după căsătoria cu el descoperise că Green Alders si Mark nu erau „genul“ ei.

Dar nici cu Tony nu putea face prea multe. Trăia din averea tatălui lui, care era cam zgârcit, si de aceea Tony nu prea avea bani. Deocamdată.

îsi reprimă pornirile, se duse la el si-l prinse după gât.

- Mark, esti un prostuţ! Cum să-l prefer pe Tony?

Este doar un amic si-mi place să mă distrez cu el, chiar si tu ai spus că nu este nimic rău dacă mă simt bine.

Pentru moment, Mark nu păru că s-ar îmblânzi. Nici măcar noul ei parfum nu-l mai impresiona.

- Observ că nu mai esti îndrăgostită de mine, dragă Flair. Aminteste-ţi că între noi au existat niste scene urâte, dar am căutat să-ţi găsesc scuze că ai sânge italian si altele... întotdeauna am simţit că ai nevoie de grija mea.

- Incă mai am nevoie, dragul meu, zise ea aşezându-şi capul pe umărul lui.

Mark o prinse în braţe. O privi lung. In clipa aceea, nu mai ştia dacă o iubeşte sau o dispreţuieşte.

- Este bine că încă port microbul gripei, zise el, dar ar fi bine să te păzeşti, a fost unul foarte serios.

- Nu te prosti, Mark, sărută-mă. Dar fii atent să nu mă ciufuleşti, sărută-mă doar, apoi o să mă rujez din nou.

El o sărută pasional, apoi o prinse în braţe ca pe un copil care trebuia iertat. Flair îi zâmbi şi cochetă cu el, apoi se rujă din nou.

Cu toate acestea, simţea că îi scapă ceva legat de Mark şi chiar aşa era. Flair era o fiinţă superficială, nu putea gândi profund.

- Aş vrea să nu te mai vezi atât de des cu Tony, Flair.

Ea ar fi vrut să-i facă o scenă, dar din fericire reuşi să se controleze. Nu avea chef să se ducă nervoasă la petrecere, voia să se bucure de această seară.

- Markie, nu mai fi gelos.

- Nu sunt gelos, Flair, dar nu vreau să mai văd cum te autodistrugi. Nu uita că i-am promis tatălui tău că voi avea grijă de tine. Pe lângă aceasta, îmi amintesc ce s-a întâmplat după distrugerea căsniciei părinţilor mei. Mama s-a prăpădit din această cauză. Divorţul este un lucru cumplit. O dată declanşat, scoate la iveală şi alte lucruri la fel de murdare.

- Mark, lasă-mă să mă bucur de această seară, nu mă mai cicăli. De ce nu te duci cu Henry la cinema?

- Mi-ar plăcea, dar nu cred că este o idee bună.

- De ce nu?

- Ar putea da nastere la interpretări gresite, iar Etta să fie deranjată de ele, chiar dacă si-ar dori să fie invitată la cinema.

- Pe Marie Claire nu ţi-o recomand, este prea ursuză, începu ea să râdă, dar Henry este atrăgătoare.

Mark era gata să-i spună că si el observase asta, dar preferă să-si exprime stupefacţia că propria sa soţie îl trimitea la cinema cu altă femeie. Flair începu să se amuze.

- Dragul meu Markie! Sunt sigură că Henry nu te-ar refuza, dar dacă nu consideri că este o idee bună, uită ce ţi-am spus!

- Timpul trece cu mare repeziciune, îi reaminti el.

- Da, dragul meu, o să mă faci să întârzii. Trebuie să-l sun pe Tony.

Mark coborî în salon, simţindu-se dintr-o dată slăbit,

fără chef, cu prea multe gânduri rele.

Oare Etta ar vrea să iasă cu el? Oare ar refuza din cauza bârfelor care s-ar isca?Etta era angajata lui, iar el bărbat căsătorit. Nu, sigur nu-l va refuza pentru că n-ar vrea să iasă cu el.

Discuţia cu Flair însemna că acesteia nu-i păsa deloc dacă îsi întorcea atenţia asupra atrăgătoarei lor bucătărese, sau a unei alte femei. Nu era nimic încurajator, si el tot nu obţinuse promisiunea ei să renunţe la a se vedea atât de des cu Tony.

Etta, care-i făcu manichiura lui Flair, o privi cu admiraţie. Flair fusese foarte veselă si bine dispusă în acest timp.

Flair o plăcea pe Etta, Henry, după cum îi spunea ea.

- Soţul meu este cam morocănos, Henry, îi spuse ea la plecare. Auzea deja motorul maşinii lui Tony.

Mark închise uşa după plecarea soţiei sale.

- Iţi aduc imediat mâncarea, îi spuse Etta.

Mark nu era complet restabilit, îşi spuse ea. Iar acum arăta mai rău ca dimineaţă. Fără îndoială, era rezultatul disputei cu Flair. Etta începu propria-i bătălie mentală. Văzând-o pe Flair elegant îmbrăcată îşi aminti că nu de mult şi ea ieşea cu Rod la diferite petreceri. Rod era un dansator minunat. De ce se încheiase această perioadă a vieţii ei?

Ii plăcea să muncească aici la Green Alders, dar se aştepta la o încleştare serioasă între Mark şi soţia sa. Dacă se va întâmpla aşa, care va fi rolul ei?

Poate va fi pusă în situaţia de a nu-l va mai vedea vreodată pe Mark.

Pe când îmbrăca salopeta albă, experimentă o senzaţie nouă. Una care o intriga.

Era mult prea interesată de Mark, dar nu de el ca angajator, ci ca bărbat.

Capitolul 5

La începutul lui august, vremea s-a încălzit foarte tare. In week-end familia Trender organiza picnicuri sau pleca pe râu cu barca. Asta însemna că Etta nu se mai obosea atât să pregătească mese festive. Avea mai mult timp ziua.

Veni totuşi şi seara în care se confruntă din nou cu Rodney.

Rod şi Claudia veniră să petreacă weekendul la Green Alders, iar Flair organiză un picnic pe ambarcaţiunea lor.

Etta pregăti mâncarea pentru trei persoane: Mark, Flair şi Claudia, dar nu şi Rod. Imediat după masă, el pretextă o migrenă cumplită. Spera că nu se va supăra nimeni dacă va sta întins într-o cameră, la întuneric. Claudia se oferi să rămână cu el, dar Rod o refuză.

- Nu, draga mea, du-te nu vreau să-ţi stric ziua. Voi dormi puţin.

Etta, care trecea pe lângă ei şi auzise vorbele lui Rod se întrebă dacă acesta chiar avea o durere de cap. Nu era de loc palid şi nici nu era bărbatul care să sufere de migrenă.

Rod o privea pe Etta printre gene, cu acel zâmbet pe care i-l cunostea atât de bine.

- Ai vreo reţetă pentru migrene, mademoiselle Henry? o întrebă el maimuţărind-o pe Flair.

Ea îl privi cu indiferenţă.

- Nu, din păcate.

- Henry, după ce plecăm noi, dă-i două aspirine si fă-i un ceai negru, o să-i ia durerea imediat.

Mark interveni.

- Flair dragă, este duminică după-amiază si Etta este liberă.

Flair ridică din umeri si reluă discuţia cu Claudia.

După ce termină de strâns prin bucătărie împreună cu Marie Claire, iar cei trei plecaseră deja, Rodney vârî capul pe usă.

- Ai ceai negru si două aspirine pentru un biet suferind? o întrebă el.

Etta fu luată prin surprindere. Marie Claire plecase. îl suspecta pe Rodney că aranjase lucrurile si pretextase durerea de cap, având gânduri ascunse.

- Parcă spuneai că simţi nevoia să stai în întuneric, zise ea fără a-l privi.

- Ştii prea bine că nu am nici o migrenă, că n-am avut niciodată. Am vrut să fiu singur cu tine câteva clipe. Cred că nu-ţi dai seama ce simt pentru tine.

- Nu ai dreptul să simţi nimic faţă de mine, esti însurat. Ce motiv ai avut să te sustragi de la picnic?

- îţi repet, am vrut să fiu singur cu tine. încă nu te-am uitat, Etta. Mi s-a părut că esti cam tristă, as vrea să mă revansez cumva pentru ce ţi-am făcut.

- Cred că ţi-ai pierdut minţile, spuse ea revoltată.

Rod o prinse de mână, dar ea reuşi să scape şi-l lovi cu putere peste obraz.

- Ieşi din bucătăria mea şi nu mai îndrăzni să intri vreodată aici! Acum descopăr, Rod, că eşti o creatură demnă de tot dispreţul! Ce bine că nu ne-am căsătorit! Regret că te-am iubit cândva iar pentru Claudia, ce pot să spun decât că-mi pare rău? Insurat sau nu, eşti incapabil de sentimente sincere, adevărate, loialitate, decenţă şi...

Etta îşi simţi lacrimi pe obraz. Erau lacrimi de furie, de neputinţă, de durere. Scoase batista şi le şterse.

- Ce manifestare ai avut, draga mea! Nu m-ai fi lovit în trecut! Dar îmi placi mai mult cum eşti acum, mai temperamentală. Iţi privesc şi acum ochii, cei mai frumoşi ochi pe care i-am văzut vreodată. Acum nu se citeşte decât furia în ei...

Etta îl privi o secundă, apoi ieşi din bucătărie şi alergă în dormitorul ei unde se încuie. Nici nu ştia de fapt dacă să se teamă că Rod va veni după ea. Oricum, nu înţelegea că încercarea lui de reînvia vechile sentimente, cu toate că era căsătorit cu femeia pentru care o părăsise, ucisese dragostea pe care o simţise odinioară pentru el.

Nu mai ieşi din dormitor, dar nici el nu mai insistă. De fapt, Ettei nu-i păsa unde este Rod.

Ce prostie făcuse Rod închipuindu-şi că se va lăsa din nou pradă farmecelor lui!

Nu ieşi din cameră până nu auzi că s-au întors ceilalţi. Abia atunci ieşi din dormitor, apoi din casă, undeva unde să-şi regăsească pacea.

Indiferent ce s-ar întâmpla în viitor, dacă ar rămâne la Green Alders sau ar pleca nu voia să se mai confrunte cu un al doilea episod de acest gen.

De ce l-ar lăsa pe Rod să-i distrugă linistea sufletească? Abia acum realiză că nu de el îi era dor, nu el îi lipsea, ci dragostea în sine. De dragoste îi era dor. Nu regretă că în timpul relaţiei cu Rod nu-i cedase acestuia.

Imediat ce se întoarse în cameră, găsi un bilet probabil strecurat pe sub usă. Simţi cum rosesete de furie recunoscând scrisul lui Rod.

„ îmi pare rău că te-am supărat, recunosc că sunt un ticălos. Te rog să mă ierţi si să-mi zâmbesti când ne vedem“
R.

Etta rupse mesajul cu obrajii arzând. Trebuia să stie că Rod nu va ceda asa de usor că va insista.

Să nu te mai astepţi la zâmbete din partea mea, îi spuse ea în gând ca răspuns la mesaj.

Trecând prin faţa usii lui Flair, îi auzi glasul:

- De ce n-o invităm pe Claudia si pe soţul ei să ne uităm împreună la televizor? Mă simt atât de plictisită, dragul meu!

Apoi, replica lui Mark:

- Observ că apropierea mea te plictiseste în ultimul timp, Flair. Am fost pe râu, ne-am distrat, nu putem petrece o seară linistită în doi?

Etta nu mai rămase să asculte. Bietul Mark, însurat cu astfel de femeie egoistă si crudă.

Nu mult după aceea, Flair bătu la usa Ettei.

- Te-ai culcat, Henry?

Etta, care-şi peria părul lung şi negru, deschise imediat.

- Doriţi ceva, doamnă Trender?

Flair o privi admirativ.

- Henry, n-am ştiut că poţi fi atât de atrăgătoare! Ai un capot superb, se potriveşte perfect cu pielea ta de culoarea cameliei. Henry, ştii că soţul meu este unul din admiratorii tăi?

- Nu ştiu cum puteţi face o astfel de afirmaţie, doamnă Trender. Dacă vă uitaţi în oglindă veţi vedea ce înseamnă adevărata frumuseţe. Etta spunea acestea cu toată sinceritatea. Pielea lui Flair căpătase o nuanţă foarte plăcută acum, bronzată şi contrasta foarte plăcut cu părul blond. Numai că era în permanenţă bosumflată, ceea ce îi afecta frumuseţea. Aveţi nevoie de ceva?

- Nu, am venit doar să stăm puţin de vorbă, pentru că mă plictisesc. Mark ascultă discursurile politice la BBC. Eu urăsc politica. Să nu te măriţi niciodată, Henry, căsnicia este deprimantă.

Flair se aruncă pe pat şi începu să vorbească, neinvitată, despre căsnicia cu un soţ cu care nu ai nimic în comun. Cum crezuse la început că Mark era bărbatul potrivit, se purta cu totul altfel la începutul căsătoriei lor, practica sportul, era bine dispus, casa lor era deschisă prietenilor.

In cele din urmă, Etta refuză s-o mai asculte.

- Ai vorbit foarte deschis cu mine, doamnă Trender,

şi de aceea voi fi şi eu la fel de sinceră. Cred că soţul tău este un om minunat şi este foarte îndrăgostit. Ce ţi-ai putea dori mai mult?

Flair se ridică sprijinindu-se într-un cot.

- Cred că-ţi place soţul meu, Henry, întotdeauna vorbesti frumos despre el.

Etta rosi, dar îsi păstră calmul. îi răspunse la fel de rece si detasat.

- Eu am grijă de amândoi, doamnă Trender; sigur că-l admir pe soţul tău. Toată lumea care-l cunoaste o face.

- Ei da, si eu îl admir, zise Flair, strâmbând din nas. Dar nu pot să nu spun, asa ca între femei, că Tony Durrance este mult mai amuzant.

- Doamnă Trender, te rog să nu mai spui asta!

- Nu te supăra, Henry, si pentru numele lui Dumnezeu, spune-mi pe nume, suntem de-o seamă!

Etta deschise fereastra si lăsă aerul proaspăt al serii să intre în încăpere. Dormitorul ei începuse să miroasă prea tare a parfumul lui Flair. îsi dori dintr-o dată să nu fi fost angajată la această familie să se poată îndrepta spre acea femeie frumoasă întinsă pe patul ei, s-o scuture bine si să-i spună că baronetul ei îi era inferior din toate punctele de vedere lui Mark.

Flair se ridică si ea. Căscând, repetă:

- Nu te supăra pe mine, Henry; dacă te-am deranjat cu confidenţele mele, mă opresc. Voiam să vorbesc si nu aveam cu cine. De fapt, cu Claudia n-as putea vorbi asta pentru că s-ar afla imediat... stiu că ai vrea să-mi spui că fac o greseală schimbându-l pe Mark cu Tony...

sau nu stii ce însemnă să te îndrăgostesti de un bărbat care nu este al tău? Dar parcă spuneai c-ai fost logodită. Povesteste-mi despre bărbatul acela!

- As prefera să n-o fac.

- Foarte bine, desi nu te înţeleg. Esti atât de reţinută. O cât as vrea să fiu si eu la fel!

- Nu sunt aşa mi-a luat mult timp să trec peste asta.

Flair îşi scutură din nou pletele blonde.

- Eşti mult prea dificilă pentru mine, Henry, nu ştiu decât c-aş fi vrut să fiu o luptătoare ca tine. Dar ştiu că am o singură viaţă şi vreau s-o trăiesc cu toată intensitatea. Ei bine, văd că nu eşti de acord şi o să plec. Oricum, mă bucur că te avem aici, la Green Alders; să nu ne părăseşti niciodată, Henry!

Etta îşi muşcă buzele. Ce femeie era Flair! Ii era uşor să înţeleagă de ce se îndrăgostise Mark de ea; cu toate astea, era o femeie demnă de dispreţ, iar Mark n-o va mai tolera!

- Noapte bună, Henry, îi spuse Flair din uşă. Sper că vei păstra discreţia în privinţa relaţiei mele cu Tony.

- Da, să fii sigură de asta. Noapte bună, doamnă Trender.

- Şi te mai rog o dată, spune-mi Flair! Iar acum, mă duc să-i dau lui Markie un sărut de noapte bună, ca să-l fac fericit, adăugă ea şi dispăru.

Etta renunţă la a mai citi, aşa cum făcea în fiecare seară şi închise veioza rămânând cu ochii deschişi în întuneric.

Flair se afla acum în braţele soţului ei, „făcându-l fericit“, aşa cum obişnuia să spună. Dar asta doar în sens fizic dăruindu-i frumosul ei trup în timp ce gândurile îi erau la alt bărbat.

***

Curând, lucrurile se complicară şi mai mult. Etta, care se întorcea de la cumpărături ştiind că este singură acasă, pentru că după plecarea lui Mark ieşise şi Flair la obişnuitele ei escapade, intră nestingherită în biroul lui Mark să ia ceva de citit si o găsi pe Flair în braţele lui Tony, într-o atitudine care nu lăsa nici o îndoială. Flair îi făcu semn să iasă.

Etta închise usa, se duse în salon, tremurând de indignare, cu obrajii rosii, furioasă. Nu pentru că ar fi judecat alte două fiinţe pentru ce făceau, ci din cauza nedreptăţii faţă de Mark.

Imediat apăru si Flair cu părul în dezordine, cu acea figură inocentă aruncându-i o privire vinovată.

- Ai fi putut să baţi la usă, zise ea, dar nu ţi-ai imaginat că ne-am întors.

- îmi pare rău, îngăimă Etta.

- Şi mie, spuse Flair. Henry, dă-mi te rog o ţigară, vrei? Etta îi întinse în tăcere ţigara si bricheta. Flair o aprinse, trase din ea, apoi îi aruncă una din acele priviri care o făceau irezistibilă.

- Observ că esti socată; nu trebuie să fii, draga mea, doar nu e sfârsitul lumii.

Dar ar putea fi sfârsitul lumii pentru Mark, se gândi

Etta.

- Stai jos si nu-ţi pierde umorul, draga mea, o invită Flair.

- N-am avut niciodată simţul umorului, dar oricum, nu este problema mea, mai bine să nu mai vorbim despre ce s-a întâmplat.

- Trebuie, Henry, esti singura persoană în care am încredere. Cu tine trebuie să vorbesc, Henry. încearcă să înţelegi. Eu si Tony ne iubim mult, suntem de fapt nebuni unul după altul. Mark este de domeniul trecutului, nu ne potriveam deloc.

Etta explodă.

- Nu te interesează deloc că îţi este devotat?

- Ştiu că este numai vina mea şi oricum deocamdată nu voi renunţa la el. Ţin mult la Mark, chiar dacă nu mă crezi. Dar mai curând sau mai târziu, adevărul va ieşi la suprafaţă. Vreau să dai uitării ce ai văzut, Henry.

Etta se îndreptă spre fereastră. Ce casă frumoasă, ce grădină, ce soţ minunat în persoana lui Mark Trender; ce-şi putea dori mai mult o femeie?

Deodată, realiză că Flair era la fel ca Rod. Nu avea dreptul să-i fie necredincioasă soţului ei şi nici să rămână cu el, ca o soluţie provizorie, pentru că deocamdată asta i se potrivea.

- Trăieşti cu noi în casă, continuă Flair, nu te poţi preface că nu ştii ce se întâmplă. Voi divorţa într-o zi. Sunt nebună după Tony dar şi de Mark îmi pasă. Tony nu are nevoie de scandal până nu moare mama lui;

familia Durrance este de modă veche, nu acceptă divorţul. Ştiu că eşti îngrozită de ce ai văzut, Henry. Revino pentru că am mare nevoie de tine. Ştiu că mă pot baza pe tine.

Etta nu spunea nimic.

- Te rog, Henry, nu fi supărată pe mine, insistă Flair.

- Nu sunt supărată, dar mă grăbesc acum să pregătesc masa, se eschivă Etta.

Flair o prinse în braţe şi o sărută.

- Dragă Henry, tu eşti sprijinul meu. Scap acum de Tony şi astăzi voi lua masa acasă cu Mark. Vei vedea că voi fi o soţie bună.

Etta se gândi cu inima strânsă că se ataşase mult de Green Alders şi mai ales de Mark.

Se duse la bucătărie, bău un ceai cu Marie Claire încercând să nu se lase marcată de soarta nefericită pe care o avea Mark. Comportamentul lui Flair o dezgustase, dar cine era ea s-o judece? Şi apoi, de ce să-l lase pe Mark să ocupe o poziţie atât de importantă în viaţa ei? Era absurd si periculos.

Flair se gândi în cele din urmă să-i ofere lui Mark ceea ce-si dorea atât de mult: o seară linistită în doi. Şi astfel mai trecu o lună fără certuri si scandaluri în casa lor.

începu să se simtă mai sigură pe sine, întrebându-se dacă nu cumva Flair se hotărâse să vadă că are alături un bărbat deosebit si să-l preţuiască.

Mai apoi, Mark si Flair plecară la Gloucester, să stea

la niste prieteni. Flair, care era foarte apropiată de Etta, o invită desigur să profite de această lună, să meargă undeva unde să-i facă plăcere. Puteau închide casa în această perioadă.

Etta se gândi să le facă o vizită tatălui si mamei vitrege, care se aflau la Londra.

Un singur lucru nu-i dădea pace Ettei. Tristeţea din privirea lui Mark, atunci când îsi luă rămas- bun de la ea. Mark îi dori o vacanţă plăcută si încercă să-i si zâmbească, dar ochii lui erau foarte tristi.

- Sunt sigur că te vei simţi bine fără noi, Etta, îi spuse el.

- De ce nu-i spui si tu Henry? Sună mai apropiat!

Atunci, Mark îi zâmbi Ettei si spuse:

- Ea stie prea bine că suntem prieteni! Ştiu că nu-i place Henry asa c-o să-i spun tot Etta!

Etta începu să râdă si se grăbi să prindă trenul spre Victoria.

Dar tristeţea din ochii lui o urmări mult timp. Simţea că Flair împingea căsnicia lor spre dezastru.

***

In seara aceea, Etta încercă să şi-i scoată din minte pe cei doi Trender, să se bucure de reîntâlnirea cu tatăl său. Sheila, mama vitregă, era ca întotdeauna veselă, plină de viaţă, amabilă, dar... Sheila, o femeie cu mult tact, îi lăsă pe cei doi să discute singuri.

- Voi vreţi să vorbiţi, iar eu o să urc în cameră să-mi sun prietenele.

Doctorul slăbise puţin, dar părea mulţumitd e noua sa viaţă. Cea de a doua căsătorie era un succes; abia mai vorbi despre mama Ettei, dar atunci o făcu aşa ca de obicei, cu multă tandreţe.

- Era o femeie minunată, draga mea, îi semeni în multe privinţe. Parcă îi văd şi acum ochii când te privesc.

- Nici eu n-am uitat-o, tată, dar sunt fericită că îţi merge bine.

- Tu eşti fericită, fiica mea? Pari obosită.

- Nu sunt. De fapt, toată lumea are probleme. Muncesc destul de mult, iar acum vara în bucătărie este mult mai greu. M-am obişnuit la Green Alders.

- Chiar îţi place să găteşti pentru oamenii aceia?

- Teribil de mult! Să realizezi un fel special de mâncare este o provocare ca toate celelalte, iar satisfacţiile sunt pe măsură. Iar stăpânii mă apreciază.

- Aşa şi trebuie; am o fată frumoasă, mult prea frumoasă pentru a fi doar...

- Tată nu mai continua, îl întrerupse Etta, mă simt foarte bine aşa.

- Ai reuşit să depăşeşti...

- Să-l uit pe Rodney Stone? Aproape! De fapt, l-am întâlnit la Green Alders, este prieten cu familia Trender. Am înţeles că ar fi fost o greşeală să mă mărit cu el.

- Mă bucur să aud asta! Mi-a fost teamă că povestea asta te-a afectat.

- Sigur că m-a afectat, a fost o lecţie dură, dar am

învăţat ceea ce trebuia.

Doctorul Hughes îşi prinse o ţigară.

- Sunt sigur că va apărea bărbatul care te merită, eşti o tânără atât de frumoasă şi plină de calităţi! Dar cum este cel pentru care lucrezi, acel Mark...

- Domnul Trender? Este un bărbat minunat, îl admir.

- Şi soţia lui?

- Din păcate, nu se ridică la înălţimea lui, tată, deşi este o femeie foarte frumoasă.

- Un bărbat nu-şi doreşte doar o femeie frumoasă, Etta.

- Ai dreptate, tată, frumuseţea nu este de ajuns.

Capitolul 6

Era la începutul lui septembrie când Etta o sună pe Marian.

- Din păcate, dragă prietenă, nu voi putea veni joi la tine. Plecăm în sudul Franţei si am multă treabă, pentru că închidem casa.

- Vrei să spui că te vor lua cu ei?

- Exact. Un prieten al lui Mark, un milionar american, le pune la dispoziţie o vilă la Cap Ferrat, pentru o lună.

- Grozav! Dar nu au acolo si personal?

- Ba da, dar au nevoie si de mine. Flair nu s-a simţit prea bine în ultimul timp. A durut-o spatele foarte tare, s-a dus la un medic si acum trebuie să facă tratamente si masaje, să stea mult la soare. Astfel, s-au hotărât să meargă la Cap Ferrat. Vila este chiar lângă far, are piscină...

- Sună minunat, draga mea, dar care va fi rolul tău acolo?

- Presupun că să am grijă de Flair.

- Nu-mi spune că acum esti si dădacă!

- Eu sunt foarte răbdătoare şi nu uita că sunt fiică de doctor, ştiu să fac masaj. Şi pe lângă asta cei doi Trender s-au gândit că o lună de soare îmi va face şi mie bine.

- Draga mea, nu pot decât să-ţi urez mult noroc!

In luna care urmă, Etta avu confirmarea zicalei: „când diavolul este bolnav, devine înger...“

Flair era exagerat de amabilă, mai ales când avea dureri mari. Dar asta până ajunseră la vila Veronique.

Au ajuns la Nisa pe o vreme minunată. La Cap Ferrat, după un drum de două ore de-a lungul coastei, totul era superb.

Flair bătu extaziată din palme.

- Este divin! Aici mă voi însănătoşi!

Etta nu îndrăzni s-o privească. Nu ştia cât va dura buna dispoziţie şi amabilitatea lui Flair. Nu îndrăznea să se uite în ochii lui Mark.

Grădina din faţa vilei era plină de garoafe, iar pajiştea părea mai verde decât gazonul englezesc. De toate astea se îngrijea un grădinar italian.

Majordomul, un italian atrăgător numit Benno şi soţia lui, Margherita, le ieşiră în întâmpinare. Benno îi ajută la bagaje, iar soţia lui adresându-i-se Ettei, îi spuse că-i va face imediat un ceai şi-i ură să se simtă bine în acestă vilă.

Etta, care roşise, o informă că nu era ea „madame“, ci acea frumoasă doamnă aflată lângă Mark.

Flair, care auzi totul, începu să râdă.

- Ai auzit, Mark? Frumoasa noastră, Henry, a fost luată drept soţia ta! Să presupun că eu arăt prea tânără şi m-au luat drept fiica ta?

Mark nu se amuză deloc. O privi chiar furios, eliberându-si braţul, apoi o anunţă pe Flair că nici ea nu arăta prea tânără ca să-i fie fiică, nici el prea bătrân ca să-i fie tată.

Etta era foarte jenată, dar pe drumul spre casă Flair o prinse de braţ glumind:

- Te rog să mergi mai repede, madame Trender.

Peisajul era fantastic; în faţă se afla marea si coasta de Azur.

Terasa era acoperită cu o copertină în dungi albe si violete, se afla acolo o masă de marmură mov cu scaune de fier forjat, cu perne albe. Cascade de flori căţărătoare se revărsau peste balustradă.

Treptele de marmură duceau la o a doua terasă, la o altă grădină cu alte flori, o adevărată explozie de culoare, cu un lac mic în centru, cu mii de pesti si o fântână reprezântând o femeie cu braţele ridicate deasupra capului contemplând cerul.

Flair o făcu pe Etta s-o urmeze spre piscina luxoasă de culoarea jadului, cu apa clară precum cristalul. Pe marginile ei se aflau palmieri, un bar apoi o zonă cu stânci care făcea trecerea spre mare.

- Dumnezeule! Ce vacanţă minunată vom petrece aici! exclamă Flair.

Etta recunoscu frumuseţea si unicitatea locului. Mark se lăsă si el la început atras de frumuseţea locului, dar apoi resimţind din plin oboseala, simţi nevoia să facă dus si să se schimbe.

- Vremea este superbă; ne vom întoarce acasă foarte bronzaţi, le spuse el celor două. Flair se si întinse la soare pe unul din acele minunate sezlonguri aflate pe marginea piscinei.

Etta o convinse să vadă mai întâi toată casa, asa

cum se cuvenea si să admire apartamentul rezervat lor.

Etta abia avu timp să admire mobila veche franţuzească din salon; covoarele albe groase de pe podeaua frumos curăţată, scaunele, sofalele asortate, biblioteca aflată pe un perete, pianul.

Flair exclamă:

- O, ce minunăţie! Nici măcar la Hollywood nu vezi asa ceva! Cred că milionarul tău a plătit o avere pentru toate astea decoratorului.

- Max si-a decorat singur casa.

Mark admiră dormitorul cu ferestrele mari, circulare de unde se putea vedea marea la distanţă. încăperea era răcoroasă, cu pereţii tapetaţi în alb si auriu, covorul de culoarea caisei.

Dar pe Flair o interesa mai mult patul acela mare din satin, cu baldachin tot de culoarea caisei. Arăta ca dormitorul unei stele de cinema, îsi spuse Etta. Poate aparţinuse unei prinţese persane, care locuise aici cu o sută de ani în urmă.

Mark se gândi la cei care dormiseră în acest pat si care nu mai erau în viaţă, apoi începu să mediteze la cruzimea morţii, dar mai ales a unei dragoste moarte, care era ţinută în viaţă artificial. Era conştient că el si frumoasa lui soţie nu vor cunoaşte momente de pasiune în acest pat, pentru că nici unul din ei nu si-o mai dorea. Deodată, fără să-si dea seama, se trezi privind-o pe Etta. Privirea ei era în acel moment plină de compasiune. Nu putea suporta mila din ochii ei sau a

altcuiva. Iesi repede in încăpere.

Dar Etta rămase cu Flair, care exclama fără opreliste:

- Ce baie uluitoare, Henry! Mozaic albastru si auriu. Ce cadă în formă de scoică! Ce acvariu! Ce pesti! îi poţi hrăni în timp ce faci baie! O, dar mă doare spatele, începu ea să se lamenteze. Trebuie să stau întinsă, Henry. Dar n-o voi face, vreau să văd si restul vilei. O, Henry, ce lună minunată vom petrece aici! Ce bine c-ai venit cu noi!

- Da, este fantastică, trebuie să admit că n-am mai văzut asa ceva. Vei fi fericită aici.

Dar gândurile lui Flair zburau, desigur, la bărbatul care nu era cu ea.

Oare acum fiind singură cu Mark, Flair va fi mai apropiată, va fi o soţie adevărată? Dar pe când gândea la toate acestea, Flair îi distruse si ultima speranţă.

- Mark s-a dus în cameră? Te rog Henry, vrei să-mi faci legătura cu Tony? Trebuie să-i spun să vină aici, indiferent sub ce pretext, măcar în weekend. Nu mai pot rezista fără el.

Etta vru să refuze, dar apoi îsi dădu seama că asta n-ar fi rezolvat lucrurile.

Mark era epuizat si o adusese pe Flair în acest loc pentru ca ea să-si vindece spatele care o durea. Iar ea... suspina după Tony.

Oftând, Etta se duse în salon să-i facă legătura lui Flair cu iubitul ei. Apoi, despachetă cât putu de repede

toaletele acesteia, în timp ce Flair se aruncă pe pat, zăcând nemiscată, asa cum îi spusese doctorul. Dar nu contenea să vorbească despre sine si despre ce avea să facă în acest paradis.

îi spusese Ettei să-si aleagă oricare dintre camerele de oaspeţi iar ea o alese pe cea mai mică si mai frumoasă, cu mobilă franţuzească şi vedere spre far. Se imaginã petrecând câteva ore la biroul Ludovic al XIV-lea, scriindu-i lui Marian sau tatălui ei, de care se simţea mai aproape după ultima vizită. Avea televizor în cameră, multe flori, fructe, bomboane, cărţi, ciocolată şi sucuri. Nimic nu fusese trecut cu vederea.

După ce îi făcu masaj lui Flair pentru că aceasta să poată adormi, Etta se duse la piscină să înoate. Mark nu mai era acolo. Se dusese şi el să se odihnească, aşa că Etta avu toată piscina doar pentru sine.

In prima săptămână se simţi destul de bine în acest loc rupt parcă din rai.

Spre uimirea ei, starea fizică a lui Flair se îmbunătăţi cu fiecare zi. Soarele, înotul, masajul făcură minuni pentru spatele ei. Dar imediat reîncepură nopţile pierdute la cazinou, care reuşiră să anuleze tot ce obţinuse până atunci. Miliardarul american, înainte de plecare, le vorbise prietenilor săi despre amicii care urma să locuiască în vilă, aşa că lumea începu să telefoneze şi viaţa deveni iarăşi un lung şir de petreceri pentru Flair.

Margherita gătea foarte bine. Benno, ajutat de o

reţea de servitori, organiza totul pentru ca orice posibilă dorinţă a lui Mark sau Flair să se împlinească. Pentru prima oară în viaţă, Etta nu avea ce să facă.

Mark avea nevoie de odihnă, aşa că se revoltă şi refuză să ia parte la petrecerile soţiei sale.

Dar Etta era uluită. Nici măcar durerile de spate n-o opreau pe Flair să danseze şi să cocheteze cu fiecare bărbat de la petreceri.

Tony Durrance care venise iniţial doar pentru weekend nu mai dădea semne de plecare.

Mark nu mai avea putere să se împotrivească. Abia schimba o vorbă din politeţe cu Tony.

Mark nu mai discuta nici cu Etta despre soţia sa, cu excepţia problemelor ei de sănătate. Numai de la Flair mai afla Etta câte ceva din ceea ce se întâmpla. Adesea, dădea năvală în camera Ettei să-i povestească despre certurile cu soţul ei.

- Mark a devenit insuportabil, nu mai este cum a fost, se plângea ea. Flair se bronzase foarte frumos la Cap Ferrat, iar părul parcă îi era si mai blond. Privind-o, Etta se întreba cum de nu mai poate comunica nimic cu soţul ei.

Etta nu mai avea reţineri faţă de Flair si-i spunea adesea tot ce gândea.

- Nu te poţi astepta la un bărbat cu respect de sine să tolereze ce tolerează Mark. Tu esti vinovata, Flair!

Flair începu să râdă.

- Vezi lucrurile doar din punctul tău de vedere, draga

mea. Mark nu face altceva decât să-mi pună interdicţii!

Etta scutură din cap.

- Flair, face asta pentru că este preocupat de starea ta. Ştii că medicul din Anglia ţi-a spus să ai mare grijă. Cum stai cu tensiunea? Dar medicamentele pe care ţi le-a dat medicul? Pierzi nopţile. Apoi pleci la Cannes la cumpărături si când te întorci acuzi dureri de spate.

- Ei bine, dacă mi-a fost dat să mor tânără, probabil asa va fi, o persifla Flair.

- N-a vorbit nimeni de moarte, Flair. Fii mai atentă!

- Ştiu că eşti de partea lui Mark, Henry!

Etta se înfurie şi întrerupse masajul.

- Foarte bine, plec chiar acum. Nu mai aveţi nevoie de mine, sunt atâţia servitori aici. Poţi angaja o maseuză şi...

- Henry, nu te supăra şi nu mă lua în serios! o întrerupse Flair. Ştii că mă bazez pe tine.

Etta era conştientă că devenise indispensabilă familiei Trender. Cât despre acuzaţia lui Flair că-i ia partea lui Mark, aşa era. Observase o schimbare la Mark de când veniseră la vilă. Mark nu mai glumea, părea a fi într-o stare foarte proastă. Nu mai era nici aşa tolerant cum era înainte cu Flair.

Prezenţa lui Tony Durrance nu ajuta cu nimic. Se întreba adesea de ce Mark nu-l dădea afară. Poate se temea că dacă-l va alunga pe Durrance, Flair va pleca şi ea.

Dar veni şi momentul în care îşi pierdu controlul. Etta era în încăpere când soţii Trender începură cearta. Mark îi sugera lui Flair că soarele şi înotul nu mai

aduceau nimic bun pentru sănătatea ei aşa că era bine să plece acasă.

Flair începu să ţipe:

- Dar mai putem sta două săptămâni, Mark! Foarte bine, dacă vrei să pleci, fă-o! Eu am chef să mai stau şi cu mine va rămâne şi Henry.

- Şi pe tine te atrage viaţa de noapte de pe coasta de Azur? Apoi, înainte ca ea să-i răspundă, adăugă: scuză-mă, nu trebuia să te implic în această discuţie.

Flair îl acuză pe Mark că nu vrea s-o lase să se distreze, iar el că ea nesocoteşte deliberat sfaturile doctorului, că bea şampania ca pe apă, că se comportă revoltător după ce bea.

Flair începu să ţipe:

- N-o să te las să mă duci acasă! Urăsc Green Alders.

- Flair, te distrugi cu bună stiinţă, iar eu nu vreau să fiu martor pasiv la ceea ce faci cu tine.

- Mai bine mor aici, decât să mor acasă de plictiseală cu tine!

Etta rosi pentru Flair. Nu stia ce să facă sau să spună.

Mark era constient că dacă ar fi fost de acord s-o lase pe
Etta aici cu Falir, Etta ar avea de suferit, nu soţia lui.

- Poţi să faci ce vrei, zise el în final, dar Etta...

- Vă rog să nu vă certaţi din cauza mea, zise ea rosind.

Flair o ignoră.

- îţi place aici, Henry, si stiu că vrei să rămâi. Ne va fi foarte bine fără sâcâielile lui Mark.

- Cât îl priveste pe amicul tău Tony, permite-mi să-ţi amintesc că a venit doar pentru weekend si a rămas aici două săptămâni. Când voi pleca de aici va merge si el cu mine.

Flair făcu o criză de isterie.

- Te urăsc! Te urăsc! striga ea. Tony este cel mai bun prieten al meu, mă înţelege, nu cum faci tu...

Mark spuse ultimele vorbe:

- Flair, opreste-te, nu mai adăuga nimic, vei regreta ce ai spus acum.

Dar Etta stia prea bine că lui Flair nu-i părea rău de nimic din ce spunea. îl ura pe Mark. Nici măcar nu mai voia să încerce să-si păstreze căsnicia. Era, după cum spunea ea, foarte îndrăgostită de Tony Durrance.

Etta se înfioră. Iesi, închise usa, lăsându-i singuri pe cei doi să se certe în voie.

Capitolul 1

Mai târziu, în acea după-amiază, Etta, care se odihnise două ore, se uită spre far. Ce puternic era! Un turn rezistent plin de forţă, un permanent prieten al celor care se aflau pe mare.

La această oră, albastrul de smarald al Mediteranei se transformase în violet. După aproape o oră urma să se răcească, iar Benno va aprinde şemineul din salon. Nopţile de septembrie nu erau prea calde în zona aceasta.

Etta rămase o vreme la fereastră, lăsând briza să-i mângâie faţa. Nu voia să se gândească la lupta fără speranţă pe care Mark o ducea cu Flair.

O bătaie în uşă o făcu să se întoarcă. Auzi vocea lui Mark:

- Etta, ai putea veni să bem un pahar şi să vorbim? Te rog! Sunt pe terasă.

- Vin numaidecât, îl linişti ea.

Il găsi fumând, aplecat peste balustradă. Se vedea că este foarte încordat, dar reuşi să-i zâmbească, văzând-o.

- Unde ai lăsat-o pe Flair? îl întrebă ea.

- în pat. Ştii cum este; se înfurie exagerat de tare, apoi parcă îsi pierde toată puterea. Acum plânge pentru că lucrurile nu i-au iesit asa cum ar fi vrut. Sincer vorbind, Etta, nu stiu ce ar trebui să fac pentru ea. Am încercat totul, dar nimic nu pare să dea rezultat.

- Ştiu, zise Etta.

- Ai observat si tu? Ne aflăm într-o situaţie tragică, după cum se vede. Regret că te-am atras si pe tine în situaţia asta.

- Nu regret, Mark, fii linistit în ceea ce mă priveste.

- Esti foarte bună cu mine, dar eu nu pot fi linistit stiind că ţi-am făcut acest rău. Flair este necontrolată si necontrolabilă, nu-i pasă pe cine implică în scandalurile ei.

- Ar trebui să fie atentă cu sănătatea ei, sopti Etta. Parcă venise aici să se odihnească.

- După cum spuneam, cu Flair nu poţi fi niciodată sigur de nimic. Când o vezi, îţi creează impresia că este fragilă, neajutorată, si nu stii ce să mai faci pentru ea, iar apoi devine fiară. Trebuie s-o duc acasă.

- Am discutat cu ea, Mark, dar fără folos.

- Acel Tony Durrance nu va mai intra în casa noastră.

Etta încuviinţă.

- Se pare că este admirat de multe femei, continuă Mark. Se foloseste de titlul de nobleţe pentru a pătrunde în anumite cercuri. Toată lumea îi cade la picioare pentru că este sir Anthony, dar nimeni nu observă că nu plăteste niciodată. Nu-l mai suport.

- Nici eu, admise Etta.

- Aşadar, nu exagerez cu nimic? conchise Mark. Tocmai de aceea am deschis discuţia, pentru a mă verifica. Se pare că Flair este atrasă de acest individ

fără scrupule.

Etta îl privi lung, întrebându-se cât ştia oare despre relaţia dintre soţia lui şi Tony?

- Dacă ai răbdare şi de data asta, Flair va reveni la sentimente mai bune, încercă Etta.

- De data asta vrea să plec şi s-o las aici la Cap Ferrat.

- Dumnezeule! exclamă Etta, care ştia şi cu cine voia Flair să rămână.

- N-o pot lua cu forţa de aici, spuse Mark, dar pe amicul Tony sigur îl voi lua; chiar dacă voi face uz de forţă, tot îl urc în avion.

Etta îl privi uimită. Mark nu era violent; nu era sigură dacă o suspecta pe Flair de infidelitate.

Brusc, Mark se întoarse spre ea.

- Etta, spune-mi te rog, este vina mea că a eşuat această căsnicie?

Etta îi răspunse fără a sta pe gânduri.

- Nu! Consider că eşti un soţ foarte bun, numai că Flair are un soi de iresponsabilitate, mai mult decât copilărească. Nu face deosebirea dintre bine şi rău. Cred că vina este doar a ei!

- Mă bucur că gândeşti aşa, Etta! Mark era disperat; iubirea pentru Flair murise. Realizase că n-o mai iubea văzând-o cum plângea cu disperare, implorându-l să nu-i strice vacanţa, s-o lase să mai rămână la Cap Ferrat.

- Voi pleca în Anglia chiar mâine şi-l voi lua cu mine şi pe celebrul Tony. A plecat deocamdată la St. Jean de Luz cu nişte prieteni şi se întoarce mâine.

Etta simţi inima cum începe să bată necontrolat. Nu

ştia cum să procedeze.

- Vrei să rămân aici cu Flair?

- Ştiu că nu am dreptul să-ţi adresez această rugăminte, dar dacă Flair refuză în continuare să vină cu mine, te voi ruga să rămâi. îţi place locul acesta, nu?

- Totul este minunat, vila, grădina, plaja, dar nu voi putea s-o opresc pe Flair să facă ce vrea. Dacă te întorci la Green Alders, cine va găti pentru tine?

- Nu-ţi face probleme pentru mine, Etta, mă voi descurca.

Deodată, Etta se trezi rostind cuvinte pe care le gândea si
le simţea, dar pe care n-ar fi trebuit să le spună.

- Mi-as dori mult să mă iei cu tine, Mark, să am grijă de tine. Te rog...

Mark o privi lung si realiză că i se adresa cu toate sinceritatea.

De când venise în casa lor, Etta le făcuse viaţa mai bună. îsi aminti cât de grijulie fusese când el trecuse prin acel episod de gripă care-l ţintuise la pat. Deodată, deveni constient că o dorea, asa cum doreste un bărbat o femeie frumoasă.

Căsnicia cu Flair esuase. Se depărtaseră mult, nu mai era nimic între ei.

Iar această tânără frumoasă si capabilă, voia să se întoarcă acasă cu el, să aibă grijă de el, în locul soţiei lui.

Se uită în ochii ei frumosi, puţin confuz la început. Apoi o prinse în braţe; se simţiră atrasi unul de celălalt,

irezistibil. O strânse în braţe si descoperi că este o femeie plină de farmec, de dorinţă. Degetele lui se înfipseră în părul ei negru, apoi îi cuprinseră talia subţire. în tot acest timp, Etta rămase cu ochii închisi, tremurând de dorinţă.

Mark mai iubise o altă femeie în afară de Flair; tot o femeie fragilă în aparenţă, dar acea dragoste fusese diferită.

Simţi că de fapt căutase întotdeauna o femeie ca Etta, puternică, stăpână pe sine, care avea acum un efect fantastic asupra lui.

Mark îi căută gura cu buzele pline. Fu surprins de pasiunea cu care ea îi întoarse sărutul.

Aflaţi pe terasă, deveniseră o singură fiinţă, inseparabili, pe fondul unei melodii italieneşti, pline de nostalgie de dragoste.

Mark ridică încet capul murmurând:

- Draga mea, draga mea!

Etta, care se abandonase braţelor lui, deschise ochii şi-i zâmbi.

- Mark, te rog nu pleca, sau dacă trebuie so faci, ia-mă cu tine! Te rog.

- Ştii bine că nu pot, draga mea. Ştii asta prea bine, iubita mea.

- Chiar aşa mă consideri, iubita ta?

El o strânse din nou la piept.

- Ştii bine că aşa este, Etta. N-am fost conştient că sunt îndrăgostit de tine până acum. Eşti tot ce-şi poate

dori un bărbat.

- Nu este adevărat! N-am însemnat nimic pentru nimeni. O, Mark, gemu Etta strângându-se la pieptul lui.

Ea, care crezuse că nu-l va putea înlocui niciodată pe Rodney Stone, descoperi că este acum teribil de îndrăgostită de bărbatul altei femei. Dar Mark avea dreptate. Era forţat s-o lase la vilă. Nu va putea fi nimic altceva decât prietenie între ei. El era căsătorit, iar Flair era bariera insurmontabilă dintre ei.

- Te ador, îi sopti Mark. Tocmai din acest motiv trebuie să-mi iau rămas-bun, cu cât mai repede, cu atât mai bine.

Etta stia că avea dreptate.

îsi netezi părul răvăsit cu mâinile.

- Te înţeleg, Mark, ai dreptate.

Se lăsă o tăcere dureroasă între ei, de parcă nici unul n-ar fi îndrăzni să redescopere extazul primelor momente, care-i adusese împreună.

Cu mâinile tremurând, Mark îsi aprinse ţigara, privind-o pe Etta cu multă tristeţe. Faptul că era angajata lui, nu mai avea nici o relevanţă acum. Trecuseră parcă pe un alt tărâm; dar el era constient că trebuia să părăsească imediat tărâmul acela. îi adusese prea multe complicaţii, prea multă tristeţe, decepţii.

Era bine să rămână asa cum fuseseră până acum: buni prieteni.

Dar orice si-ar spune de acum înainte, orice s-ar întâmpla, Etta va rămâne pentru totdeauna femeia iubită. Nici nu putea nega că nu-si mai iubea soţia. Flair

ucisese dragostea lui pentru ea. De fapt, Mark admitea acum că nu fusese o dragoste adevărată, poate îi plăcuse mult ca femeie dar atât. Flair se ucidea cu inconstienţa ei, asa cum ucisese si dragostea lor.

Etta era o femeie minunată, iar el nu avea dreptul s-o supere, să-i distrugă viaţa. Se simţea deja vinovat pentru că se îndrăgostise de el, dar cum ar fi putut s-o împiedice?

Atracţia dintre ei evoluase cu fiecare zi; era prea târziu ca s-o mai nege. Etta nu era o femeie pe care s-o abordezi superficial. Abia acum realiza el cât de profundă putea fi iubirea dintre un bărbat si o femeie. Dar cu Etta nu putea avea o aventură.

Etta se întoarse spre el, zâmbind jenată. încercă să glumească.

- Acum va trebui să-mi depun demisia, nu?

- Cum poţi afirma asta, Etta? Am spus foarte clar că mariajul meu cu Flair este terminat, dar am promis să am grijă de ea şi nu-mi voi retrage promisiunea.

Fără să vrea, Etta îl compară cu Rod. Rod fusese bărbatul fără conştiinţă.

Mark era opusul lui.

- Mark, nu trebuie s-o părăseşti pe Flair.

- Pentru asta am nevoie de ajutorul tău, Etta. Flair se bazează pe tine; are încredere în tine, chiar ţine la tine. Pe mine mă urăşte, în ochii ei sunt bariera dintre ea şi lumea în care şi-ar dori să trăiască, aşa că am nevoie de sprijinul tău Etta.

Ea se întrebă încă o dată dacă Mark era conştient că Flair şi Tony erau amanţi, că Flair se mai folosea de el

doar până va putea să plece cu Tony.

Se apropie de el şi-l prinse de ambele mâini.

- Mi s-a spus că sunt prea rezervată, prea rece, şi prea dificilă pentru a fi iubită. O, Mark nu este aşa! Numai că până acum n-am iubit cu intensitatea cu care te iubesc. M-am schimbat complet de când m-am îndrăgostit de tine. Nu mă mai recunosc. Mark, nu suport ideea de a ne despărţi acum. Deşi, ar fi bine să ies cu totul din viaţa ta.

Mark o privea cu ochii mari, incapabil de a crede că o femeie putea să-l iubească atât de profund. Etta avea dreptate, iubirea o transformase, devenise o tânără caldă, apropiată, cu buze senzuale, cu ochi care promiteau multe...

Mark uită unde se aflau, îşi pierdu capul şi vru ca şi ea să şi-l piardă. O strânse la piept, apoi o sărută cu pasiune. Ii îndepărtă părul de pe frunte, văzu stele în ochii ei şi simţi că nu-şi putea dori mai mult.

- Etta, te iubesc nespus de mult! Mi-as da toată viaţa numai să te pot lua cu mine! Iubita mea, abia mă mai pot controla.

Ea izbucni în lacrimi.

- Şi eu simt la fel, Mark.

- Să intrăm în casă, iubito, să mai stăm de vorbă; te rog să nu mai plângi. Ajută-mă să-mi păstrez capul limpede, să pot raţiona pentru amândoi.

Imediat, Etta îsi recăpătă controlul. Mark observă că redevenise acea persoană controlată pe care o cunostea atât de bine si-i spuse:

- A fost minunat, iubito, când ţi-ai pierdut controlul,

când si cu mine s-a întâmplat la fel. Simţem nevoia să te prind de mână, să alergăm împreună spre mare, să ne aruncăm în valuri.

- Unde am fi înotat, iubitule? Nu există nici un loc pe lumea asta, unde să putem merge împreună.

- Sunt constient de asta, iubito. Ştii cât de mult mi-am dorit să dispar cu tine, să ajungem într-un loc de unde să nu ne mai întoarcem.

Ea închise ochii.

- Mark, nici nu stii ce înseamnă pentru mine să te aud spunând aceste cuvinte. Mi le voi aminti toată viaţa.

- Să nu ne gândim acum la ce va fi, iubito. Când ne-am sărutat, am realizat ce simţim unul pentru celălalt; am înţeles că nu putem trăi sub acelasi acoperis fiind doar prieteni. Voi face tot ce pot pentru Flair până când voi constata că nu mai are nevoie de mine si atunci pentru noi, iubita mea, se vor deschide toate posibilităţile. Dar deocamdată să nu vorbim despre acel moment.

Ea ştia prea bine ce voia să spună Mark. Flair era bariera dintre ei. Dacă Mark ar accepta să înlăture această barieră viaţa lor ar fi cu totul altfel. Etta oftă.

- Ai dreptate, să renunţăm la gândul acesta.

- Poţi să rămâi aici, s-o ajuţi, dacă nu merge cu mine? Se pare că are multă încredere în tine.

Ea încuviinţă, ştiind de fapt pentru ce avea Flair nevoie de ea.

Mark se ridică, luă o ţigară, îi oferi şi ei una.

Pe terasă, Benno aprindea micile lămpi de pe balustradă. Intrară amândoi în salon.

- Monsieur, spuse Benno, un domn englez doreşte să vă vadă.

Etta sări în picioare.

- Aş vrea să mă retrag în camera mea, zise ea.

- Cum se numeşte domnul, Benno? întrebă Mark.

- Rodney Stone, domnule.

Etta roşi, duse mâna la gură şi murmură:

-O, Doamne, el mai lipsea!

Dar Mark nu-i auzi vorbele.

- Te rog, spune domnului că Flair nu se simte prea bine, dar regulile politeţii mă obligă să conversez cu el, oricum, zise Mark. Noi doi vom relua discuţia, Etta. Te-aş ruga să stai aici, să mă ajuţi cu acest domn.

Etta îl privi lung. Simţi din nou acea bucurie greu de exprimat în cuvinte, dar şi uimirea că şi Mark simţea ceva pentru ea.

Capitolul 8

Etta nu mai avu timp să-şi pudreze nasul sau să se pieptene pentru că Rod intră chiar atunci în salon. Il privi jenată şi încurcată iar el îi zâmbi. Etta era confuză.

- Mă bucur că te revăd, Etta! Ce mai faci, Mark? Sper că nu v-am deranjat sosind aici fără a fi anunţat, dar lucrez la Monte Carlo BBC şi a trebuit să iau interviuri unor celebrităţi, aşa că am trecut şi pe aici, fiind în drumul meu.

- Sunt încântat, zise Mark, cam fără chef.

- Flair, este şi ea aici? întrebă Rod. Claudia a rămas la Londra.

- Flair are probleme de sănătate zise Mark şi dispăru.

- Şi tu ce faci? întrebă Rod venind mai aproape de Etta.

Ea făcu încercarea de a-şi controla părul.

- Sunt bine, mulţumesc. Flair va regreta că nu te-a văzut.

- Nu ai nici un sărut de bun-venit pentru un prieten vechi? Rod se apropie şi mai mult aşezându-se foarte aproape de ea pe canapea. Era foarte bine dispus dar Etta se crispă. Toată buna dispoziţie, emoţia, încântarea care o dominaseră toată seara dispărură. Sosirea neasteptată a lui Rod stricase totul.

- Nu fi ridicol, îl preveni ea, nu există nici un fel de relaţie între noi; de ce ne-am săruta?

El o privi printre gene dar continuă să-i zâmbească.

- Hmm, nu-mi place acest crivăţ care se simte bătând dinspre tine, glumi el.

Dar înainte ca ea să-i răspundă, se întoarse Benno cu băuturile, trimis de Mark, iar Margherita cu o tavă cu felii de lămâie, măsline negre si alune.

Etta porni spre usă, să scape de această companie neplăcută.

- Te rog să mă scuzi, mă duc la Flair, zise ea.

Rod îi bară drumul.

- Este soţul ei acolo, tu esti aici cu mine, de ce să nu păstrăm lucrurile asa cum sunt?

Etta se înfurie. Ea descoperea acum că din cenusa fostei lor iubiri nu mai rămăsese decât amărăciune si ură. Rod nu era un bărbat serios, nu putea avea încredere în el. Cum nu văzuse asta până acum? Fusese prea orbită de sentimente? Voia să-i dovedească acum si întotdeauna că putea fermeca orice femeie si poate chiar si reusea cu unele. Dar acum ea avea cu cine să-l compare, iar pus alături de Mark, Rod părea lipsit de conţinut, usuratic, fără valoare.

- Mark se întoarce imediat, dar dacă doresti, te poţi servi cu băutură până atunci.

- Nu, prefer să-l astept pe stăpânul casei, răspunse Rod. Ce este cu frumoasa lui soţie?

- Are probleme de sănătate.

- Şi baronetul?

- Dacă la Tony Durrance te referi, nu este aici.

- Şi tu te bucuri de frumuseţile acestui loc minunat şi civilizat, Etta?

- Sudul Franţei nu mi se pare prea civilizat; depinde ce înţelegi prin civilizaţie.

- O, una dintre observaţiile tale! Nu te dezminţi! Toată lumea se distrează zi şi noapte, iar tu...

- Aş prefera să nu discutăm despre mine.

- Tu nu vezi rostul distracţiilor, nu? Chiar dacă nu ţi-au ieşit lucrurile aşa cum ai vrut, trebuie să mai încerci.

Inainte ca Etta să realizeze ce se întâmplă, Rod o prinse în braţe.

- Relaxează-te, iubito, eşti prea încordată! Nu-mi plac femeile prea atente, care observă totul şi mai ales cele care-mi analizează fiecare mişcare. Arăţi foarte bine, mai ales cu bronzul de pe coasta de Azur.

- Rodney Stone, nu sunt vreuna din femeiuştile tale, aşa că te rog să-mi dai drumul, îl atenţionă ea. Ar putea intra cineva. Cred că nu eşti conştient de ceea ce este în jurul tău.

- De asta vrei să-ţi dau drumul, ca să nu ne surprindă cineva?

- Rod, nu-mi mai placi ca altădată.

Etta se smulse din braţele lui cu obrajii arzând. Abia acum realiza ce mult se schimbaseră sentimentele ei faţă de Rod. Dar acesta insistă, şi chiar reuşi să-i fure un sărut.

- încă mă mai atragi, dulcea mea Etta. Nu te teme, Claudia nu se va supăra.

- Dar eu mă supăr, Rod.

- Relaxează-te, dragă, ai uitat că înainte îţi plăceau săruturile mele?

- Acum, lucrurile s-au schimbat, te rog, aminteste-ţi!

- Draga mea, ai avut întotdeauna concepţii învechite, murmură el. Nu vrei să te sărut pentru că sunt însurat?

- Nu numai din acest motiv; între noi totul s-a terminat, nu poţi înţelege?

- Claudia este o femeie tolerantă; va înţelege. De fapt suntem amândoi toleranţi.

Etta rămase fără grai. Rod era la fel de frumos, dar ea realiză că nu fusese îndrăgostită cu adevărat de el.

în acest moment, Mark reveni în salon. Nu era singur, ci însoţit de Flair care se machiase si chicotea ca o copilă, de parcă nu-i păsa de nimic si de nimeni. Rod o sărută pe obraz, ca pe o veche prietenă.

- Flair, esti mai frumoasă ca oricând!

- Rod! Ce surpriză! Unde este Claudia?

Rod îi explică de ce venise singur pe coasta de Azur. Etta se uită la Mark. El îi întoarse privirea.

Era incredibil cum Flair putea să se schimbe atât de repede să treacă de la o stare la alta; cu câteva ore în urmă, era bolnavă, lesinată, iar acum juca rolul soţiei fericite, era foarte cochet îmbrăcată, ba purta chiar si perlele pe care-l făcuse pe Mark să i le cumpere la Monte Carlo. Ce femeie schimbătoare!

- Trebuie să dăm o petrecere, începu ea să ciripească veselă. Ce-ai zice să te schimbi cu o rochie

frumoasă să mergi cu noi, Henry? Haideţi să mergem la cazinou.

Etta evită privirea lui Mark.

- Mulţumesc, dar aş prefera să nu fiu invitată, am avut o durere teribilă de cap toată ziua. Nu cred că aş suporta prea uşor atmosfera de cazinou.

Rod se scuză ca să se spele pe mâini. Mark îşi turnă o băutură. Flair insistă pe lângă Etta.

- Te rog, Henry, vino cu noi! Nu fi imposibilă! Este cam târziu să mai găsesc pe cineva să te înlocuiască. Sau cel puţin să mâncăm împreună.

Ettei i-ar fi plăcut o cină la Beaulieu şi o seară la cazinou, deşi nu paria. Dar nu suporta să iasă cu Flair şi Mark.

Flair nu se lăsă.

- Te rog, Mark, fă-o să vină cu noi!

Mark, privind-o pe Etta, observă că era palidă şi avea cearcăne. Nu se simţea prea bine. In ceea ce-l privea, el nu-şi dorea decât să fie alături de ea.

- Etta face cum vrea, decretă el.

- O, Mark, eşti foarte prost dispus în ultimul timp. Poate este din cauză că n-am vrut să mă întorc acasă cu tine. Dar te previn că dacă nu merge şi Tony cu noi, n-am chef să merg....

Mark era foarte tensionat şi nu-şi ridica privirea de la paharul cu băutură.

- Te rog să nu începi din nou, Flair! Ştii foarte bine ce vreau să fac şi mai ales ce voi face cu Tony, aşa că

nu mai discutăm. Rod se va întoarce imediat.

Flair dispăru. Mark se apropie de Etta.

- Te simţi bine? Te rog, nu-ţi face probleme din cauza invitaţiei lui Flair, dacă nu vrei să vii cu noi, nu este nici o problemă.

- As prefera să nu merg, Mark.

- Te înţeleg.

- O, Mark ce se va întâmpla cu noi? încotro ne îndreptăm?

- Numai Dumnezeu stie, draga mea.

- Am crezut că Flair este chiar bolnavă.

- O cunosti doar! Adoră distracţiile.

- A fost de acord să plece cu tine în Anglia?

- Nu, asteaptă să mă răzgândesc, dar n-o voi face. Abia astept să-i spun lui Tony ce gândesc. Nu sunt nici orb, nici idiot, Etta. Ştiu de relaţia lor. Probabil, ea abia asteaptă să scape de mine, mai ales acum că nu mai sunt sclavul ei ca întotdeauna. Etta, stii că te iubesc?

- Şi eu te iubesc, Mark.

- As vrea să mă întorc acasă doar cu tine, iubita mea. M-am săturat de Flair, dar din păcate sunt soţul ei. Iar Flair care este foarte preocupată de bani, stie prea bine că banii lui Tony nu-i vor ajunge nici să plătească facturile, iar averea de la bunica lui este discutabilă.

- între timp ne vom lua rămas-bun, Mark, zise Etta.

- Iubita mea, nici nu stii ce ar însemna pentru mine dacă ai părăsi Green Alders!

- Va trebui s-o fac, nu?

în clipa aceea, Flair si Rod intrară în încăpere; ochii

lui Flair străluceau amuzaţi.

-Am aflat o veste grozavă, Mark, o să te intereseze! Nici nu stii ce secrete are Henry a noastră! Ştii că a fost logodită cu Rod? Dar asta nu contează, pot merge împreună la cazinou!

Mark păli. Pentru câteva clipe rămase privindu-l pe Rodney. Apoi spuse:

- Etta va face cum doreşte. Te rog, nu mai aranja vieţile oamenilor, Flair. Dacă Etta n-a considerat că trebuie să ne spună asta, tu de ce te agiţi?

- O, stai puţin, interveni Rod, sunt mândru c-am fost logodit cu această domnişoară. Numai că tot atunci a apărut Claudia. Etta n-a vrut să se afle c-a fost logodnica mea.

Toţi se uitau acum la ea.

Ea nu ştia ce gândea Mark. Evitându-i privirea spuse:

- Nu vreau să vă reţin, vă doresc petrecere frumoasă la Beaulieu. Noapte bună.

***

Etta petrecu o noapte cumplită sucindu-se şi răsucindu-se de pe o parte pe alta, gândindu-se la orice, pentru a evita să se gândească la Mark, la influenţa pe care o avea asupra gândurilor şi trupului ei. Se lupta cu sine încercând să ia decizia de a-i părăsi pe Flair şi Mark, oricât ar fi insistat ei să rămână.

Continua să se întrebe ce gândea acum Mark despre ea, ştiind că fusese la un pas de a se căsători cu Rodney Stone. Rod procedase tipic pentru el prin a vorbi de

logodna lor, cu toate că promisese să n-o facă. Flair, la rândul ei, răspândise ştirea transformând relaţia lor de dragoste într-un flirt ordinar, care se sfârşise lamentabil. Ar fi vrut să-i fi spus ea despre relaţia cu Rod. Ce gândea el acum, ştiind că o ţinuse secret?

Pentru ea, lucrurile căpătaseră alte dimensiuni, mai ales acum, după ce-i mărturise dragostea ei lui Mark. Iar acum toate aceste gânduri nefericite si mizere se adunau în mintea ei, se amplificau, iar viitorul se contura mult mai întunecat decât cel pe care-l anticipase după despărţirea de Rod. îsi amintea mereu poemul lui Heine care descria perfect situaţia disperată în care se afla:

„Cel care iubeste prima oară Chiar dacă este nefericit
Cel care iubeste prima oară,
O, se simte ca un zeu!
Cel care iubeste a doua oară Şi este tot nefericit,
O, doamne, ce mult pătimeste!
Soarele, luna, stelele, au râs de mine Pentru prostia mea,
De două ori am iubit Şi am fost nefericit,
De două ori a trecut dragostea pe lângă mine.“

Etta considerase aceste versuri prea sentimentale si melodramatice. îsi aminti apoi cum le tradusese la scoală unde era considerată foarte bună la limbi străine.

Dar în seara aceasta simţi altfel versurile lui Heine. întoarse faţa către pernă si o lovi cu furie:“ de două ori am iubit, de două ori, o cât de proastă am fost!“

Apoi, se calmă.

A cui este vina că esti atât de nefericită? se întrebă. Ar fi trebuit să înveţi ceva din esecul relaţiei cu Rod. Da, cele două situaţii sunt foarte diferite, Rod te-a abandonat, dar nici tu n-ar fi trebuit să ajungi în situaţia de a te îndrăgosti de un bărbat însurat! Dacă simţi că lumea ta s-a prăbuşit pentru a doua oară, de ce nu încerci să aduni resturile şi să-ţi alcătuieşti un nou început? Poţi avea toată lumea la picioare, Henrietta Hughes!

Din nou îşi aminti de dragostea fără speranţă pentru Mark şi reizbucni în lacrimi.

Curând, auzi glasurile celor care se întorceau de la Beaulieu. Flair îi spunea veselă lui Rod:

- Noapte bună, Rod dragă, îmi pare bine că te-ai distrat. Mâine nu ne mai vedem, regret.

Apoi, răspunsul lui Rod:

- Şi mie îmi pare rău, dragă. A fost o noapte minunată.

Urmară alte râsete, alte vorbe, după care tăcere...

Etta se ridică, având ochii plini de lacrimi, pumnii încleştaţi. Auzi uşa de la camera lui Flair trântindu-se, apoi a lui Mark. El era atât de aproape şi totuşi... Il dorea cu disperare. Simţea nevoia ca Mark s-o prindă în braţe, s-o strângă la piept.

In cele din urmă, reuşi să adoarmă. Când se trezi de dimineaţă, Margherita îi adusese cafeaua şi croissantul pe noptieră. Se uită la ceas. Era ora zece. Margherita îi

spuse că doamna dormea încă, iar monsieur plecase la Cannes de unde se întorcea abia după- amiază.

Etta bău cafeaua. Oare Mark va mai avea aceeaşi încredere în ea după ce aflase de logodna cu Rod? Abia aştepta să-l întâlnească, să-i ofere explicaţii. De fapt, nu comisese o crimă că nu-i spusese de Rod.

O privire scurtă în oglindă o ajută să constate că nu arăta deloc bine, cearcănele negre îi marcau ochii. Nici nu se simţea bine; o puse pe seama încordării nervoase. Trebuia să iasă repede din această stare, să nu devină nevrotică.

Nu trecu mult si Flair apăru pe terasă, cu un turban turcoaz si bikini albi. Etta încercă să-i vorbească de ziua frumoasă care se anunţa, dar ea o întrerupse scurt:

- Unde este Mark?

- La Cannes.

- Dacă încearcă să mă ducă înapoi la Bourne End, face o greseală.

- Nu ţi-a plăcut cazinoul, Flair? încercă ea să-i abată gândurile.

Flair ridică din umeri indiferentă.

- M-a supărat Tony.

- De ce? Ce-a făcut?

- M-a trezit azi dimineaţă la opt, ca să-mi spună că nu se mai întoarce la vilă astăzi.

Inima Ettei începu să bată mai tare.

- Ce are de gând?

- Nu stiu, admise Flair, luând acea figură de copil bosumflat. Tony mă adoră si stii prea bine că mă voi

mărita cu el, indiferent de ce crezi. Dar voi lămuri lucrurile cu el.

- Nu înţeleg, o întrerupse Etta.

- Şi el este ca toţi bărbaţii: te iubeste teribil când are chef, apoi devine brusc mai interesat de bani decât de tine. Tony asteaptă să-si ia în primire mostenirea, dar cele mai recente vesti nu sunt prea bune. Are datorii foarte mari. I-a promis mamei că se va duce acasă, să rezolve din probleme cu avocaţii familiei.

Etta rămase tăcută, înţelegând că afacerile familiei luaseră o turnură nouă. Flair nu mai voia ca Mark să plece, s-o lase aici fără Tony.

- Dacă Mark vrea să plece de la Cap Ferrat, este foarte simplu acum, zise Etta. Ne vom întoarce împreună. N-am chef să stau aici, dacă Tony este în Anglia. Nici cu Mark nu-mi convine să mă întorc. A devenit un fel de tiran şi nu-l mai suport.

Etta rămase cu privirile aţintite asupra mării. Era calmă, liniştită, în această dimineaţă perfectă.

In ce situaţie imposibilă se afla! Era îndrăgostită de soţul femeii din faţa ei!

Flair se lansă deodată într-o tiradă împotriva lui Mark, amintindu-i de câte ori o supărase, fără a menţiona însă că ea era responsabilă de situaţia dintre ei.

- Am ţinut la el cândva, dar acum abia aştept să mă debarasez de el, a devenit imposibil!.

Etta izbucni fără să vrea.

- Chiar aşa, Flair! Cum poţi să dai toată vina pe Mark? Când am venit la voi, era îndrăgostit de tine. Nu

crezi că este vina ta că s-a schimbat? Mai cred că rolul decisiv în ruperea relaţiei voastre l-a avut Tony Durrance. Faci o mare greşeală; renunţi la un bărbat minunat, pentru altul, care, iartă-mă că-ţi spun, nu are decât un farmec superficial şi un titlu îndoielnic.

- Nu vorbi aşa despre Tony! sări Flair. Poate pentru mine înseamnă foarte mult!

- Este adevărat!

- Iar ţie îţi place soţul meu, nu-i aşa?

Etta îngheţă. Nu voia să înceapă discuţia despre Mark, simţind că ar putea deveni responsabilă pentru înrăutăţirea situaţiei maritale a acestui cuplu.

- Să nu exagerăm! reusi să se eschiveze. Rostise aceste vorbe strângând din pumni, încât unghiile îi intraseră în piele. Era acum constientă că îi va fi imposibil să continue să lucreze la Green Alders. De aceea, adăugă încet: Tony nu se mai întoarce aici?

- Nu, spunea ceva despre avocaţii familiei, despre nu stiu ce procură. S-a dus la Nisa si de acolo nu mai stiu unde. Dacă îsi înfruntă mama, averea i se va înjumătăţi. M-a rugat să-i iau valiza când plecăm. Flair o privi lung, apoi îi spuse: dragă Henry, dacă am fost prea directă, te rog să mă ierţi. Hai să bem o cafea si să mai stăm de vorbă, îmi place mult să discut cu tine. Ce zici, ar trebui să o las mai moale cu Tony până văd dacă face rost de bani si să continuu cu Mark?

Flair întinse mâna spre ea, iar Etta ar fi trebuit să prindă mâna întinsă. Cu toate acestea, simţi că un contact fizic cu această reptilă îi repugnă. Se gândea

necontenit la Mark, Mark care n-o mai voia pe Flair, dar considera că era sarcina lui să aibă grijă de ea.

Dumnezeule, ce încurcătură, se gândi Etta, nefericită.

Flair o rugă să comande cafelele. Când se întoarse, Flair era la fel de dispusă de conversaţie.

- M-am gândit mai bine; cred că mă voi întoarce acasă cu Mark. De fapt, nu mă simt prea bine; cred că am cam exagerat cu petrecerile si nopţile pierdute. As vrea să merg la medic din nou.

- Trebuie să-i spui si lui Mark ce intenţii ai, răspunse Etta, fără a-i spune însă că odată ce se întoarceau la Green Alders ea îi va părăsi.

Deodată, Flair începu:

- Apropo, Henry, am fost atât de supărată din cauza lui Tony, că am uitat să vorbesc cu tine despre Rod. De ce nu ne-ai spus că-l cunoşti foarte bine? Mi se pare că şi acum este îndrăgostit de tine!

- N-ai vrea să nu vorbim despre Rod? o rugă Etta.

- De ce nu? Acum, dacă nu mai este nimic între voi, de ce n-am face-o? Mi te şi închipuiam măritată cu Rod! Imi închipui ce va zice Claudia când va afla!

- Claudia ştie. Dar nu-mi pasă ce crede sau ce va zice ea sau Rod. Am fost logodiţi şi am rupt logodna, asta este. Acum el este căsătorit cu Claudia.

- Henry, eşti o femeie ciudată, constată Flair, devenită brusc serioasă. Iei viaţa prea în serios.

- Ceea ce nu se poate spune despre tine.

- Eu nu cred în principiile tale morale, draga mea; ţi-ar fi mai bine dacă ai cocheta puţin cu viaţa. De asta îmi place Tony. Nici unul din noi nu ia viaţa în serios, deşi el este foarte dornic să ne căsătorim, o dată ce-şi recuperează moştenirea, iar eu sunt liberă.

Etta roşi.

- Cât eşti de lipsită de scrupule! Dacă Mark face eforturi să vă împăcaţi, să meargă căsătoria voastră, tu de ce nu-l ajuţi? Nu poţi continua să accepţi tot ce-ţi oferă, apoi, când vei considera că este momentul să pleci cu alt bărbat!

- Poate nu crezi că sunt în stare, dar chiar asta voi face, o să vezi! Acum însă să nu mai irosim ziua asta superbă! La plajă!

- Nu, mulţumesc, zise Etta, du-te singură, eu trebuie să scriu o scrisoare.

- Nu te supăra, Henry, dar asa sunt eu. Ti-am spus întotdeauna că nu am concepţii ca ale tale, sunt foarte lipsită de scrupule. Şi Mark te admiră mult.

Era mai mult decât putea suporta Etta. îsi făcu de lucru cu aranjatul hainelor pe care Flair le arunca peste tot. îsi simţea inima grea gândindu-se la viitorul lui Mark. Nici măcar nu putu să-i scrie lui Marian, să-i spună ultimele noutăţi.

Deodată se auzi masina închiriată de Mark pentru perioada în care stăteau la vila Veronique. Inima începu să-i bată repede si iesi în întâmpinarea lui.

Cum îl văzu, îl privi lung, admirându-i ţinuta sport: blugi, tricou alb, care-i punea în evidenţă braţele

musculoase. Poate că era obosit si plictisit, dar arăta destul de bine. Doar privirea îi trăda tristeţea.

- Ce faci, Etta? Unde este Flair?

- La plajă.

- Când i se întoarce iubitul? Vocea lui sună sarcastic.

- Nu se întoarce aici, i-a cerut lui Flair să-i ducă bagajul în Anglia la întoarcere. N-a mai avut timp să treacă pe aici, s-a dus direct la Nisa.

- O! exclamă Mark, de ce?

Etta îi explică situaţia.

Mark zise:

- Te rog să mergem în salon, să discutăm puţin.

- Vrei ceva rece de băut?

Mark o conduse în salonul unde Benno trăsese draperiile, unde era răcoare.

Etta se aseză pe o sofa, scoase pachetul de ţigări, iar Mark îi aprinse una.

- Am intenţionat o discuţie deschisă cu amicul nostru, baronetul, dar dacă şi-a luat zborul de aici mai repede cu atât mai bine. Ce reacţie a avut Flair?

- S-a supărat, desigur, dar a înţeles că nu este de bun augur dacă familia îi pune beţe în roate. De fapt se pare că lucrurile sunt destul de încurcate în acea familie.

Mark zâmbi.

- Ti-am spus eu; banii sunt foarte importanţi pentru soţia mea. Ce ştii, vrea să se ducă după el în Anglia?

- Cred că da. Etta se încruntă; Mark nu-i pusese niciodată astfel de întrebări despre Flair. Ea îl iubea şi

era de partea lui, dar nu putea trăda nici încrederea lui Flair.

- Asta înseamnă că discuţia neplăcută dintre mine şi Tony s-a amânat, doar. Nu-l voi mai primi de acum la Green Alders.

Văzându-i privirea îngrijorată, el preciză:

- Draga mea, doar nu crezi că joc rolul soţului înşelat, care se teme că are un rival puternic. Ştii prea bine că nu este cazul. Dar atâta timp cât Flair este soţia mea, nu vreau să mai văd cum îşi distruge viaţa şi banii mei, aş putea adăuga, pentru a-l susţine pe acest gigolo, Tony Durrance. Atâta timp cât va mai fi soţia mea, Flair va trebui să se comporte ca atare.

Etta nu-şi ridica privirea de pe ţigara care ardea singură.

- Inţeleg.

- O ultimă întrebare, Etta: Flair vrea să rămână cu mine sau să plece cu el? In timpul discuţiei de ieri aproape că mi-a spus asta.

Etta scutură din cap.

-Flair spune enormităţi când se înfurie, ştii asta; iar acum nu poate face mare lucru când Tony are acele încurcături. Banii contează pentru ea, aşa cum ai spus.

-Asadar, crezi că va merge cu mine acasă. Am rezervat deja bilete pentru mâine.

Etta îsi muscă buzele.

-Ar trebui să fiu eroul care, după o lungă suferinţă a luat decizia corectă, indiferent dacă soţia lui o merită sau nu, indiferent dacă o mai iubeste sau nu.

- Mark, ai suferit deja prea mult, începu Etta cu convingere, apoi se opri. Nu este drept să spun eu astfel de lucruri. Sosirea mea în casa voastră n-a avut rezultatul scontat si stiu asta prea bine. Cred că mai mult am îngreunat lucrurile mai ales pentru tine.

Mark o privi lung de parcă ar fi vrut să citească ceva pe figura ei.

- Etta, te rog, spune-mi un lucru. Am vrut să-l aflu de când Flair mi-a spus ceva despre tine si Rod Stoney.

Iată c- a venit momentul pe care am vrut să-l evit atât, se gândi ea. Acum urmează să-mi spună că nu mă mai place sau că nu mai are încredere în mine.

Dar el n-o acuză în vreun fel ci o întrebă doar atât:

- De ce nu mi-ai spus c-ai fost logodită cu Rodney Stone?

Etta îsi duse nervoasă mâinile la obraji si scutură încurcată
din cap:

- De fapt, nu stiu de ce n-am făcut-o. Totul s-a întâmplat atât de rapid, am venit la Green Alders, l-am revăzut... am simţit toul ca pe un soc. Ştii cum sunt... uneori îmi este greu să-mi exprim sentimentele, bănuiesc că asta este o chestiune de mândrie. N-as fi vrut ca tu sau Flair să vă închipuiţi cine stie ce.

- Draga mea, o întrerupse Mark, nu trebuie să simţi nimic, sau mai bine zis să consideri că logdona s-a rupt din cauza ta. Cred c-ai primit-o ca pe o lovitură.

- Aşa este, admise ea. Nu pot să nu recunosc că am

fost foarte îndrăgsotită de Rod. A fost prima mea dragoste şi am luat-o foarte serios.

- Aşa şi trebuia, Etta.

- Dar Rod n-a făcut la fel. Eu, la vremea respectivă, consideram că suntem făcuţi unul pentru celălalt... Rodney ştie să sucească minţile unei femei, iar eu i-am căzut victimă.

- Etta, erai prea mult pentru el; oricum, Rodney nu este genul de bărbat care trebuie luat în serios.

- Mark, aş vrea să înţelegi că atunci când am sosit aici sufeream cumplit din cauza lui; apoi durerea s-a mai estompat, pentru ca într-o zi să mă trezesc cu el aici. Iţi închipui cum m-am simţit, ce confuză am fost. Am ajuns la concluzia că este mai înţelept să nu vorbesc de logodna noastră mai ales de faţă cu Flair. Claudia este prietena ei.

- Inţeleg, Etta, nu trebuie să-ţi faci probleme. Acum după ce mi-ai explicat te înţeleg şi mai bine.

Mark se ridică de pe canapea şi o prinse în braţe. O sărută cu dorinţă, cu disperare chiar, de parcă s-ar fi temut c-ar putea s-o piardă. Etta se relaxă complet în îmbrăţişarea lui, abandonându-se acestei iubiri pătimaşe. Putea fi desigur, doar o pasiune trecătoare, ştia prea bine. Acum însă avea nevoie de el mai mult ca oricând, de confirmarea că Mark va fi al ei, că iubirea lui nu este ceva trecător.

Când sărutul lor se sfârsi, Mark era palid, fără suflare, parcă:

- Etta, îi spuse el, te iubesc atât de mult, încât nu stiu ce as putea face ca să nu te pierd.

- Nici eu nu suport să mă despart de tine, sopti ea.

- Simt ca si cum te-as fi iubit dintotdeauna, se confesă el.

- Este un miracol, Mark. Nu pot spune că m-am îndrăgosti imediat de tine, asa cum s-a întâmplat cu Rod, dar cunoscându-te am înţeles că am făcut o greseală iubindu-l. Nu era bărbatul potrivit. Am suferit mult din cauza lui dar acum îmi pare bine c-am scăpat de el.

Mark îi îndepărtă o suviţă căzută pe frunte si-i mângâie obrazul frumos, fără machiaj.

- Esti atât de frumoasă, îmi esti atât de dragă, Etta. îi sunt recunoscător lui Rodney pentru că a fost usuratic. Dar spune-mi, Etta ce vom face?

- Nu stiu, sopti ea.

- îmi pare rău că ţi-am mărturisit dragostea mea, că te-am sărutat, Etta, iubita mea.

Ea ridică ochii tristi spre el.

- Şi mie îmi pare atât de rău, Mark. Nu mă îndoiesc nici o clipă că te iubesc din toată inima.

El o sărută cu si mai multă pasiune.

- Iubirea mea, murmură el.

Etta îsi ascunse faţa în palme, încercând să nu plângă.

- Sunt atât de fericită dar si distrusă în acelasi timp, mărturisi ea.

- Te rog, iubito, sună-l pe Benno să-mi aducă un

coniac; sper să aibă efect, zise Mark.

Etta reusi să-i zâmbească.

- De data asta, şi eu simt nevoia unei băuturi tari.

- Comandă orice doreşti, iubito. Mark o prinse de mână şi o întoarse din nou spre el.

- Te iubesc din toată inima, Etta, te voi iubi întotdeauna. Indiferent ce ne va rezerva viitorul. Dar mai bine să nu ne gândim acum. Totul s-a întâmplat atât de rapid, iar dacă şi tu simţi la fel ca mine, şi sunt sigur că aşa este, ne aflăm în mijlocul unui ciclon. Ştiu că nu trebuie să ne lăsăm măturaţi din picioare, trebuie să ne păstrăm raţiunea, dar este cam greu. Mai târziu vom decide ce este mai bine pentru noi.

Etta fu fericită să audă această afirmaţie chiar dacă fusese spusă într-un moment de slăbiciune. Ea şi Mark erau două fiinţe copleşite de dragostea abia împărtăşită.

Nu puteau prevedea cum va proceda Flair, mai ales din cauza problemelor lui Tony Durrance. Lucrurile deveniseră mult prea complicate, se gândi Etta. Singurul lucru palpabil era că Mark, iubitul ei, era soţul lui Flair şi că ea nu avea dreptul să facă divorţul să se precipite.

Mark insista să facă ceea ce trebuia, să aibă grijă, să vegheze asupra frumoasei dar imaturei sale soţii.

- Dacă vrei să rămân în casa voastră ,Mark va trebui să avem grijă ca dragostea noastră să nu ne facă să depăşim anumite limite.

El o privi nu fără tristeţe.

- Imi place că vorbeşti la plural. Imi place să cred că nu numai eu am fost zdruncinat de această revelaţie, dar şi cu tine se întâmplă acelaşi lucru. Dar nu vreau să te mai aud spunând că vrei să ne părăseşti.

Ea îi evită privirea. Inima începu să-i bată tot mai tare.

- Mai bine mă duc să-ţi comand coniacul si să văd ce face Flair. Va avea nevoie de masaj, înainte de a se îmbrăca.

El se încruntă.

- Poţi să-i spui că m-am întors si mâine dimineaţă plecăm din Cap Ferrat cu avionul.

- Cum doresti. Pot să împachetez totul foarte repede, mai ales că mă va ajuta si Benno.

- Presupun c-am mai putea rămâne câteva zile, oftă Mark. Poate că m-am grăbit făcând rezervarea, dar am crezut că-l mai găsesc pe Tony aici.

- Cred că abia astepţi să te întorci la birou.

El o privi cu adoraţie.

- Ce bine mă înţelegi, Etta!

- Mă duc la Flair, zise ea si iesi.

Mark o strigă:

- Spune-i că fac baie acum, iar dacă are nevoie de mine, mă va găsi în camera mea.

Abia plecă Etta că Mark îi auzi glasul strigându-l speriată:

- Mark, vino repede pentru numele lui Dumnezeu!

Mark tocmai îsi scosese cămasa. Alergă repede pe terasă
constient că se întâmplase ceva rău cu Flair în piscină. Coborî câte două trepte deodată.

Etta îngenunchiase în dreptul lui Flair întinsă lângă piscină. Era speriată.

- Mark, ajută-mă s-o duc de aici. Trimite imediat după doctor.

Mark se aplecă asupra lui Flair. Părul ei lung era ud, dar se pare că ieşise de ceva vreme din piscină, pentru că începuse să se zvinte. Ii luă mâinile în palmele sale; erau reci.

Ridică privirea spre Etta:

- Dumnezeule, ce s-a întâmplat?

- Nu ştiu, am găsit-o aici. Poate că a leşinat; nu este moartă. Respiră.

Mark îşi ridică soţia inconştientă pe braţe. Abia atunci realiză cât slăbise în ultimul timp.

- Te rog, telefonează-i doctorului, Etta. Cred că-l cheamă Le Mesurier. Este la Monte Carlo, mi l-a recomandat Max.

Etta porni imediat spre telefon. Fusese foarte afectată văzând-o astfel pe Flair zăcând lângă piscină, albastră în jurul buzelor şi nărilor. La început, crezuse c-a murit. O strigă pe Margherita.

- Vino repede! Madame a leşinat. S-o ducem în pat şi să chemăm doctorul, Margherita! Adu şi o sticlă cu

apă fierbinte, repede!

Era doar începutul coşmarului care dură toată după-amiaza.

Capitolul 9

Căutarea doctorului dură cam mult. Acesta se afla în timpul orelor de vizită şi nu-l găsiră. Nici una din clinicile la care sună Marguerita nu făcu altceva decât să le dea numere de telefon ale altor doctori, dar nici unul din ei nu se afla la cabinet. Şi întrucât Flair nu suferise vreun accident, aceste clinici nu erau dispuse să trimită ambulanţe la vilă. După vreo oră de agitaţie, Etta avu noroc. Unul dintre medici reveni la cabinet şi primi mesajul lor.

Etta şi Marguerita încercară din greu s-o resusciteze pe Flair. Intr-un târziu, aceasta deschise ochii, le privi, gemu, apoi recăzu în acea stare greu de definit.

Mark era ca orice bărbat, şocat şi incapabil să facă faţă unei asemenea situaţii; nu făcu altceva decât să stea la capul soţiei sale, urmărind-o şi aşteptând. Ii umeziseră buzele cu brandy, dar Etta insistase să nu i se administreze nici un medicament până la sosirea medicului.

Mark era îngrijorat. Simţea chiar si oarecare tandreţe faţă de soţia sa. Era încă soţia lui si până nu de mult o iubise din tot sufletul. Nu suporta s-o vadă zăcând livid㠄, neajutorată. Acest incident scoase la iveală toată compasiunea lui si simpatia. Etta nu mai stia nici ea ce să facă. îi uda mereu buzele si-i luase mâinile în palmele ei.

Flair deschise ochii de câteva ori si păru că-i recunoaste pe cei din jur. Cei care o vegheau îsi

imaginaseră că avusese poate un atac de cord si începuse să-si revină cu încetul.

Când sosi doctorul Le Mesurier, ceru să iasă toată lumea din încăperea în care se afla pacienta si să-l lase singur cu ea. O acceptă doar pe Etta pentru a-i da câte ceva dacă era necesar.

De acum, Flair deschisese ochii si se lamenta că are dureri mari.

- Vă rog, doamnă, staţi linistit', spuneţi-mi doar ce vă doare, zise doctorul.

Flair arată spre piept apoi spre braţe.

El o întrebă:

- Când a început durerea? Cum aţi iesit din piscină?

Flair începu să-i spună că se simţise cam ameţită în apă, dar
reusise să iasă la timp, apoi începuse durerea. încetul cu încetul, Flair începu să-si recapete culoarea, să se simtă mai bine cu Etta si doctorul Le Mesurier, la capul ei. începu să-i spună doctorului de durerile ei artritice, despre căzătura de pe cal si cum se simţise după aceea.

Doctorului Le Mesurier nu-i luă mult să consulte pacienta. Era o femeie foarte frumoasă, dar nevropată. Avusese doar un usor atac de tromboză coronariană, dar usese un fenomen pasager. Recomandă să fie transportată imediat la clinica sa din Monte Carlo, să i se facă o cardiogramă.

- Nu accept să fiu dusă de aici, îl întrerupse Flair, mai ales să fiu mutată până nu mă pun din nou pe picioare. Spuneţi-i lui Mark să schimbe biletele de avion, pentru

că nu plec nicăieri de aici. Să plece singur dacă vrea.

Urmă o discuţie la care Mark, inevitabil, cedă. Se simţea şi el mai liniştit s-o vadă pe Flair stând în capul oaselor. Pericolul trecuse, se gândi el. Atacul coronarian suferit de ea îl neliniştise, bietul de el. Dar imediat ce-şi recăpătă puterile, Flair redeveni acea femeie imposibilă, pe care o cunoştea prea bine. Nu accepta să meargă la clinică, prefera să stea aici la vilă doar cu Etta. Dacă voia, doctorul Le Mesurier putea să trimită o asistentă, să o îngrijească la faţa locului.

Etta îl privi pe Mark. Flair nu se gândea nici un moment la cheltuielile pe care trebuia să le facă Mark să-i asigure o asistentă permanentă aici într-o ţară străină. Când îi reaminti toate acestea începu imediat cu reproşuri:

-Sună-l pe amicul tău, să ne mai lase aici cel puţin o săptămână. Sunt sigură că nu va obiecta când va auzi c-am avut un atac de cord.

Discutând cu Mark, doctorul repetă ce-i spusese lui Flair: atacul nu fusese unul puternic, dar trebuia să facă o electrocardiogramă neapărat. Doctorul urma să-i lase medicaţia lui Flair pe care era sigur că miss Hughes, care era o persoană admirabilă, i-o va putea administra singură şi nu mai era nevoie de asistentă.

Când rămaseră singuri, Mark luă mâna soţiei sale în palmele sale şi o privi îngrijorat:

- M-ai cam speriat, prostuţo.

Flair ar fi vrut să-si tragă mâna, dar se răzgândi în ultimul moment. începu să se gândească mai bine că

acest atac coronarian avusese si o parte bună; Mark va fi nevoit să se întoarcă la birou, iar ea va putea să-l cheme la Cap Ferrat pe iubitul ei, Tony, care, desigur, va alerga la ea ca un disperat. Abia astepta să-l revadă!

Dar până ce Tony rezolva problema financiară se mai putea folosi de Mark.

- Ti-ar fi părut rău dacă as fi murit? Ai fi scăpat de mine într-un mod foarte elegant!

- Nu fi ridicolă! Nici nu vreau să te aud rostind astfel de cuvinte! Cum să vreau să mori? Flair, n-ai avut un atac serios, dar as vrea să urmezi indicaţiile doctorului, pentru că acest atac a fost un semnal de alarmă.

Ea făcu o grimasă.

- După cum ţi-am mai spus, prefer o viaţă scurtă, dar tumultuoasă.

El tăcu; nu mai avea rost să insiste, nu se mai putea înţelege cu ea. Se simţea vinovat însă pentru iubirea pe care i-o purta Ettei. Pe ea nu voia s-o lase aici si să plece în Anglia.

Se strădui să-i spună câteva vorbe frumoase, apoi o lăsă să doarmă.

- Spune-i lui Benno să-mi aducă niste fructe, ba chiar si un pahar cu brandy, zise ea căscând.

Mark si Etta mâncară singuri si mai relaxaţi acum.

- Stai aici până la sfârsitul săptămânii? îl întrebă ea.

- Da, trebuie să mă asigur că este bine.

- Şi eu mă voi simţi mai bine dacă vei sta. Dar ce-as putea face pentru Flair dacă nu merge la clinică?

- Doctorul nu pare îngrijorat. Va duce un specialist cardiolog dacă va considera necesar.

- Şi eu simt că nu este nimic serios legat de Flair.

El încuviinţă.

- Aşa cred şi eu. Atâta vreme cât insistă să vorbesc cu Max să mai poată sta aici, înseamnă că nu se teme. Cu Max nu este nici o problemă; are atâtea proprietăţi încât nu se va supăra să se ducă în altă parte.

Terminară de mâncat.

Nu se auzea nimic altceva în afară de cântecul greierilor. Cei doi se priviră în ochi. Etta îi evită apoi privirea. Nu voia să rămână aici dacă Mark pleca. Toată frumuseţea locului nu putea compensa situaţia complicată în care se afla. Se temea şi că dacă va trebui să rămână mai mult cu Flair va trebui să asiste la felul în care aceasta îşi manifesta ingratitudinea şi lipsa de respect faţă de soţ şi n-o mai putea tolera.

- O, Mark, zise ea, numai dacă Flair n-ar insista să mă ţină aici!

El întinse mâna atingându-i uşor obrazul.

- Draga mea, te rog rămâi şi ai grijă de ea. Se bazează pe tine. Te înţeleg perfect. Situaţia este cel puţin ridicolă iar eu mă comport ca un puştan îndrăgostit, exagerat de romantic.

- Şi eu simt la fel, dragul meu, admise ea.

- Iţi imaginezi cum mă simt, ce greşeli facem noi oamenii? Cândva, credeam că sunt disperat de îndrăgostit de Flair. Dar cea pe care am iubit-o s-a schimbat complet.

- Iar eu am realizat că nu l-am iubit cu adevărat pe

Rod.

El o sărută pe obraz.

- Iubita mea, cred că nu ne asteaptă nimic bun. Ştii ce s-a întâmplat în familia mea si asta nu mă lasă s-o părăsesc pe Flair, asa că mă vei înţelege dacă nu-ţi cer să vii cu mine.

- Desigur, răspunse Etta, simţind o durere în inimă. Nu mai putea rămâne în acest loc privindu-l în ochi. De aceea, când intră Benno cu cafeaua, se ridică si se duse spre balustradă aplecându-se peste ea. Gândurile îi erau greu de definit. Ar fi vrut să-i spună lui Mark tot ce stia, să-l prevină că Flair se pregătea să-l părăsească, dar stia că îi era interzis; îi dăduse cuvântul lui Flair că nu-i va spune. Lucrurile vor trebui lăsate să se deruleze de la sine. Dar dacă Tony o părăsea pe Flair? Era foarte posibil, întrucât amândoi iubeau banii mai mult decât dragostea. Nici unul nu va face o miscare, decât dacă va sti că poate obţine banii necesari pentru a se asigura de toate distracţiile vieţii.

Flair avea niste bani lăsaţi de tatăl ei.

Ea ce va face, dacă Flair va decide să rămână cu Mark pentru totdeauna?

Trebuie să părăsesc Green Alders imediat ce o duc pe Flair acasă în siguranţă, se gândi ea. Mă voi întoarce la Marian, la acel apartament si voi căuta o slujbă în străinătate. Nu-l voi mai vedea niciodată pe Mark. Acest gând îi sfâsia inima.

Cu lacrimile în ochi, privea piscina.

Mă simt ca si cum m-as afla pe o stâncă înaltă si nici

un far nu-mi poate fi de folos. O, Doamne am iubit de două ori, dar această a doua dragoste mă va ucide!

Auzi vocea lui Mark, puternică, calmă.

- Etta, o chemă el. Nu vrei cafea?

- Deocamdată nu, zise ea printre lacrimi.

- In acest caz, mă duc să fac o plimbare înainte ca vremea să se răcească de-a binelea. Ne mai vedem!

Totul era foarte simplu pentru el. Dar mai ales voia ca ea să considere această dragoste nou descoperită ca pe ceva frumos, deşi imposibil. Ceva ce trebuie ascuns ca o comoară. Aşa trebuia să fie, atâta timp cât Flair avea nevoie de el.

***

După treizeci şi şase de ore, Flair îşi revenise neaşteptat de bine. După puţină odihnă şi sedativele administrate, era din nou în putere, cu toate că mai avea cearcăne pronunţate sub ochi. Dar Etta o văzuse arătând şi mai rău după nopţile pierdute la cazinou.

Mark sugeră să rămână încă o zi la pat. El era ocupat cu un client care venise special la Nisa pentru a-i obţine semnătura pentru vânzarea unor acţiuni.

- Dacă nu mă întorc până la prânz, te rog să iei masa cu Etta, Flair, îi spuse Mark înainte de plecare. Am multe de rezolvat şi s-ar putea să întârzii, aşa că nu mă aşteptaţi.

Gândurile Ettei se îndreptau desigur doar spre Mark; flacăra dragostei ei ardea cu o intensitate nebănuită. Gândurile lui Flair erau la Tony. Nu vorbea decât despre el.

Etta încercă să se concentreze asupra lui Flair.

Aceasta arăta minunat, foarte tânără, aproape o copilă.

- Acum că Mark a plecat, în loc să stea cu mine, nu pot decât să mă bucur, începu Flair.

- Dar inima ta este dăruită lui Tony, de ce îl mai vrei pe Mark?

- Pentru Mark, lucrurile sunt destul de triste si de complicate; cred că mai mai doreste încă. Ce crezi, Henry?

- Da, răspunse Etta sec.

- Păcat că nu suntem compatibili. Nici nu stii cât îmi lipseste Tony! As da orice să fie aici cu mine, să-mi cânte la chitară!A, de ce să nu-l sunăm, Henry, dacă a plecat Mark?

Etta ar fi vrut din toată inima să-i spună lui Flair ce credea despre ea si lipsa ei de loialitate faţă de Mark. Dar cine sunt eu să-i ţin predici? se gândi ea mai apoi.

- Te rog, nu-mi cere să-l sun pe Tony, nu vreau să fiu părtasă la trădarea ta!

Flair întinse ambele mâini spre ea.

- Henry, te rog, fii bună cu mine! Nu începe să-mi ţii predici. încerc să mă port frumos cu Mark, asa cum m-ai învăţat, dar pe Tony îl doresc. Am nevoie de el, de consolarea, de mângâierile lui, nu de Mark. Te rog, fă-mi legătura cu Tony! Nu sunt capabilă să cer legătura, să strig la toate operatoarele! Te rog, sună-l pe Tony!

După o luptă scurtă cu constiinţa, Etta cedă. O deranja teribil să ia parte în acest act de trădare. Nu voia să-i ia partea lui Flair, cu toate c-o cunostea prea

bine si stia că se va enerva, îi va smulge receptorul. Doctorul Le Mesurier o asigurase că Flair nu putea face imediat un al doilea atac. îsi revenise destul de bine si cu medicamentele indicate de el părea destul de restabilită acum. Dar cu Flair nu putea fi niciodată sigură de ceva...

Etta încercă să obţină legătura cu Londra si reusi destul de repede într-o jumătate de oră.

- Tony, ce faci, iubitule? o auzi imediat pe Flair.

Etta ieşi din încăpere şi închise uşa. Se întoarse la Flair doar când se auzi strigată.

- Henry, acesta este sfârşitul!

Etta se aşeză pe marginea patului.

- Ce s-a întâmplat, Flair?

- Tony mă părăseşte. Găseşte mereu alte pretexte gen familia, banii pentru a sta departe de mine!

- Vrei să spui că nu se mai întoarce?

- Aşa voia, dar s-a speriat când a auzit că am avut un atac de cord, că aşteptarea mă poate ucide.

Etta se înfurie, dar nu vru să lase să se vadă.

- Flair, nu este chiar aşa! De ce vrei să-l aduci până aici numai ca să vadă că nu eşti chiar atât de rău? De ce l-ai speriat?

- Altfel n-ar fi venit. Şi vreau să fie aici cu mine, măcar câteva zile.

- Fii rezonabilă, draga mea, îl vei vedea în Anglia. Doar asta doreşti, nu?

- Poate că nu! Nu vreau să aibă impresia că poate scăpa de mine când vrea!

- Şi atunci îl pui rău cu toată familia făcându-l să

vină mâine aici?

- Aşa este. Mark va fi plecat, aşa că mă voi bucura de prezenţa lui Tony.

Etta se ridică nervoasă.

- Flair, nu-mi place ce vrei să faci, dar mai ales nu-mi place că mă faci martoră la asta. Faci ce vrei cu Mark, dar...

- A, ştiu că-i iei partea lui Mark! Ti-am mai spus, cred că-ţi place! Nu-ţi pasă ce se întâmplă cu mine.

Etta îşi încleştă mâinile.

- Nu pot nega că-l apreciez mult pe Mark.

Lucrurile îi scăpau de sub control, dar nu voia s-o lase pe această femeie egoistă s-o facă să se simtă vinovată. Nu intenţionase să se lase atrasă în această dragoste pentru Mark si nici sentimentele ei n-ar fi evoluat atât de repede dacă mariajul lor ar fi funcţionat bine.

Deodată Etta se întoarse spre Flair.

- Situaţia asta nu poate continua. Nu-mi place situaţia în care mă pui. Imediat ce ne întoarcem în Anglia voi părăsi familia Trender, nu mai vreau să mai lucrez pentru tine, Flair.

Flair căpătă o expresie de om speriat.

- Sper că nu vorbesti serios! Henry, nu ne poţi abandona, ne-am înţeles atât de bine! Ştiu că uneori sunt enervantă dar... te rog, Henry, nu ne părăsi!

- Flair, ai spus că vrei să-l părăsesti pe Mark. De ce te mai interesează dacă plec de la Green Alders?

- Contează foarte mult, Henry mai ales acum când sunt bolnavă. Ştiu că am exagerat cu Tony, dar nu mă

părăsi si tu!

Flair izbucni în lacrimi. Plângea ca o copilă răsfăţată ce era, aflând că urma să piardă ceva ce era al ei. în felul ei se atasase de Etta, care, desi cam de o seamă cu ea, era puternică, dinamică, controlată. Poate că simţea nevoia unei prietene, pentru că nu avea una adevărată.

- Te rog, Henry, rămâi cu mine, măcar până când rezolv problema plecării cu Tony. Se pot întâmpla multe, si n-as suporta o altă femeie în locul tău. Am nevoie de tine. Şi Mark te preţuieste mult. Nu stiu cum s-ar descurca fără tine.

Etta se afla într-o mare încurcătură. Flair continua să suspine înduiosător. Etta se temea că ar putea avea din nou probleme cu inima. Nu voia să provoace nimic rău. Indiferent ce simţea, nu era momentul să plece s-o lase pe Flair.

De aceea, îi spuse:

- Pentru Dumnezeu, nu mai plânge, Flair. Iţi promit că nu voi face nimic în viitorul apropiat, dar nu pot rămâne definitiv la Green Alders.

Aceste cuvinte avură darul de a o linişti imediat pe Flair. Işi şterse lacrimile, se aruncă de gâtul Ettei şi o sărută pe amândoi obrajii.

Discuţia lor se termină, Flair cerând să i se aducă ceva de băut, după care Flair începu să-şi facă planuri pentru a doua zi. Imediat ce pleca Mark sosea Tony şi se instala aici la vilă. Vor discuta imediata posibilitate de a pune mâna pe nişte bani pentru a pleca împreună cât

mai repede.

Etta o asculta cu tristeţe în priviri. Era prea obosită şi deprimată ca să înceapă altă discuţie cu Flair. Ar fi trebuit s-o facă să vadă ce mare greşeală făcea, dar nu mai putea; epuizase toate resursele.

- Te rog măcar să-l informezi pe Mark de sosirea lui Tony, atât măcar.

- O, Henry, eşti atât de corectă! Bine, uite o să-i telefonez lui Mark şi o să-i spun că Tony a auzit de boala mea şi va veni în vizită.

Etta ridică exasperată ochii spre cer, dar nu zise nimic.

Curând, auziră zgomotul maşinii lui Mark.

El avusese o zi cumplit de epuizantă, dar venise acasă cu intenţia de a fi înţelegător şi atent cu soţia sa. Oricum, nu se aştepta s-o găsească pe aceasta râzând. Cât despre draga şi minunata lui Etta, nu putea decât să-i fie recunoscător pentru felul în care se purtase cu soţia lui, ajutând-o să treacă prin această situaţie dificilă.

Dar Etta nu mai asteptă să-l vadă; se strecură pe terasă, spre celălalt capăt al vilei, pentru că nu se simţea prea bine si nu voia să-l vadă în această stare. îl iubea prea mult, cu o dragoste care o devasta, incomparabil mai puternică decât cea simţită pentru Rod.

Totusi, a doua zi dimineaţa, nu putu să-l mai evite pe Mark si se întâlniră la micul dejun, pe când Flair, ca

de obicei, dormea încă. îi zâmbi cu timiditate, constatând că părea foarte obosit.

- Am comandat un taxi să mă ducă la aeroport, să prind avionul de ora zece, îi spuse el. Termin cafeaua, apoi îmi iau rămas- bun de la Flair si plec. Mark o privi lung: iubita mea, cred că-ţi este foarte greu...dar pentru moment trebuie să acceptăm lucrurile asa cum sunt.

- Da, murmură ea.

- Esti o femeie minunată, nu pot decât să mă rog Domnului să-ţi aducă multă fericire.

- Sper că si ţie o să-ţi meargă bine si că Marie Claire va avea grijă de tine.

- Nu-ţi face griji din cauza mea; cel puţin până când vă veţi întoarce, voi sta mai mult pe la club.

- Abia astept să-ţi pregătesc ceva bun de mâncare de azi într-o săptămână. Atunci avem biletele de avion, nu?

- Exact. Flair se va simţi bine până atunci; si aseară arăta foarte bine.

Etta ar fi vrut să-i vorbească, dar îi era greu s-o facă. Voia să-i spună adevărul din toată inima. Voia să-l prevină că Tony
Durrance era pe drum spre Cap Ferrat să-i ia locul şi soţia. Vru să-i spună toate acestea dar descoperi că-i era teribil de greu s-o trădeze pe Flair. Lucrurile erau foarte complicate. Nu ştia dacă odată ce primea banii ce i se cuveneau ca moştenire, Tony Durrance mai era interesat de Flair să-i cheltuie cu ea. Etta decise că era bine să păstreze doar pentru ea tot ce ştia şi să-l lase

pe Mark să plece liniştit.

- Te rog să mă suni, draga mea, să-mi spui cum se simte Flair, zise Mark.

Etta încuviinţă. Lucrurile evoluau spre rău. Dacă Flair îi va spune în ultimul moment lui Mark de sosirea lui Tony?

Dar Mark, mult prea sensibil, ca de obicei, era prea îngrijorat ca să mai observe că ea era palidă şi îngrijorată. După câteva clipe se ridică. Trebuia s-o trezească pe Flair, să-şi ia rămas-bun de la ea apoi să plece spre aeroport.

- Aş fi vrut să te conduc, murmură Etta, apoi roşi.

- Şi eu mi-aş dori asta, iubita mea, îi răspunse el cu ochii plini de dragoste.

Dar amândoi ştiau că nu se putea şi nici nu trebuia să fie aşa. Era bine să-şi ia rămas-bun chiar atunci.

După plecarea lui, Etta se întrebă dacă se putea întâmpla ceva care să întoarcă lucrurile în favoarea ei şi a lui Mark. Nu credea că el va divorţa de Flair şi nici ea nu trebuia să alimenteze această idee, nu trebuia să intervină între soţi.

Se duse la Flair pe care o găsi în baie.

- Salut, Henry! o auzi pe Flair. Mă simt foarte bine, iar doctorul mi-a confirmat că nu voi avea probleme atâta timp cât o să-mi iau pastilele. Bietul Markie a fost foarte drăguţ cu mine la plecare, mi-a spus să am grijă de sănătatea mea, să nu rămână văduv. Asa că mă duc pe terasă, să stau la soare, până apare Tony. Abia astept să iesim undeva diseară să sărbătorim revenirea

lui.

Etta o privi nedumerită.

- Ce să sărbătoriţi?

- Henry, nu te mai uita asa la mine! Să sărbătorim revederea! Markie mă plictiseste teribil!

- Nu-mi place că repeţi mereu acest lucru! îi reprosă Etta.

- Iar tu esti bosumflată c-a plecat Mark; te înţeleg, zise Flair râzând strengăreste.

- Mai bine spune-mi ce vrei să mănânci, ca să discut cu Margherita, să vedem ce ne mai trebuie, i-o reteză Etta.

- Bine, vom cina aici, noi trei; ce zici?

- Eu as vrea să plec la Cannes.

- Foarte bine, dacă asta te face fericită... spune-mi, Henry, arăt bine?

- Arăţi bine, zise Etta fără chef. Scuză-mă, mă duc să comand mâncarea.

în clipa aceea sună telefonul.

- Te rog să răspunzi tu, draga mea, zise Flair.

Etta ridică receptorul, apoi i se adresă lui Flair:

- Este un telefon personal de la sir Anthony.

Flair se schimbă la faţă.

- A ajuns deja la aeroport?

- Nu, sună de la Londra.

Flair deveni stacojie.

- Nu se poate! Este o greseală.

Capitolul 10

Etta îi întinse receptorul lui Flair. Tocmai voia să părăsească încăperea, când Flair îi făcu semn să se oprească să se aşeze lângă ea. Etta se întreba ce se întâmplase în realitate şi dacă se confirma faptul că Tony îşi schimbase comportamentul.

- Ce vrei să spui? Că nu mai vii? Dar aşa mi-ai promis... ştii că am avut un atac de cord, că era să mor... nu-mi pasă că maică-ta te vrea acolo. Eu te vreau aici, Tony... nu poţi să spui asta.... nimic nu poate fi mai important ca mine, asta dacă mă iubeşti, aşa cum spuneai. Dar acum, văd că banii sunt mai importanţi decât mine. N-am spus niciodată că ai putea trăi fără ei, dar ştii că am şi eu destui. Mark îmi dă cât îi cer, fără să-mi ceară explicaţii. Aş putea spune că vreau o haină de blană nouă de la Paris.

Etta strânse din dinţi, cu capul în pământ, ascultând argumentele lui Flair. Faptul că Tony refuza să vină o făcu pe Flair să izbucnească într-o adevărată criză de isterie.

- Trebuie să vii; esti obligat să vii. Mă simt si mai rău astăzi. Nu voi mai vorbi niciodată cu tine, dacă nu vii. Niciodată.

Se făcu tăcere. Etta, care era foarte tulburată, o auzi apoi pe Flair adresându-i-se pe un ton diferit lui Tony:

- Sper că nu vorbesti serios! Noi n-am pretins că avem o relaţie, am avut una adevărată. Ne potrivim

foarte bine, Tony, suntem făcuţi unul pentru celălalt, asa mi-ai spus mereu. Doar nu vrei să...

Din nou tăcere. Apoi, Flair albă ca o foaie de hârtie, îi întinse Ettei receptorul:

- Te rog, Henry, spune-i cât sunt de bolnavă. Spune-i că inima mea nu mai suportă un alt soc. Trebuie să vină la Cap Ferrat.

Etta luă receptorul cu mâinile tremurând, apoi acoperi aparatul cu dosul palmei si întrebă:

- De ce nu vrea să vină aici, Flair?

Flair începu să plângă.

- Este forţat să rămână acolo din cauza testamentului bunicii sale. Nu înţeleg mare lucru din ce-mi spune, dar cred că familia nu vrea să-l lase să continue cu relaţia asta si au găsit motivul să-l reţină în Anglia.

- Dacă nu vrea să vină, de ce insisti, Flair?

- Dacă nu-i spui să vină imediat aici, voi face ceva ... teribil! strigă Flair.

Etta i se adresă lui Tony.

- Sir Tony mă auziţi?

- Da. Tu esti, Henry? Te rog, fă-o pe Flair să înţeleagă că planurile mele s-au schimbat si nu pot pleca astăzi de aici. Nu este pe moarte, o cunosc!

- Flair a suferit un atac de cord, cu trei zile în urmă şi nu se simte bine, îl informă Etta.

- Chiar aşa ? Este adevărat?

- Foarte adevărat. Veniţi mâine dacă astăzi nu se

poate?

- Etta, aş vrea să ştii numai tu; nu vreau să mai vin deloc. Am avut un schimb de cuvinte înainte de a pleca de la Cap Ferrat şi asta m-a făcut să plec, fără să-mi iau bagajele. Nu mai vreau spectacole de acest gen.

Flair repeta în continuare:

- Spune-i că este obligat să vină. Apoi Flair luă receptorul.

- Tony, mă auzi? Tony?

Nu se auzi nici un răspuns şi linia se întrerupse. Flair se întoarse spre Etta. Nu-i mai curgeau lacrimi dar privirea i se urâţise teribil.

Refuzul lui Tony de a veni o afectase pe Flair, îi afectase vanitatea, siguranţa de sine, propriul farmec, siguranţa de a avea un bărbat doar pentru sine. Dacă nu era chiar dragoste, era măcar o pasiune, pe care Flair o simţea faţă de acest bărbat. Desigur Flair va fi foarte afectată de respingerea lui Tony. Se pare că acesta îi spusese că dragostea lor se terminase.

Flair începu să ţipe.

- Henry, vreau să vorbesc cu Tony, fă-mi legătura; cheamă-l aici. O să-l fac eu să vină!

- Flair, pentru numele lui Dumnezeu, o opri Etta, controlează-te! Nu poţi forţa un bărbat să te iubească. Ştii că nu eşti pe moarte...

- Dar as putea fi în curând... începu Flair. îl voi forţa să vină aici, chiar dacă doar pentru o oră, să-i spun ce

gândesc despre el.

- Flair, cum poţi fi atât de lipsită de mândrie?

Flair izbucni în lacrimi.

- îl iubesc pe Tony.

- Nu te cred.

- Nu-mi pasă ce crezi! Il iubesc si vreau să mă mărit cu el. Asteptam doar să-si rezolve problemele cu familia.

- Dar el s-a răzgândit si vrea să renunţe la căsătorie.

Flair îi acordă niste calificative nu prea onorabile.

- Ce moment si-a ales să renunţe, după ce a aflat că am fost la un pas de moarte, oftă ea.

Etta începuse să obosească.

- Te rog, Flair, nu mai insista să vină aici. La Mark nu te gândesti?

- Nu pot să mă gândesc si nici nu vreau s-o fac. îl vreau pe Tony.

- Cred că ţi-ai pierdut minţile, Flair!

- Foarte bine sunt nebună; vreau să vorbesc acum cu Tony.

Pentru a scăpa de alte istericale, Etta făcu imediat comanda, dar când i se făcu legătura cu numărul lui, i se spuse că nu acceptă convorbiri de pe continent.

Etta se uită încordată la Flair, care-si îngropase faţa în pernă.

încercă s-o consoleze.

- Te rog, Flair, controlează-te. Acceptă situaţia. Tony

nu mai vrea să continue relaţia voastră. Poate că şi familia l-a forţat în acest sens. Nu este greu pentru cei care deţin banii să obţină tot ce vor. Sir Anthony nu are bani, aşa că, la datoriile pe care le are... trebuie să se supună familiei...

- I-am spus că-i voi da eu banii, suspină Flair. Ştie că dacă Mark divorţează de mine nu mă va lăsa fără bani.

- Şi tu vrei să laşi un bărbat atât de generos?

Flair îi dădu un răspuns straniu.

- Ştii, Etta, nu cred că-l va afecta prea tare. Incep să mă întreb dacă m-a iubit vreodată, aşa cum obişnuia să spună.

Etta simţi că i se usucă gâtul.

- Dacă aşa...

- Numai eu sunt de vină, i-o reteză Flair. Ştiu ce vrei să spui.

- Şi nu este adevărat?

- Poate.

Era momentul ca Etta să rostească vorbele care o dureau foarte tare.

- Nu crezi c-ar fi mai înţelept să renunţi la ideea de a-l forţa pe Tony şi să te împaci cu Mark?

- Să trăiesc cu el în continuare? Să mă plictisesc toată viaţa?

Etta nu-i mai răspunse. Se gândi dacă fusese bine că spusese aceste cuvinte neştiind dacă Mark îşi dorea să rămână toată viaţa cu Flair.

Deodată, Flair se ridică, se duse spre măsuţa de

toaletă, de unde îşi scoase pastilele pentru inimă, pe care le înghiţi cu apa Evian aflată pe măsuţă. Apoi se întoarse spre Etta, privind-o printre gene.

- Henry, te rog, telefonează la agenţia Cook si rezervă două bilete pentru mâine.

Uimită Etta o privea.

- Dar de ce, Flair? Mark a aranjat să mai rămânem aici o săptămână!

- Era ideal în cazul în care venea si Tony, dar acum situaţia s-a schimbat, vreau să plec imediat în Anglia. Trebuie să mă întorc acasă.

- Pentru ce, Flair?

- Pentru ca să-l recâstig pe Tony. Imediat ce ajung în Anglia, o să-i arăt că nu-mi poate face asta.

- Mark si doctorul au spus că ţi-ar prinde bine o săptămână de odihnă.

- Mă odihnesc la Green Alders.

- Dar zborul...

- Nu-mi pasă dacă-mi stă inima pe drumul spre Heathrow. îţi jur c-o să-l fac pe Tony să plătească pentru ce mi-a făcut acum.

Etta făcu un gest disperat. Nu era de acord cu nimic din ce spunea sau făcea Flair, dar nu avea cum s-o controleze.

- Cum îi vei explica lui Mark că te întorci imediat?

- O vei face tu, Henry. îl suni din seara asta si-i spui că nu mai stau aici fără el. O să fie flatat. Spune-i să schimbe biletele de avion si servitorilor spune-le că

plecăm de la vilă.

Flair avea intenaţia să-l urmeze pe Tony la Londra si nimeni nu putea s-o oprească.

Etta nu contenea să se întrebe cum o persoană atât de firavă, de fragilă, cum părea Flair cu atâta graţie si frumuseţe putea deveni un catâr încăpăţânat.

Etta îi telefona doctorului Le Mesurier să întrebe dacă Flair putea călători cu avionul.

- După un atac coronarian chiar şi unul uşor este cam riscant... spuse el.

- Nici vorbă să stau aici ! ripostă Flair cu vehemenţă. N-a fost nimic serios, doar un leşin. Am motive importante pentru care vreau să ajung acasă. Acum mă simt foarte bine. Sună-l pe Mark că venim. Flair se schimba cu un costum de baie.

- Ce să-i spun lui Mark? Să-l mint?

- Ştii ce, Henry? zise Flair privind-o lung. Am impresia că eşti îndrăgostită de soţul meu. A luat locul lui Rodney în inima ta?

Adevărul o lovi pe Etta atât de tare încât rămase fără replică un moment.

Seara, sosiră prieteni ai lui Flair, pe care îi sunase şi le povestise incidentul. Sosiră câteva persoane din lumea filmului de la Cannes, precum şi o prinţesă rusoaică, frumoasă, care avusese succes la petrecerile date de Flair.

***

Pe prima pagină a unui ziar de seară, un titlu îi

atrase atenţia lui Anthony Durrance ca şi tuturor celor care-i cunoşteau pe Flair şi Mark Trender.

Mai ales a lui Anthony, care îi făcuse pe plac mamei sale, alegând banii care urmau să-i rămână de la aceasta, în schimbul despărţirii de Flair.

Tony se opri în faţa unui magazin cu ţigara în gură, citind paragraful:

„Soţia unui cunoscut broker englez a murit în timpul unei curse cu avionul de la Nisa la Heathrow.“

Flair plecase însoţită desigur de Etta, care, în timpul zborului, chemase impacientată o stewardesă pentru că Flair abia mai respira. Starea ei însă se înrăutăţi si lesină. Pilotul ateriză forţat la Orly, Flair fu transportată la spital, dar muri pe drum. Nu împlinise încă treizeci de ani si era o femeie foarte frumoasă.

- Dumnezeule! exclamă Tony.

Flair murise. Flair, cu frumuseţea si veselia ei, murise. Fusese uneori prea posesivă si exigentă, dar petrecuseră clipe grozave împreună.

Flair părea sănătoasă când vorbise cu ea la telefon. Dar abia acum îsi aminti că parcă spusese ceva de un atac de cord.

Tony se întoarse acasă simţindu-se dintr-o dată foarte rău. Şi asta nu pentru că ar mai fi iubit-o pe Flair, nu, se cam săturase de ea. Cu toate acestea n-ar fi refuzat o întâlnire cu ea, când si când. Flair era totusi extrem de amuzantă.

***

într-o seară rece de octombrie, la o lună după moartea lui Flair, Etta se afla în salonul de la Green Alders, cu prietena ei Marian. încăperea i se părea la fel de frumoasă doar grădina suferise o schimbare în rău; venise iarna, frunzele căzuseră, altele fuseseră luate de vânt. Râul era acoperit de o ceaţă densă.

Cele două prietene terminaseră de băut ceaiul. Marian voia să se întoarcă la Londra, pentru că avea o întâlnire în seara aceea. Aparent, vesela Marian întâlnise bărbatul potrivit. Era la fel de scund şi de dolofan ca ea, un văduv de treizeci de ani, glumeţ, pus pe şotii.

- Vrea să se însoare cu mine, zise Marian pentru că e sigur că ştiu să gătesc, glumi ea. Oricum, după ce ne căsătorim o să ţinem regim pentru că trebuie să mai slăbim câteva kilograme fiecare. Iar tu, draga mea, trebuie să mai pui câteva.

- Mă simt bine aşa cum sunt, se eschivă Etta.

Dar nu era aşa, şi Marian simţea acest lucru. In timp ce se delectară cu delicioasa prăjitură cu lămâie făcută de Etta special pentru Marian, discutară despre neşansa Ettei. Marian ştia că era acum îndrăgostită de Mark Trender, dar viaţa nu-i oferea soluţii simple la problemele ei.

Mark era plecat în Scoţia; fusese invitat la vânătoare de fazani de un prieten.

Etta se ridică şi trase draperiile pentru că afară se întunecase. Privind-o, Marian realiză că slăbise mult. Deodată ea spuse fără altă introducere:

- Nu ştiu ce voi face după ce Mark va vinde Green Alders, Marian.

- N-am vrut să mă amestec în problemele tale, draga mea. Mi-ai spus că Mark a scos casa la vânzare şi s-a mutat la club, iar tu şi Marie Claire strângeţi lucrurile din casă.

- Măcar atât să pot face pentru el.

- Dar ce altceva ai mai vrea să faci, draga mea?

O umbră apăru pe figura Ettei. Ea privea în întuneric fără ţintă fără a vedea nimic.

Nu-si revenise încă de pe urma experienţei traumatizante din avion. După înmormântarea lui Flair, căzuse într-o stare de apatie, o depresie cum nu mai simţise vreodată. Se temea că nu va putea să se ridice deasupra nenorocirilor care-i marcau viaţa.

Etta insistase ca Flair să mai rămână măcar o săptămână la Cap Ferrat, să se întremeze după acel atac de cord, dar ea insistase să plece la Londra, să discute cu Tony Durrance. Pe drumul spre aeroport Flair începuse să acuze o durere în piept iar Etta insistase să se întoarcă. Flair însă, refuzase.

Etta credea în soartă si în clipa fatală pentru fiecare. Ei bine, în cazul lui Flair aceasta sosise, oricât s-ar fi împotrivit ea.

Chiar si acum după ce trecuse o lună, Etta încerca să nu-si amintească acea clipă fatală în care frumosul cap cu plete blonde al lui Flair căzuse în piept, iar superbii trandafiri trimisi de prinţesă căzuseră pe

podeaua ambulanţei. Inima lui Flair încetase să bată.

Urmase un adevărat cosmar. Urmase corpul neînsufeţit la spitalul din Paris, îi telefonase lui Mark, încercând să-i dea vestea cu precauţie, apoi căutase hotelul unde să-l astepte pe Mark, care anterior o întrebase:

- Etta, vrei să spui că Flair a murit?

- Din nefericire, da, Mark, a murit!

- îţi mulţumesc pentru tot ce ai făcut pentru ea, spusese el.

Izbucniseră amândoi în lacrimi, Mark încercând s-o consoleze. Tot împreună trecură prin toate problemele legate de transferul trupului neînsufleţit la Londra.

Mult timp după aceea, Etta a încercat să uite zilele care au urmat decesului lui Flair. Lucrurile s-au mai schimbat puţin după ce Mark, printr-un prieten de la ambasadă, a reuşit să transfere trupul lui Flair.

Mark o lăsă la Green Alders cu Marie Claire; cu toate acestea, venea zilnic pe acolo şi petrecea destul timp cu ea, care îi era acum şi asistentă personală. Telefoanele sunau neîncetat. Etta era nevoită să vorbească ore în şir cu prieteni ai lui Flair sau ai lui Mark.

Desigur sună şi Anthony Durrance în seara dinaintea înmormântării. El îşi exprima suferinţa, durerea legate de moartea neaşteptată a lui Flair. Mark era acasă, dar imediat ce recunoscu vocea lui, îi dădu receptorul Ettei.

- Te rog, discută tu cu el, îi spuse.

Etta îi vorbi cu mult calm, dar în clipa în care el vru să stabilească o întâlnire cu Mark îi spuse că nu este binevenit la Green Alders.

- Poate a fost şi vina mea... începu el. Poate ar fi trebuit să vin s-o văd când m-a chemat. O, Henry...

- Te rog să nu-mi spui aşa, iar Mark nu doreşte să te vadă la înmormântare. Cu aceste cuvinte închise.

Seara, o sună Marian.

- Cât vei mai rămâne la Green Alders, Etta?

Etta oftă şi nu-i răspunse imediat. Casa aceasta care i se păruse cândva atât de frumoasă, i se părea acum plină de năluci, mai ales de năluca lui Flair, pe care o vedea în fiecare colţ. O vedea aşa cum fusese tot timpul veselă, râzând glumind, cochetând cu bărbaţii care veneau la petrecerile ei. Apoi, o vedea pe Flair cea cu crize de isterie care distrugea pacea si linistea oricui.

Oare Mark o va ierta?

Mark nu vorbea prea mult; doar când era absolut necesar. Părea îmbătrânit, amărât, iar Etta, care-l iubea atât de mult nu stia nici măcar ce amintire îi poartă soţiei sale; asa cum fusese tot timpul, frumoasă, dulce, capricioasă, sau nu-si amintea decât suferinţele pe care i le provocase.

- Abia astept să plec de aici, i se confesă Etta lui Marian, nu mă simt în largul meu.

- Mark cere mult pentru casă?

- Cred că a scos-o deja la vânzare. I-au spus că se va

vinde repede.

- Iar el ce va face?

- Nu stiu, zise Etta cu jumătate de glas.

Marian înţelese că Etta si Mark se iubeau, descoperiseră asta cu mult înainte ca Flair să moară.Dar nu voiau să facă nimic în acest sens. Marian o cunostea pe Etta si spera din tot sufletul ca aceasta să-si găsească fericirea alături de Mark.

După ce închise telefonul, Etta se duse să pregătească ceva pentru Mark; era sigură că avea nevoie de hrană consistentă, pentru că arăta destul e rău în ultimul timp. Nu se gândea decât la el. Ce va face în viitor?

Mark evita să discute cu ea orice problemă emoţională, după moartea soţiei sale. Nu mai făcuse nici o aluzie la sentimentele despre care vorbiseră la Cap Ferrat. Era la fel de bun, de atent, de înţelegător, dar n-o mai sărutase de la moartea lui Flair.

Sentimentele Ettei erau foarte confuze, asa că evita orice abordare sentimentală ori de câte ori Mark era cu ea.

Iar acum când sosi, nici nu avu răgaz să-i spună că arăta foarte obosit, că se neglija. Dar după ce-si scoase haina, Mark se apropie de ea si o privi lung. Fără să vrea, îsi aminti cum arătase la Cap Ferrat, cu părul negru lăsat liber pe umeri, cu acei ochi frumosi, inteligenţi, strălucind de bucurie.

- Etta, unde este bronzul acela superb, pe care l-ai avut în sudul Franţei? Pari epuizată. Muncesti atât de mult?

- Nicidecum, răspunse ea. Marie Claire face toată treaba, mă culc devreme în fiecare seară.

- Dar sortezi tot ce este în casa asta....

- Nu-ţi face probleme din cauza mea, Mark, îi zâmbi, evitându-i privirea, ca el să nu vadă că rosise.

Doar după ce terminară de mâncat si Etta duse cafeaua în salon, Mark deschise subiectul de care se temea atât; cel al părăsirii acestei case. Se aflau pe sofaua din salon, afară, vremea se înrăutăţise; începuse să bată un vânt rece, iar ploaia lovea cu putere în geamuri.

- Etta, nu stiu cum m-as fi descurcat fără tine, fără ajutorul tău, ai fost minunată, îi spuse el.

- Am făcut tot ce am putut, Mark.

- Etta, începu el, până în clipa aceasta n-am prea vorbit de Flair; cred că înţelegi cât de afectat am fost.

Ea încuviinţă.

- Nu te-am întrebat niciodată, din decenţă, care era natura relaţiilor dintre ea şi Tony Durrance. Am bănuit doar că voia să mă părăsească într-o zi, să plece cu el. Cred că şi tu ai ştiut asta.

- Da, am ştiut. Oricât am încercat să evit, Flair îmi făcea confidenţe; am încercat s-o fac să raţioneze, dar am dat greş.

- Nu era o femeie uşor de condus, nici de înţeles.

Biata Flair.

- Da, biata Flair. Avea atâtea calităţi! Vreau să mi-o amintesc aşa cum era când am cunoscut-o. Am iubit-o mult.

- Ştiu.

- Iar ea intenţiona să mă părăsească, nu?

- Mai are rost să discutăm despre asta?

- Da, mi-ar uşura durerea din suflet. In timp ce eu credeam că Flair era doar a mea şi că se va putea transforma într-o soţie decentă, ea... dar ai dreptate, Etta, nu are rost să mai dezgropăm trecutul. Biata Flair! adăugă el.

Etta nu spuse nimic. Se gândea doar că ar fi fost mai bine ca el să se plângă pe sine, pentru că Flair de acum...Observă că Mark încerca şi acum s-o exonereze pe Flair de orice vină să se învinuiască pe sine pentru tot.

- Individul ăla a omorât-o, continuă Mark. Nu era demn de ea.

Etta întinse o mână spre el.

- Te rog, Mark, nu te mai tortura cu aceste gânduri. Incearcă să uiţi şi să faci ceva cu viaţa ta. Te rog, încearcă măcar.

- Eşti atât de bună cu mine, Etta! Iar eu atât de slab! In ultima vreme, am muncit ca un apucat şi mă simt atât de obosit că n-am avut timp să mă gândesc că trebuie să-mi croiesc altă viaţă. Tu singură ai fost pivotul existenţei mele.

- O, Mark, exclamă ea asezându-se la picioarele lui. Mark!

- Când ţi-am spus la Cap Ferrat că te iubesc, situaţia era total diferită de cea de acum. Consideram pe atunci că ne aflăm într-o situaţie fără iesire. Acum nu mai este la fel. Poate că nu mi-am revenit încă. Nici unul din noi nu este ca de obicei, nici unul nu vrea să se grăbească, dar realitatea este alta; sunt un bărbat liber acum si va veni si clipa, draga mea Etta, când te voi cere de soţie.

Etta simţi dintr-o dată că este purtată spre stele. Ar fi vrut să plângă si să râdă în acelasi timp, datorită dragostei incomensurabile pentru el si acestei fericiri ce o cuprinsese subit. Ca si el, crezuse că iubirea lor era fără speranţă, fără viitor si că nu va putea fi niciodată a lui.

Se simţi ridicată pe braţe si sărutată. Apoi, el îi spuse:

- Etta, te iubesc din toată inima. Flair a intuit adevărul. Mereu îmi spunea că noi doi semănăm foarte mult în multe privinţe. Eu îmi spuneam că poate nu vede adevărul. Dar ea l-a intuit mai bine ca mine. Cu toate astea, este ciudat că Flair n-a fost niciodată geloasă pe tine. Din contră, ţinea mult la tine.

Etta îsi simţi ochii plini de lacrimi.

îl auzi pe Mark murmurând:

- Nu mă trimite la Londra în seara asta, iubito. Lasă-mă să rămân aici cu tine, dragostea mea.

Ar fi vrut din tot sufletul ca Mark să rămână cu ea. Acum nu mai era Rod cel care o dorea ci Mark, bărbatul căruia i s-ar fi dăruit cu toată inima. Dar înainte ca ea să apuce să răspundă tot el spuse:

- Nu, este mai bine să aşteptăm. N-ar fi momentul potrivit pentru tine... nici pentru mine. Voi închide casa, iubita mea, iar tu va trebui să te întorci în acel apartament pe care-l împărţeai cu prietena ta. Poţi să-ţi iei altă slujbă temporar, dacă vrei. Eu voi munci ca un apucat. Suntem în octombrie; cred că de Anul Nou putem începe o viaţa nouă împreună. Ţi se pare potrivit? Te vei mărita cu mine, Etta? Ce zici de februarie?

Ea îl prinse în braţe şi-l sărută.

- Sună extraordinar; prea bine ca să fie adevărat. O, Mark eşti sigur că vrei să te însori cu mine? Nu vrei să mai fii liber un an sau doi, să mai cauţi?

- Să caut altă femeie? Asta sugerezi?

- O, Mark!

Intreaga atmosferă se schimbase; nu mai exista încordare, stăteau în faţa şemineului ca doi prieteni, făcându-şi planuri de viitor. Ascultară ştirile la televizor, apoi Mark îi spuse că trebuia să plece.

- Vei fi sigură că te iubesc, chiar dacă în lunile care vor urma nu vom mai fi la fel de apropiaţi? o întrebă el.

- Imi voi aminti acest lucru în fiecare clipă.

După plecarea lui, Etta se aşează din nou în faţa focului, să-i scrie tatălui ei o scrisoare în care să-i spună

că viitorul ei era acum stabil şi sigur, că peste câteva luni se va căsători cu Mark Trender.

Apoi, gândurile îi reveniră la acel minunat poem al lui Heine, care o marcase cândva prin amărăciunea lui. „Am fost de două ori nefericit în dragoste De două ori a trecut dragostea pe lângă mine.“

închise ochii şi-şi imagină că se afla în braţele lui Mark. Spuse cu voce tare:

- Am fost o singură dată nefericită în dragoste. Totul s-a schimbat în bine acum. O, Mark, iubitul meu, Mark!

în clipa aceea, în mod miraculos, simţi prezenţa lui Flair în încăpere. Flair, care-i spunea cu multă seriozitate: nu te jena de mine, Henry. Totul este bine. Eşti femeia de care are Mark nevoie. Transmite-i toată dragostea mea. Mult noroc, Henry, şi rămas-bun!

Sfârşit